

Kort referat af den europæiske videokonference den 8. juli 2023

"Imod krigen – imod den sociale krig"

Den 8. juli mødtes kolleger, engagerede modstandere af krigen, til en videokonference: Der var over 100 tilmeldte fra Tyskland, herunder fagforeningsfolk, grupper fra enhedsbevægelsen *"Aufstehen!"* ("Rejs jer!"), *"Was Tun"* ("Hvad må der gøres"), grupper fra fredsbevægelsen samt tilmeldte og støttehilsener til konferencen fra 14 andre lande, fra Italien, Spanien, Frankrig, Belgien, Rumænien, Portugal, Grækenland, Norge, Serbien, Schweiz, Island, Sverige, Danmark og Østrig. I Spanien samledes kolleger på møder i fagforeningshuse for at deltage i konferencen. Der var også sammensatte møder i andre lande. I Tyskland var der indbudt til sammensatte arrangementer i bl.a. Berlin, Frankfurt am Main, Baden Württemberg.

Indbydelsen til en europæisk conference byggede på forslag fra arrangementet den 4. marts i Berlin, *"Imod krigen – imod den sociale krig"*, hvor 150 kolleger deltog.

I centrum for diskussionen var spørgsmålet om, hvordan krigsmodstandere kan skabe forbindelse på europæisk plan med henblik på at udveksle erfaringer og diskutere, hvordan kampen mod regeringernes krigspolitik i de enkelte lande gensidigt kan støttes og styrkes – i én situation, hvor regeringerne ønsker at drive befolkningerne og arbejderne dybere ud i en militær eskalering.

Med mere end 30 talerindlæg blev diskussionen ført i en ånd af solidaritet og gensidig respekt for forskellig politisk baggrund. En særlig tak fra konferencen skal lyde til kollegerne Sahra Wagenknecht og Sevim Dagdelen, samt Ögmundur Jonasson, krigsmodstander fra Island, og Ratibor Trivunac, anarkosyndikalistisk aktivist fra Serbien. Ingen af dem kunne deltage personligt og sendte derfor deres bidrag til konferencen i form af en videooptagelse.

Der blev udarbejdet en sluterklæring, som kom med tre konkrete forslag:

1. Talerindlæg og støtteerklæringer fra den europæiske conference vil blive offentliggjort i et **dokumentation**.
2. Afholdelse af en europæisk **deltagerkonference** *"imod krigen - imod den sociale krig"* i Berlin forberedes.
3. Deltagerne satte sig som mål at skabe en **Europæisk Forbindelseskommité** *"imod krigen - imod den sociale krig"*. Et første møde via video kunne finde sted i september.

En kollega advarede: "Vi har ingen tid at spille"

Man fortsætter med at optrappe krigen (forsyning af klyngebomber fra USA; plan om Ukraines optagelse i NATO) med fare for et nuklear holocaust, sådan som det lød bekymret fra flere talere.

I sin indledning stillede Gotthard Krupp spørgsmålet, hvad der er på spil ved dette møde: *"Det er yderst presserende, at modstandskræfter udveksler erfaringer og diskuterer, hvordan deres samling kan fremmes på europæisk plan; hvordan de kan organisere sig i et netværk på europæisk plan."*

Alle talerne var bevidste om situationens alvor: *"Den nuværende verdenssituation har mange ligheder med situationen lige før verdenskrigen"*, således som Marielle Leerand fra Norge sagde.

Alle talerne dokumenterede på imponerende vis, at denne militære voldsspiral ledsages af stigende undertrykkelse af landenes egne befolkninger for at intensivere angrebene på alle tilkæmpede sociale landvinninger.

Det er den arbejdende befolkning, der betaler for krig og krise. Deltagerne af konferencen var enige om at forsvare følgende krav:

- Øjeblikkelig våbenhvile og forhandling!
- Nej til våbenleverancer!
- Stop sanktioner!
- Nej til krigsbudgetter på hundredvis af milliarder! Vi kræver milliarder til hospitaler, skoler, kommuner ...
- Forsvar reallønnen! - Generelt prisstop!
- Nej til NATO – nej til Putin.

Allerede før 1. Verdenskrig sagde Rosa Luxemburg¹: Kun de arbejdende masser kan stoppe våbenvanvidet og krigsorgiet.

Carla Boulboulé, 9. juli 2023

Enstemmigt: "Lad os samle alle progressive kræfter..."

Viljen til at kombinere kampen mod krig med kampen mod social krig gik igennem alle taler på den europæiske onlinekonference den 8. juli 2023.

Nogle bemærkninger...

Evangelina Sotiropoulou fra Grækenland ("Anti-NATO-Aktion") sagde:

"Vi lykønsker jer med, at I har påtaget jer at koordinere forskellige fredsinitiativer i hele Europa. Vi er enige i kravet 'Nej til krig - Nej til social krig', som forbinder det grundlæggende spørgsmål om fred med arbejderbevægelsen og forskellige andre bevægelser."

Maurizio Coppola fra Italien ("Potere al Popolo", "Magten til Folket") sagde om den italienske Meloni-regering:

"Regeringens udadgående krigskrigslinje svarer til en indadgående krigskrigslinje mod arbejderne."

Jérôme Legavre fra Frankrig (medlem af parlamentet for "La France Insoumise" ("Det Oprørske Frankrig" og aktivist fra "Parti Ouvrier Indépendente" ("Det Uafhængige Arbejderparti")) berettede om demonstrationen "Retfærdighed for Adama"², som var blevet forbudt af Macron-regeringen - den samme regering *"der tvinger alle til at arbejde to år mere."*

Pedro Soares fra Portugal (tidligere parlamentsmedlem for "Venstreblokken") understregede:

"Den sociale krig i EU intensiveres under dække af krigen i Ukraine. Demonstrationerne i flere franske byer mod politimordet på den 17-årige Nahel viser den dybe sociale omvæltning, der breder sig så meget desto mere, efterhånden som neoliberaler som Macron intensiverer deres angreb på rettighederne og indkomsterne for en befolkning med stadig mere usikre levevilkår."

Ludo de Brabander fra Belgien afsluttede sit indlæg med at sige:

"Fredsbevægelsen skal fortsætte med at overbevise fagforeninger og andre sociale bevægelser om, at vores interesser stemmer overens, og at vi skal føre kampagne for fred og social retfærdighed sammen."

1 Rosa Luxemburg (1871-1919) var en polsk-tysk socialistisk politisk tænker og revolutionær, der i starten af det 20. århundrede kritiserede den reformisme, det tyske socialdemokrati var slået ind på. Hun stod i 1919 sammen med bl.a. Karl Liebknecht og Franz Mehring og gruppen *Spartakisterne* bag den socialistiske novemberrevolution, der kostede hende livet. Hun blev sammen med andre revolutionære myrdet af højreorienterede frikorpsfolk. Kilde: Inspireret af Wikipedia.

2 *"Retfærdighed for Adama"*. Den unge sorte Adama Traoré døde i 2016 efter at være blevet forfulgt af politiet. Omkring 2000 demonstranter, herunder medlemmer af LFI (Mélenchon-bevægelsen) i parlamentet, deltog i det regeringsforbudte demonstration. Note fra videokonferencens arrangører.

Marielle Leraand fra Norge ("Fred og Rettferdighet"):

"Begge norske partier tilhørende 'Det Europæiske Venstreparti', nemlig 'Socialistisk Venstreparti' og 'Rødt', endte med at støtte norsk våbensalg til Ukraine. (...) Af disse grunde har de af os, der ønsker at videreføre den antimilitaristiske arbejderbevægelses politiske tradition fra før 1. Verdenskrig, og andre fredsaktivister besluttet, at vi skal oprette et nyt politisk parti før folketingsvalget i 2025."

Marcus Staiger, Tyskland:

"Vi har ingen tid at spille. Vi skal bygge en revolutionær organisation, der er i stand til at formulere svar. Det skal vi bygge op. Sammen. International. I mange lande."

Kathrin Otte, Tyskland:

"'Was Tun?!' er et nyt netværk, der har udviklet sig siden 2022, primært af de socialistiske kræfter, der blev skubbet ud af partiet 'Die Linke'. (...) Vi er overbeviste om, at vi vil mødes med mange andre demokratiske, venstreorienterede, socialistiske eller kommunistisk orienterede mennesker med meget lignende hensyn, om muligt også for at udvikle et europæisk netværk. Lad os skabe en modmagt nedefra..."

Nej til våbenforsendelser

Beppe Savary Borioli ("Alternativt Forum", regional parlamentsmedlem) kritiserede, at 'det socialdemokratiske parti i Schweiz har taget hjelmen på, og vores leder vil levere sine kampvogne'. Han mindede om, at allerede under 2. Verdenskrig 'leverede schweizerne våben til nazisterne i løbet af ugen, gjorde forretninger og bad for fred i weekenden'.

Andrej Hunko, parlamentsmedlem, "Die Linke", afsluttede sin tale med at sige: "Som en person med ukrainsk baggrund vil jeg gerne sige, at virkelige solidaritet handler om at bringe denne krig til ophør. Vi har brug for en våbenhvile i dag. Deri ligger solidariteten. Eksport af våben har intet med solidaritet at gøre."

Alexander King, medlem af Repræsentanternes Hus i Berlin, "Die Linke", forklarede, at på trods af mediernes agitation mod fredsdemonstrationer som f.eks. Sahra Wagenknechts demonstration på 50.000, "er halvdelen af de adspurgte i meningsmålingerne imod våbenleverancer og for forhandlinger. Det giver håb, og det skal vi bygge videre på."

For en Forbindelseskommité

Talrige talere og hilsner reagerede på forslag fra Gotthard Krupp og medlemmerne af den tyske koordination om at oprette en Europæisk Forbindelseskommité.

Andréas Kutsche, Tyskland: "Lad os finde fredsalliancer i hver by og distrikt, lad os skabe netværk på tværs af Europa."

Ögmundur Jonasson, Island: "Jeres initiativ skal hilses velkommen. Vi har brug for en ny anti-krigsplatform."

Britta Brandau og **Michael Altmann**, Tyskland: "Lad os, som nævnt i resolutionen, danne en europæisk koordinering og udvide deltagelsen til andre lande."

Jérôme Legavre, Frankrig: "Lad os holde forbindelsen, lad os holde kontakten."

Anton Schou, Danmark: "Kun hvis vi står sammen og hjælper Europas befolkninger med at finde vejen til enhed mod den militære og sociale krig, kan vi afværge faren for en 3. Verdenskrig med dens ufattelige konsekvenser."

Harri Grünberg, Tyskland: "Vi har brug for en bred bevægelse på tværs af Europa, der siger, at opvarmning, brød og fred er uløseligt forbundet. (...) Lad os kæmpe mod krig og den interne sociale krig i hele Europa. For en øjeblikkelig våbenhvile, til forsvar for de sociale landvindinger."

I sin afsluttende bemærkning understregede **Carla Boulboulé**: "Vi bør konkretisere dette forslag ved at forberede et første videomøde med repræsentanter for de tilstedeværende lande i slutningen af september."

Deltagere i den europæiske konference den 8. juli 2023

Kolleger fra 15 europæiske lande deltog i onlinekonferencen, enten individuelt eller i såkaldte hybridsamlinger (f.eks. i flere byer hver i Tyskland og i Spanien).

Følgende liste indeholder de deltagere, der talte under videokonferencen, eller hvis hilsner blev vist som videobeskeder eller - hvis de var i skriftlig form - uddrag blev læst op. Derudover har der været en række støtteindlæg, som også offentliggøres på denne hjemmeside.

Udover indlæg fra **Tyskland** var der bidrag fra **Belgien, Danmark, Frankrig, Grækenland, Italien, Island, Norge, Østrig, Portugal, Rumænien, Sverige, Schweiz, Serbien og Spanien**.

Bemærk: Oplysningerne i parentes er kun til orientering.

Tyskland:

Gotthard Krupp (medlem af ver.di regionale bestyrelse Berlin-Brandenburg)

Kathrin Otte (Koordineringsudvalg i "Was Tun")

Harri Grünberg ("Trägerkreis aufstehen")

Marcus Staiger ("Bündnis Heizung, Brot und Frieden Berlin", Berlin)

Andreas Kutsche ("Bündnis für Frieden", Brandenburg an der Havel, ver.di, samarbejdsudvalg)

Britta Brandau (tillidsrepræsentant, Hesse, "Die Linke")

Michael Altmann (for initiativet "Fagforeningsfolk siger nej til krig")

Joscha Mecke (medlem af forbundsbestyrelsen for "Sozialistische Deutsche Arbeiterjugend" (SDAJ))

Alexander King (medlem af Repræsentanternes Hus i Berlin, "Die Linke")

Andrej Hunko (medlem af Forbundsdagen, "Die Linke")

Carla Boulboulé (redaktion for "Soziale Politik & Demokratie", tidligere medlem af Landdagen)

Skriftlig hilsen fra **Robert Weißenbrunner** (første autoriserede repræsentant for IG Metall Hanau-Fulda)

Hilsen som videobesked fra **Sevim Dagdelen** (medlem af Forbundsdagen, "Die Linke")

Belgien:

Ludo de Brabander (talsmand for "Initiativet Afvæbning til fordel for Udvikling" (VREDE))

Danmark:

Skriftlig hilsen fra lærer, studerende, kunstner, tidligere byrådsmedlem...

Frankrig:

Jérôme Legavre (medlem af LFI, POI)

François Livartovsky (CGT faglig aktiv)

Pierre Bonnier (elev fra Nanterre)

Grækenland:

Lida Dodou (byrådsmedlem, "Ny Venstrestrømning" (NAR))

Evangelia Sotiropoulou, ("Anti-Nato-Aktion")

Italien:

José Nivoi (talsmand for *"Havnearbejdernes autonome kollektiv"* i Genoa, (CALP)

Maurizio Coppola (*"Potere al Popolo"*, "Folkemagt")

Dario Oropallo (*"Anti-Nato Bevægelse og Arbejdsløshedsinitiativ"*, Napoli)

Island:

Videohilsen fra **Ögmundur Jonasson** (formand for *"Offentligt Ansatte Fagforening"* 1988-2009; *"Den venstre-grønne bevægelse"*)

Norge:

Marielle Leraand ("Initiativet Fred og Rettfærdighed", tidligere næstformand for partiet *"Rødt"*)

Østrig:

Skriftlig hilsen fra **Franz Koskarti** og **Axel Magnus** (fagligt ledere)

Portugal:

Pedro Soares (tidligere medlem af *"Bloco de Esquerda"*, "Venstreblokken")

Rumænien:

Popescu Mugurel (leder af universitetsfagforening)

Sverige:

Skriftlig besked fra Marcus Carlstedt (fagforeningsdelegeret)

Schweiz:

Beppe Savary Borioli ("Alternativt Forum", medlem af regionalt parlament)

Serbien:

Videobesked fra **Ratibor Trivunac** (anarkosyndikalist og antimilitaristisk aktivist)

Den spanske stat:

Pablo Garcia Cano (leder af CCOO)

Koordineringsudvalget i Tyskland

Koordinationsudvalget for den europæiske konference *"Imod Krig – imod social krig"* omfatter:

Gotthard Krupp (ver.di, medlem af den regionale bestyrelse for Berlin-Brandenburg, *"Arbeitskreis für unabhängige Arbeitnehmerpolitik"*)

Carla Boulboulé (redaktionen af *"Soziale Politik & Demokratie"*)

Harri Grünberg (bestyrelsesmedlem *"Aufstehen"*)

Andrej Hunko (medlem af den tyske forbundsdag, *"Die Linke"*)

Andreas Grünwald (*"Hamburger Forum für Völkerverständigung und weltweite Abrüstung."*)

Kathrin Otte (koordinationsgruppen for kongressen *"Was Tun"*)

Marcus Staiger (aktivist/publicist; *"Bündnis Heizung, Brot und Frieden Berlin"*)

Andreas Kutsche (*"Bündnis für Frieden"*, Brandenburg an der Havel, samarbejdsudvalg, ver.di)

Michael Altmann (Initiativet *"Gewerkschafter sagen Nein zum Krieg"*, ver.di, medlem af landsledelsen i Hessen)

Evelin Genzel (*"Bündnis Heizung, Brot und Frieden"*, Berlin; *"Sammlungsbewegung aufstehen"*)

Taler og støtteerklæringer fra Tyskland på den europæiske konference den 8. juli 2023

Kolleger, fredsaktivister fra 15 europæiske lande deltog som talere på den europæiske konference. Se deltagerlisten ovenfor. Talerne blev samtidigt oversat til fem sprog (engelsk, fransk, spansk, italiensk og tysk) under konferencen. Taler og støtteudtalelser vil gradvist blive oversat og offentliggjort. Talernes og støtteerklæringernes rækkefølgen er ordnet således, at de tyske bidrag bringes bringes først og derefter alle andre.

Indledning af Gotthard Krupp (medinitiativtager til konferencen)

Kære kollegaer,

Carla påpegede [i sin åbningstale til videokonferencen] den store respons, som vores initiativ til en europæisk konference "mod krigen – mod den sociale krig" har mødt i 14 europæiske lande, til dagens europæiske videokonference, samt en deltagerkonference til vinteren eller begyndelsen af 2024.

Jeg vil gerne takke alle, der har støttet denne konference med deres bidrag og hilsner. I min følgende indledning er de tanker, som I har udviklet, blevet indarbejdet.

De er et udtryk for den voksende modstandsbevægelse blandt arbejdere og befolkningen, mens NATO og regeringerne i Europa, under den amerikanske regerings kommando, optrapper krigen i Europa til et nyt niveau.

NATO-topmødet i Vilnius er fuldt ud gearet til at sætte skub i krigen mod Rusland gennem stadig mere massiv militær opbygning i Ukraine.

NATO's generalsekretær, Stoltenberg, siger det krystalklart: "*For as long as it takes.*"

For eksempel opfordrer planen fra den tyske regerings under Scholz til yderligere at styrke NATO's østlige flanke med en permanent udstationering af en stærk kamptropebrigade på 4.000-5.000 soldater i Litauen.

Fra den 12. til 23. juni blev der i Tyskland med "Air Defender 23" afholdt den største NATO-luftvåbenøvelse gennem tiderne. Hermed understreger Scholz Tysklands krav på militær ledelse for NATO i Europa.

Vores spanske kolleger advarer med rette: "*Forøgelsen af militærudgifterne i alle europæiske regeringer er brutal.*"

Udenrigsministrene fra EU's medlemslande har besluttet at øge midlerne til levering af våben og udstyr til Ukraine og andre partnerlande med yderligere 3,5 milliarder euro. Efterspørgslen er der: en markant stigning i forsvarsudgifterne til et NATO-mål på 2,5 procent af BNP årligt, to procent ville derfor være en ny nedre grænse. For Tyskland betyder dette: at øge våbenbudgettet fra 52 milliarder til mere end 80 milliarder i fremtiden med 2 procent.

Flere og flere milliarder strømmer til for at finansiere våbenleverancer til Ukraine og til Zelenskyjs regime. Og lad os sige det lige ud: De strømmer til en klan af oligarker, som på basis af udplyndring af befolkningen samler sig gigantiske private formuer og har betroet forvaltningen af disse til finansmarkedsgrupperne BlackRock³.

3 *BlackRock*, amerikansk kapitalforvalter, grundlagt 1988 i New York som Blackstone Financial Management under Blackstone Group. BlackRock blev et selvstændigt selskab i 1992 og er gået fra at forvalte 1 mia. amerikanske dollar i 1988 til at blive verdens største kapitalforvalter i 2010 af aktiver for ca. 3650 mia. amerikanske dollar. Kilde: Den Store Danske. Oversætternote.

Og Putin? Han forsvarer ikke befolkningen, men står også i spidsen for et oligarki, der udnytter naturressourcerne og råstofferne til fordel for dets private berigelse.

Dag for dag dør hundredvis af russere og ukrainere i disse kampe. Hver dag dør civile under bomberne på enten russisk eller ukrainsk side.

Det er ikke de ukrainske, russiske eller andre befolkningers krig. Det er de krigsgale regeringer under amerikansk kommando, der trækker alle europæiske lande dybere og dybere ind i denne krig.

Og det handler ikke om "vestlige værdier" som frihed og demokrati. USA's præsident Biden repræsenterer amerikanske multinationale selskabers interesser; de vil have kontrol over de værdifulde råvarer, korn og mineralressourcer og over olie- og gasrørledningerne.

Dem, der profiterer på krigen i alle lande, er frem for alt våbenindustrien, som krigen garanterer milliarder i overskud.

Det siger vi nej til.

Størstedelen af befolkningen siger nej til at optrappe krigen. De rejser sig mod de regeringer, der truer planeten med en 3. Verdenskrig.

Demonstranterne kræver: en våbenhvile med det samme.

Kære kollegaer,

Den farlige eskaleringsspiral ansporer os i vores kamp mod krig og social krig i vores eget land.

NATO's generalsekretær Stoltenberg siger: *"Hvis man bruger mere på forsvar, er der mindre til sundhed, uddannelse osv."*

En opfattelse, som Scholz stolt gør til *"100% sin egen"*.

Regeringens politik er at underkaste hele økonomien krigens krav. Det tyske forbundsbudget skal omdannes til et krigsbudget. Alle ministerier bliver bedt af finansminister Lindner om at skære i deres udgifter - med undtagelse af krigsministeriet.

Som følge af den økonomiske krig, som Biden slap løs mod Europa og dets førende industrimagt, Tyskland, inklusive sanktionspolitikken mod Rusland, har Tyskland oplevet en bølge af afindustrialisering. Næsten hver sjette industrivirksomhed i Tyskland flytter sin produktion og arbejdspladser til udlandet, fordi den ikke kan finansiere de høje energiomkostninger. Håndværksvirksomheder og mindre virksomheder, der ikke modtager milliarder i tilskud fra forbundsregeringen, er også berørt.

Inflation og stigende priser, bl.a. følger af sanktionspolitikken, kræver en skærpelse af den altødelæggende nedskæringspolitik imod velfærdsstaten. De dekretter nedskæringer i reallønnen, mere end 1.000 hospitaler skal lukkes, skoler og kommuner rammes af nedskæringer. Børnefattigdom breder sig...

Deres politik fremprovokerer modstand, massedemonstrationer imod krigen og *"for en våbenhvile, for handlinger og et stop for sanktionspolitikken"*, store strejkebevægelser i den offentlige sektor... Demonstrationer og slagsmål om hospitalerne, skolerne...

Jeg nævner kun Tyskland her som et eksempel på den tætte sammenhæng mellem militærkrigen og den sociale krig mod folket.

I kender alle billederne af masseoprøret mod Macrons pensionsreform i Frankrig og nu af de unge, der bliver berøvet deres uddannelse og deres fremtid. Hver sjette har ikke nok at spise, som det rapporteres af kolleger fra Frankrig.

Kollegaen fra Rumænien berettede, at store protestbevægelser i sundheds-, uddannelses- og jernbanesektoren har rystet landet som reaktion på inflationen forårsaget af krigen.

Kolleger fra Danmark skriver, at deres land *"langsomt men sikkert ændrer sig fra en såkaldt velfærdsstat til en militær krigsstat"*.

Og det, kære kolleger, er vores fælles erfaring:

Næsten alle partier, inklusive dem, der hævder at repræsentere arbejderbevægelsens interesser, underordner sig denne krigspolitik. Kampe, demonstrationer og voksende modstandsbevægelser støder sammen med dem.

Regeringens krigsfremmende og socialt ødelæggende politik bliver mødt med stigende afvisning. Samfundsflertallets vrede kommer til udtryk på valgniveau via proteststemmer til højreekstremistiske partier, såsom AfD⁴ i Tyskland, som nu er på niveau med SPD⁵ med 19 % i meningsmålingerne (3. juli). For det er det eneste parti, der taler imod de etablerede partier – demagogisk – imod krigen og våbenleverancerne til Ukraine.

Jeg er sikker på, at I alle kender beslutningen fra partiledelsen i *”Die Linke”* om at bede Sahra Wagenknecht⁶ om at trække sig fra Forbundsdagen.

Sahra Wagenknecht er en af de mest konsekvente stemmer imod krigen i Tyskland - for fred, for våbenhvile og forhandlinger. Hun vovede at hæve denne stemme i Forbundsdagen imod Scholz-regeringens krigs- og sanktionspolitik.

Beslutningen fra *”Die Linkes”* partiledelse har til formål at kvæle denne stemme mod krigen.

Vi siger: Det er ikke Sahra Wagenknecht eller andre parlamentsmedlemmer, der hæver deres røst mod krigen, som krænker deres mandat som forbundsdagsmedlemmer – nej, de opfylder deres mandat, fordi de giver en stemme til folkeflertallets vilje til at sige nej til krig, nej til våbenforsendelser og sanktioner.

Ved at påpege, at højreekstremistiske partier i *”opbrudstider”* også er blevet stærkere i andre lande, ønsker Scholz at dække over, at det i det væsentligste er hans regerings politik, der tillader det højreorienterede AfD at gøre sig gældende ved at profilere sig i de østtyske delstater som den stærkeste kraft i protest mod regeringens politik.

Kære kollegaer,

Hverken Putin – eller NATO!

Vi har alle oplevet det i vores lande:

en løsning kan kun findes gennem arbejdernes og befolkningernes modstandskamp mod den respektive regerings krigsfremmende og socialt ødelæggende politik.

Lad os huske på Karl Liebknechts⁷ ord: *”Hovedfjenden (det imperialistiske krigsparti) er i vores eget land!”* (maj 1915) Eller lad citere Rosa Luxemburg, som kolleger fra Frankrig mindede os om: *”I dette øjeblik med oprustningsvanvid og krigsorgier er det kun arbejdermassernes beslutsomme kamp, deres evne og beredskab til mægtige masseaktioner, der stadig kan (...) bevare verdensfreden (...)”* (30. april 1913).

I en situation, hvor regeringerne ønsker at skubbe folkene og arbejderne dybere og dybere ind i en militær optrapning, er det yderst presserende, at modstandskræfterne udveksler deres erfaringer og diskuterer, hvordan deres samling kan fremmes på europæisk plan; hvordan de kan organisere sig i et netværk på europæisk plan, som det blev foreslået flere gange under forberedelsen af denne konference.

Hvordan kan antikrigsbevægelsen organisere sig som en modmagt til de herskende regeringer? Det er emnet for vores diskussion i dag.

4 AFD = *”Alternative für Deutschland”*.

5 SPD = Det tyske socialdemokrati.

6 Sahra Wagenknecht (født 1969) er en tysk politiker, og har været medlem i Forbundsdagen siden 2009 for partiet Die Linke. Kilde: Wikipedia.

7 Karl Liebknecht (1871-1919) var en tysk, socialistisk politiker [og revolutionær], søn af Wilhelm Liebknecht. Han stiftede, sammen med Rosa Luxemburg, *”Spartakistforbundet”*, senere det tyske kommunistisk parti KPD. Han spillede en stor rolle i Novemberrevolutionen i 1918 sammen med Rosa Luxemburg, hvad der kostede dem begge livet den 15. januar 1919, hvor de blev bortført, tortureret og myrdet af frikorps-medlemmer. Kilde: Wikipedia.

Hvordan kan vi hjælpe arbejderne, folkene, med at mobilisere til handling mod krigen og mod deres regeringers sociale krig i alle lande? Bør vi med det in mente ikke sætte os som mål at skabe en Europæisk Forbindelseskommité *"imod krigen – imod den sociale krig"*?

Kathrin Otte (koordineringsgruppen "Was Tun")

Vi byder alle fremmødte hjertelig velkommen! At vi mødes her på europæisk plan for at informere hinanden om modstanden mod den militære, sociale og økonomiske krig i vores lande er et meget vigtigt skridt. Vi ser det stigende tab af position for de vestlige imperialistiske stater sammenlignet med det globale syds⁸ økonomiske og politiske styrke som en afgørende årsag til at føre Ukraine-krigen som en stedfortræderkrig og angribe Kina. Vores holdning kan kun være det konsekvente krav om "forhandlinger nu" på linje med det globale syds forhandlingsinitiativer.

"Was Tun" er et nyt netværk, der har udviklet sig siden 2022, primært af de socialistiske kræfter, der blev skubbet ud af partiet *"Die Linke"*. Alle enkeltgrupper i delstaterne – for det meste Karl Liebknecht-kredse, baseret på hans modstand mod krigskreditterne i 1914 – blev oprindeligt dannet inden for partiet som en intern partiopposition. Koordinationsgruppen *"Was Tun"* består nu af repræsentanter fra flertallet af delstaterne. Siden sidste partikongres i 2022 har vi alle følt os forpligtet til at modsætte os partiledelsens fatale kurs i retning af et medansvar for regeringens imperialistiske krigspolitik. I vores appel til kongressen den 6. maj sagde vi: *"Hidtil har der ikke været nogen klar afvisning af økonomisk krigsførelse og sanktioner fra partiledelsens side, og først nu er der en klar stillingtagen imod levering af flere våben til Ukraine."* Partiledelsens afvisning af at tilslutte sig den største og vigtigste manifestation mod krigen af Sahra Wagenknecht og Alice Schwarzer med 30-40.000 borgere ved Brandenburger Tor den 25. februar i år, ja endda bagtale den, har utvetydigt lært os at søge efter vores egne måder til at opbygge ægte socialistisk politik på græsrodsniveau.

Vores forbundsregering driver befolkningen i dette land ind i en tankeløs krigerisk og socialpolitisk nedadgående spiral. Ikke engang ryggraden i den hidtidige velstand, nemlig den mellemstore industri skånes for den vanvittige og allerede tabte kamp for at bevare USA's verdensherredømme, der fører til selvdestruktion. Recessionen vil inden længe ramme dette eksportorienterede land hårdt, men de varige konsekvenser er ikke engang overvejet, og heller ikke at den tyske recession allerede har en negativ indvirkning på de europæiske lande. I dette krigshysteri får netop det land, der er ansvarlig for to forfærdelige verdenskrige, igen en "ledende rolle", for nylig i megamanøvren *"Air Defender 2023"* og også i EU's militærplaner. At rive NATO-Rusland grundloven⁹ i stykker og udstationere 4.000 tyske soldater permanent i Litauen, det er intet problem for den tyske regering, for blot at nævne par eksempler.

Den amerikanske regering og dens villige tilhængere i Europa ønsker, at krigen skal fortsætte og udvides – mod Rusland, mod Kina, især mod det globale syd, som er organiseret og afkobler sig selv fra den amerikanske finansimperialisme. Den kapitalistiske krise, som er blevet betydeligt forværret i de senere år, bliver besvaret med krigsmidler. Under en sådan udvikling finansieres ingen velfærdsstat længere og ingen passende lønninger. Kun én ting er virkelig ved at blive klar: Klassekonflikten, som har været skjult i årtier, men som er iboende i al politik, bryder ud i al sin klarhed. Og dermed tydeliggøres vores politiske opgaver, og der

8 *Det globale syd*: gruppen af økonomisk mindre velstillede lande i Afrika, Asien og Latinamerika set i forhold til den vestlige verden. Kilde: Den Danske Ordbog.

9 "Den 27. maj i Paris underskrev den russiske præsident Boris Jeltsin sammen med præsident Bill Clinton og lederne af de 15 andre NATO-medlemslande "Grundloven om gensidige forbindelser, samarbejde og sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation." (...) Loven indeholder også NATO's kvalificerede løfte om ikke at udsende atomvåben eller stationere tropper i de nye medlemslande (...)."

Kilde: <https://www.armscontrol.org/act/1997-05/features/nato-russian-founding-act>

opstår nye muligheder, som efter årtiers fravær igen sætter fokus på massernes politiske organisering. *"Vi kræver, at befolkningens elementære interesser sættes i centrum for venstrefløjspolitik med sloganet 'varme, brød og fred'. Der er brug for en politisk kraft til at forsvare de demokratiske frihedsrettigheder i dette land, at sikre en fungerende velfærdsstat og at kæmpe for fred."* ("Was Tun", Nyhedsbrev nr. 2)

Som et netværk, der stadig er under etablering, er vi overbeviste om, at vi kan møde mange andre demokratiske, venstreorienterede, socialistiske eller kommunistisk orienterede mennesker med meget lignende overvejelser, om muligt også for at udvikle et europæisk netværk. Lad os skabe en modmagt nedefra, så et velkendt *"spøgelse i Europa"*¹⁰ kan være med igen!

Harri Grünberg (Trägerkreis aufstehen)

"Vi har brug for et initiativ imod krigen"

Kære venner,

Kære kollegaer,

Vi, enhedsbevægelsen *"Aufstehen"*¹¹ – en støttegruppe, ønsker jer en vellykket europæisk konference mod krigen og den sociale krig. Vi er for en øjeblikkelig våbenhvile. Hverken Putin eller NATO er et alternativ for os! Vores bevægelse er udenomsparlamentarisk. Det blev skabt i 2018 med betydelig støtte fra Sahra Wagenknecht og Oskar Lafontaine¹². Vi føler os stadig forbundet med dem begge i dag og støtter deres politiske ideer.

Den grusomme krig i Ukraine har stået på i over et år. Rusland angreb Ukraine og skal klart navngives og kendes skyldig som aggressoren. Hvis vi vil være med til at bringe krigen til en forhandlet afslutning så hurtigt som muligt, er vi også nødt til at tale om vestligt ansvar, historien bag den og den større geopolitiske kontekst. Afvisningen af at anerkende russiske sikkerhedsinteresser forværrede situationen, der førte til krigsudbruddet.

Det forenede Vestens imperialistiske ambitioner er åbenlyse. Imidlertid repræsenterer det herskende bureaukrati i Rusland og de nye kapitalister, der rejste sig under og efter Murens fald, hverken den russiske arbejderklassen eller det russiske folks interesser. Selv bureaukratiets forsvar af den nationaliserede sektor inden for industri og ressourceudvinding sker for at kunne blive ved med at fylde deres egne lommer på bekostning af befolkningen. Derfor siger vi hverken Putin eller NATO.

Denne krig eskalerer i øjeblikket. Den er blevet kødkværn for de ukrainske og russiske soldater, der dør i massevis. Mens Ukraine fejler med sin offensiv og meningsløst sender sine soldater i døden, ligesom tusindvis af unge russiske mænd dør hver dag, ansporer NATO-alliancen krigen mere og mere. Som reaktion på NATO's eskalering for at bringe Rusland i knæ, har Rusland reageret ved at opstille taktiske atomvåben i Hviderusland og diskutere brugen af taktiske atomvåben. Vi bevæger os ind i en farlig situation.

I stedet for at forhandle om en øjeblikkelig våbenhvile, regner NATO med at fortsætte og optrappe en meningsløs krig. Fredsbestræbelser fra Brasilien, Kina, Indonesien og for nylig de afrikanske stater blev bryskt afvist af den ukrainske præsident Zelenskyj og NATO. Det faktum, at krigen kan eskalere til en for menneskehedens ødelæggende atomkrig, efterlader vestlige strateger kolde. For at besejre Rusland militært risikerer de menneskehedens fortsatte eksistens.

Regeringerne i Paris og Berlin fungerer som USA's loyale vasaller. Med deres krigskurs bringer de eksistensen af vores lande og Europa som helhed i fare. Krigens vanvid skal stoppes øjeblikkeligt gennem form-

10 Refererer til den første sætning i Karl Marx' "Det kommunistiske partis manifest": *"Et spøgelse går gennem Europa - kommunismens spøgelse"*. Marx/Engels: "Udvalgte Skrifter I", Forlaget tiden 1978, side 26.

11 Webside for "Sammlungsbewegung aufstehen": www.aufstehen.de (note fra kordineringsudvalg)

12 Oskar Lafontaine (født 1943) tysk venstreorienteret politiker. Kilde: Den Store Danske.

len om en øjeblikkelig betingelsesløs våbenhvile og starten på fredsforhandlinger, som tager hensyn til Ukraines og Ruslands sikkerhedsinteresser. Socialdemokratiets opportunistiske ledelser og nogle af venstre-fløjspartierne i Europa afviser denne formel, hvilket giver næring til civile og soldaters daglige død.

Kapitalismens krise, der allerede truer, forværres af krigen, og den bruges som påskud for det generelle angreb i Europa på arbejderklassens årtier lange og hårdt tilkæmpede landvindinger. Overalt i Europa forværrer krigen levevilkårene for arbejderklassen og de folkelige klasser. Sociale spørgsmål viger til fordel for krigsudgifter. Sundhedssystemet er ved at blive afviklet, pensionister bliver fattigere, uddannelse til masserne bliver dårligere og inflationen, også som følge af den udløste krig, æder lønningerne op. Reallønnen i de folkelige lag i Europa falder. Befolkningen bærer omkostningerne ved inflation og høje fødevarer- og energipriser. Fagforeningerne er næppe i stand til at stoppe reallønsfaldet.

I mellemtiden er statskassen tom, og der sker sociale nedskæringer. Der er kun penge nok til våbenudgifter, mens uddannelse, sundhed og pensioner skæres ned. Man kan ikke forsvare de sociale landvindinger uden at forbinde dem med spørgsmålet om krig. Der findes ingen velfærdsstat under en krig.

Derfor skal den økonomiske krig også afsluttes. Det skader den europæiske industri og dermed også arbejderklassen i Europa. I loyalitet over for USA indførte EU, Tyskland og Frankrig sanktioner, som koster dyrt for borgerne her i landet. Vi er allerede vidne til en afindustrialiseringsbølge og en bølge af afvikling af industriel kapacitet. Den økonomiske krig kommer også især USA til gode. USA's præsident Biden fører en radikal *"America First politik"* og lokker europæisk industri til USA med lave energiomkostninger.

Vi har brug for en bred bevægelse på tværs af Europa, der siger: varme, brød og fred hænger uløseligt sammen. Vil man have brød og varme til en overkommelig pris, skal krigen afsluttes. Derfor har vi brug for pres nedefra. Hvad angår kampvilje og engagement, må vi følge eksemplet fra de franske arbejdere, der lærte Macron at frygte. Hele Europa har brug for franske forhold.

For at stoppe krigens vanvid har vi også brug for diplomati, våbenhvileforhandlinger og de deraf resulterende fredsforhandlinger, der vil føre til en ny europæisk sikkerhedsarkitektur herunder med inddragelse af Rusland. Vi skal tvinge regeringer til at forhandle gennem gadepres. Men til det har vi også brug for fagforeninger, der siger nej til krig og til social krig internt. Vi har brug for mange konkrete modstandsaktioner, såsom havnearbejderne i Italien, der nægtede at laste våbenforsendelser.

Ud over fredsperspektivet har vi brug for en kamp for et socialt og fredeligt Europa. Men det er ikke muligt med dette EU. Dette EU er neoliberalt og imperialistisk. Derfor har vi brug for en anden opfattelse af europæisk enhed, hvor folket og ikke kapitalisterne og deres monopoler har ordet. Dette EU forbereder og fremmer alle offensiver imod de folkelige lag i vores lande. Det sker på grundlag af Lissabon- og Maastricht-traktaterne¹³. Derfor siger, at disse aftaler skal væk.

Den franske arbejderklasses og folkelige lags kamp i de seneste uger mod Macrons pensionsreform, som har sat millioner af mennesker i bevægelse, er en inspirationskilde for hele Europa, inklusive os i Tyskland.

Forbundsregeringen kommer i øjeblikket under pres fra højre på grund af fraværet af en effektiv venstre-orienteret opposition. Flertallet af dem, der vender sig til højre mod den herskende politik, gør det i protest og ikke på grund af den højreorienterede dagsorden. Højreprogrammet er neoliberalt og reaktionært.

Den 26. februar 2023 afholdt vi et stort anti-krigsmøde i Berlin under mottoet *"oprør for fred"*. Responsen var overvældende. På meget kort tid lykkedes det at mobilisere 50.000 mennesker. Med *"Manifest for*

13 EU's propagandahjemmeside omtaler sådanne traktater således: *"En traktat er en bindende aftale mellem EU's medlemslande. Den fastsætter EU's mål samt regler for EU's institutioner og for, hvordan afgørelser vedtages. Den fastlægger desuden forholdet mellem EU og dets medlemslande."* Kilde: <https://european-union.europa.eu/> Både Maastrichttraktaten (1992) og Lissabontraktaten (2007) samt de øvrige EU-traktater har overført stadig mere magt fra EU-medlemslandenes demokratisk valgte nationale parlamenter til EU's overnationale udemokratiske institutioner med det formål at svække de europæiske folks mulighed for at forsvare og udvide hårdt tilkæmpede sociale og økonomiske landvindinger. Oversætternote.

Fred”, udsendt af Sahra Wagenknecht og Alice Schwarzer¹⁴, og som indtil nu er underskrevet af over 850.000 mennesker, er det lykkedes at give de af medierne neddyssede dele af befolkningen, der er for mere diplomati og imod våbenleverancer, en stemme og tilstedeværelse i pressen. Manifestet afspejler en bred alliance, der strækker sig til borgerlige samfundslag. Kernen i *”Manifest for fred”* lyder således: Stop krigen! – Diplomati og forhandlinger! Den vender sig imod levering af flere og flere og tungere våben.

De store medier i Tyskland, førende politikere fra SPD, De Grønne og FDP¹⁵ agiterede heftigt imod fredsmødet. Men fredsbevægelsen skal gå et skridt videre, den skal også gå i retning af fagforeningerne med den holdning, at det sociale spørgsmål og spørgsmålet om fred hænger uløseligt sammen.

Vi havde en betydelig strejkebevægelse i den offentlige sektor i Tyskland, og de strejkende fik at vide af de borgerlige medier, at de allerede tjente for meget, og at deres krav om inflationskompensation var overdrevne. Arbejderne, de folkelige klasser i vort land, får med henvisning til krigens omkostninger at vide, at deres lønkrav ikke kan opfyldes efter at have bevaret købekraften.

Ikke desto mindre har de strejkende opnået vigtige succeser, som dog ikke fuldt ud kunne kompensere for tabet i realløn. Der kan forventes yderligere arbejdskonflikter, for eksempel ved jernbanerne.

Lad os kæmpe mod krig og den interne sociale krig i hele Europa.

For en øjeblikkelig våbenhvile; forsvar de sociale landvindinger.

Vi vil gerne invitere jer til en fredskonference i Berlin.

Videohilsen fra Sevim Dagdelen (medl. af Forbundsdagen, *”Die Linke”*)

”Venstrefløjen skal være kraften for social retfærdighed og fred”

Kære venner,

Mange tak for invitationen og denne vigtige begivenhed.

”Fred er ikke alt, men alt er intet uden fred”, sådan som den tidligere tyske kansler Willy Brandt¹⁶ engang udtrykte det. I denne forstand må vi i dag bifalde ethvert initiativ, der ønsker at vinde freden og ikke krigen.

Krigen i Ukraine har som enhver anden krig en historie. Krigen er resultatet af NATO's udvidelse mod øst til Ruslands grænser trods alle tidligere løfter. Ligesom USA ikke ville tolerere militærbaser fra en anden stormagt ved sine umiddelbare grænser, f.eks. i Mexico eller Canada eller endda Cuba, har Rusland gentagne gange advaret mod at inkorporere Ukraine i NATO og åbne det op for amerikanske militærbaser og missilbaser placeret inden for nå Moskva eller Sankt Petersborg på 5 minutter.

Krigen i Ukraine begyndte ikke med angrebene og invasionen fra Rusland den 24. februar 2022. Krigen begyndte allerede i 2014, som NATOs generalsekretær Stoltenberg nu indrømmer. Lad os huske optagelsen af Victoria Nuland¹⁷, dengang undersekretær for europæiske anliggender i det amerikanske udenrigsministerium, som blev internationalt berømt med sit *”Fuck the EU”*. Ifølge Victoria Nuland hældte USA dengang

14 Alice Sophie Schwarzer (født 1942) er en tysk journalist og fremtrædende feminist. Kilde: Wikipedia.

15 FDP = ”Freie Demokratische Partei” er Tysklands liberale parti. Partiet stiftedes i 1948. Kilde: Wikipedia.

16 Willy Brandt (født Herbert Ernst Karl Frahm 1913-1992) var en tysk [socialdemokratisk] politiker og fra 1969 til 1974 forbundskansler. Kilde: Wikipedia.

17 Victoria Jane Nuland (født 1961) (...) er en amerikansk diplomat, der i øjeblikket er viceudenrigsminister. Nuland, et tidligere medlem af udenrigstjenesten, fungerede som assisterende udenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender ved USA's udenrigsministerium fra 2013 til 2017 og USA's permanente repræsentant ved NATO fra 2005 til 2008. Kilde: Wikipedia.

5 milliarder dollars ind i et regimeskiftekup i Kiev¹⁸. Som et resultat af det nationalistiske kup i Kiev i 2014 løsrev de fleste russisktalende områder i Donbass og Krim sig. Sortehavshalvøen blev annekteret af Rusland.

Og ligesom vi kritiserede regimeskifteuppet i Kiev dengang, afviser vi i dag forsøg på at gennemføre falsk flag-regimeskifte i Serbien og bringe landet på en ubetinget NATO-kurs og ind i den økonomiske krig mod Rusland med sanktioner til at tvinge. En økonomisk krig, der ville være dødelig for Serbien.

Genforeningskrigen i Donbass varede otte lange år. 14.000 mennesker døde i denne krig. Som vi ved i dag, var Minsk-fredsftalen, som blev forhandlet af kansler Merkel og den franske præsident Hollande, ikke til formål at pacificere regionen. Det var istedet hensigten at give den ukrainske kupregering i Kiev tid til at genopruste og generobre områderne militært.¹⁹. Det USA-ledede NATO bærer et stort ansvar for krigen i dag.

Selv hvis dette gentagne gange benægtes af vores regeringer: Krigen i Ukraine er nu blevet til en stedfortræderkrig fra NATO mod Rusland og en brutal udmattelseskrig, hvor tusindvis af unge mænd, ukrainere og russere, må dø unødvendigt for et par kvadratmeter land uden udsigt til militær sejr på slagmarken.

NATO-medlemmer er involveret i krigen ved at levere våben og yde militær- og efterretningsbistand til Ukraine. Først og fremmest USA, der sidste år leverede 43 milliarder euro i våben til Kiev. Efterfulgt af Storbritannien og Tyskland, der har leveret våben til en værdi af milliarder, eller Polen. Sammen med EU har disse fire NATO-medlemmer alene også ydet over 60 milliarder euro i økonomisk bistand til Ukraine.

De 30 NATO-lande brugte tilsammen omkring 1,1 billioner euro på militær og oprustning i 2022 – lige så meget som alle andre lande i verden tilsammen. I 2022 brugte USA alene 877 milliarder amerikanske dollars på militæret, ti gange så meget som Rusland. Denne oprustning øger risikoen for krig globalt.

Og det er ekstremt farligt, at den tyske regering nu ønsker at stationere en Bundeswehr-kamptropebrigade i Litauen. Den største tyske militærbase i udlandet skal bygges i Ruslands naboland. Dette er ikke et bidrag til deeskaleringen af Ukraine-konflikten. Beslutningen er en grundlæggende afvigelse fra tidligere aftaler mellem den tyske regering og NATO. Med den permanente udstationering af op til 4.000 tyske soldater og opførelsen af en permanent tysk militær forpost i de baltiske stater bliver NATO-Rusland-grundloven fra maj 1997 endelig begravet af NATO.

I dette vigtige folkeretslige dokument forsikrer NATO, at alliancen ikke "permanent" vil stationere yderligere betydelige kamptropper i staterne i den tidligere østblok. Så sent som i april understregede NATO igen, at den "fuldt ud" ville overholde NATO-Ruslands grundlov.²⁰ Selv sikkerhedsekspertter fra pro-regerings tæn-

18 "Under Maidan-oprøret i Ukraine trådte Nuland op for at støtte Maidan-demonstranter. I december 2013 sagde hun i en tale til "US-Ukraine Foundation", at U.S. havde brugt omkring 5 milliarder dollars på demokrati-opbyggeprogrammer i Ukraine siden 1991. Den russiske regering greb denne erklæring og hævdede, at den var bevis for, at U.S. orkestrerede en revolution. Den 4. februar 2014 blev en optagelse af et telefonopkald mellem Nuland og U.S. ambassadør i Ukraine Geoffrey Pyatt den 28. januar 2014 offentliggjort på YouTube. Nuland og Pyatt diskuterede, hvem de mente burde eller ikke burde være i den næste ukrainske regering og deres mening om forskellige ukrainske politiske personer. (...) Nuland foreslog, at De Forenede Nationer snarere end EU skulle involveres i en politisk løsning og tilføjede "fuck EU". Kilde: Wikipedia (engelsk).

19 "I de to nylige interviews [i de tyske aviser 'Der Spiegel' og 'Die Zeit' i november 22] koncentrerer Merkel sig om at afvise, at hun er Putin-versteher [Putin-forståer]. Hun hævder, at hvis ikke Minsk-aftalerne var blevet indgået, så havde Putin erobret meget mere af Ukraine i 2014. Hun købte ukrainerne tid til oprustning; og den tid brugte de godt. Det kan man jo se nu, hvor de har forsvaret sig langt bedre end forventet. I forlængelse heraf blev hun nødt til, hævder hun, at nikke ja til Nord Stream 2, for ellers havde Putin anet uråd." Kilde: Weekendavisen, den 7. december 2022.

20 **Læs følgende uddrag af en artikel i dagbladet "Information" den 2. juli 1997:** "Stormagtsstatus på nåde og barmhjertighed. Efter champagnen ved topmøderne i Paris og Denver må præsident Boris Jeltsin om få dage sluge den bitre pille, det er at se NATO trænge frem mod Ruslands grænser. Allerede nu - inden NATO-konferencen i Madrid den 8.-9. juli, hvor det bliver endeligt afgjort, hvilke lande der skal inviteres med i NATO - kan man diskutere, hvad Rusland har vundet og tabt ved de seneste måneders hektiske forhandlinger med vestmagterne. En sådan diskussion må nødvendigvis ske på baggrund af russernes stærkt negative holdning til NATO's udvidelsesplaner. Forud for

ketanke som SWP²¹ og senior Bundeswehr-generaler advarede mod et sådant skridt, som NZZ²² rapporterede.

Jeg tror, at vi skal lægge pres på at genoplive de mekanismer for konsultation og samarbejde, der er aftalt i NATO-Rusland-grundloven, i stedet for at fortsætte eskaleringen ved at sende flere og flere våben til Ukraine og bygge permanente NATO-baser på Ruslands vestlige grænse for at brænde. Dette vanvid må få en ende. Og derfor går vi ind for en øjeblikkelig, ubetinget våbenhvile og en diplomatisk løsning.

Vi støtter den irske venstrefløj og anti-NATO-bevægelsen på øen i deres kamp for at forsvare neutraliteten. Neutralitet er noget meget værdifuldt i disse tider. Fordi kun de, der opretholder neutralitet, også bevarer den demokratiske suverænitæt.

I disse tider må mange lande i det globale syd opleve, at NATO-landene ikke vil acceptere deres neutralitet, men vil tvinge dem til at gå med i den økonomiske krig mod Rusland med sanktioner og våbenleverancer til Ukraine. I en slags nykolonialisme ønsker landene i det globale syd at få at vide, hvad de kan og ikke må. Det seneste eksempel er Finlands højreorienterede pro-NATO-regering, som ønsker at skære ned i udviklingsbistanden til afrikanske stater, som den betragter som for prorussiske som følge af deres stemmeadfærd i FN.

At forsvare neutralitet selv i disse tider er at forsvare frihed, retfærdighed og demokrati i sig selv.

Vores solidaritet går til venstrefløjen og de oprindelige folkeslags bevægelser i Peru, som har annonceret protester i de kommende uger mod afsættelsen af den venstreorienterede præsident Pedro Castillo²³ og hans fængsling siden december sidste år; som protesterer med deres march for retfærdighed og for nyvalg; som går på gaden for at protestere mod den brutale politivold, der har efterladt mere end 60 demonstranter døde og tusindvis såret i årets første uger. Den interamerikanske menneskerettighedsorganisation taler om regulære massakrer på det oprindelige folk. De protesterer mod Dina Boluartes²⁴ kupregering, som dæk-

underskrivelsen af aftalen mellem Rusland og NATO den 27. maj i Paris viste en undersøgelse, at ca. 40 procent af befolkningen betragtede NATO som en trussel mod Rusland. En russisk politiker, der ser noget positivt ved NATO's udvidelse, er stort set umulig at opdrive. Selv Grigorij Javlinskij, leder af det liberale parti Jabloko, finder det "absurd" at hævde, at NATO har fredelige hensigter med sine udvidelsesplaner. Kommunistlederen Gennadij Sjiganov ser ikke mildere på udvidelsen, efter at aftalen er blevet forhandlet færdig. "Rusland mistede 30 millioner mennesker under Anden Verdenskrig, og disse ofre vil aldrig tilgive forræderiet mod det, de kæmpede for," siger han. Det er dog kun få russere, der i ramme alvor mener, at Jeltsin har eller har haft mulighed for at forhindre NATO-udvidelsen. Lederne i Moskva har forhandlet ud fra en svag position, og det kommer til udtryk i det, de har opnået i forhold til deres krav om, hvordan udvidelsen skal foregå. Blandt de vigtigste krav har været garanti for, at alliancen ikke vil udbygge den militære infrastruktur væsentligt i de nye medlemslande, og at der ikke skal placeres atomvåben dér. På ingen af disse punkter gjorde NATO så store indrømmelser, som Rusland oprindeligt krævede. NATO ville heller ikke garantere, at tidligere sovjetrepublikker - f.eks. de baltiske lande og Ukraine - ikke vil kunne optages en gang i fremtiden. På den anden side synes det klart, at aftalen indeholder elementer, som - hvis viljen er til stede - kan danne udgangspunkt for et omfattende samarbejde om sikkerhed i Europa."

21 SWP ("Stiftung Wissenschaft und Politik"): Det tyske institut for internationale og sikkerhedsmæssige anliggender er en tysk tænketank inden for internationale relationer og sikkerhedsstudier. Kilde: Wikipedia (engelsk).

22 NZZ ("Neue Zürcher Zeitung") er en tysksprogede avis i Schweiz, der med sit oplag på 330.000 er landets største avis. Avisen blev grundlagt som "Zürcher Zeitung" i 1780. Avisen er kendt for sine lange og dybdeborende artikler med et intellektuelt tilsnit. Kilde: Wikipedia.

23 José Pedro Castillo Terrones (1969) er en peruviansk socialistisk politiker, som fra 2021 til december 2022 var præsident for Peru. Han blev afsat som præsident og arresteret for at have anstiftet et kup, der skulle opløse kongressen få timer inden kongressen skulle tage stilling til en rigsretssag mod ham. (...) Perus militær og politi støttede imidlertid ikke Castillo, og han blev kort efter arresteret, ligesom kongressen afsatte ham, og i stedet indsatte hans vicepræsident Dina Boluarte som ny præsident i landet. Kilde: Wikipedia.

24 Dina Ercilia Boluarte Zegarra (1962) er en peruviansk politiker, embedsmand og advokat, der i øjeblikket fungerer som Perus præsident siden den 27. december. (...) I løbet af hendes første måneder som præsident opstod der protester mod hendes regering i hele Peru, hvor myndighederne udførte Ayacucho-massakren og Juliaca-massakren. Analytikere sagde, at Boluarte-administrationen var på vej mod autoritarisme (...). Boluarte roste de væbnede styrker på trods af deres voldelige handlinger og sagde, at selvom hun var den øverstkommanderende for militæ-

ker over de ansvarlige, der forsøger at organisere international legitimitet på det kommende CELAC-EU-topmøde i Bruxelles²⁵ og er i gang med at forbyde venstrefløjspartier i Peru, fordi de ønsker en grundlovgivende forsamling. Vi siger, at vi står sammen med de oprindelige folk i deres kamp for frihed og demokrati.

Og kære venner,

ligesom det er vores ansvar at vise solidaritet med venstreorienterede verden over, er det også vores ansvar at være kraften for social retfærdighed og fred her. At skabe retfærdighed her i landet og fred på verdensplan. På den ene eller anden måde.

Tak skal I have.

Marcus Staiger ("Heizung, Brot und Frieden", Berlin)

Kære venner,

jeg er fra "*Heizung, Brot und Frieden*". Vi har arrangeret flere demonstrationer og senest protester mod "Air Defender23", den største NATO-luftøvelse i NATO's historie. Disse protester var meget små og et tegn på, at fredsbevægelsen er i krise i en tid, hvor en stærk fredsbevægelse er vigtigere nu end nogensinde. Fordi det globale kapitalistiske system er i krise, og det mærker vi hver dag. Det mærker vi, fordi forholdene bliver mere og mere voldelige, og flere og flere politikere er af den opfattelse, at de nuværende problemer kun kan løses med vold. Krig og militarisering bliver stadig mere populært – det være sig internationalt, nationalt og ikke mindst ved Europas ydre grænser.

Muligheden for direkte militære konflikter med Rusland og Kina bliver mere og mere sandsynlig og forberedes allerede i medierne.

Den interne militarisering, med mere og mere politi og undertrykkelse af egen befolkning, er konstant stigende, som vi for nylig så i begivenhederne i Frankrig.

Militariseringen ved Europas ydre grænser udvides. Flygtninge får bevidst lov til at drukne. Diktaturer betales for at holde flygtningene væk fra Europa. Enorme fængsler skal bygges på Europas ydre grænser, hvor de fattigste af de fattige skal opbevares.

Det er det samme politisk. Vi lever i krigens skygge, og det yderste højre opfordrer til den endelige kulturkrig mod det globale syd herhjemme og i udlandet.

Vi er på vej mod ekstremt turbulente tider, og jeg kan ikke se, hvordan det kapitalistiske system skal kunne klare disse udfordringer uden krig og ødelæggelse, uden vold og barbari.

Vi skal modsætte os dette barbari, denne vold, denne militarisme. Så det er vigtigt, at vi kommer med ideer, der rækker videre end vor tids problemer og er i stand til at vælte dette kapitalistiske system.

Men hvordan skal vi sprede disse ideer? Hvordan skal vi gribe det an? Og det er også et spørgsmål, der vil blive stillet på denne konference. Hvordan formår vi at skabe forbindelse til arbejderne, de ledige, pensionisterne, de studerende, så vores ideer bliver levedygtige.

Konferencer er én ting, det daglige arbejde i boligkvarterer er en anden. Konkrete forslag og konkret hjælp er vigtigt. Traditionen med arbejderforeninger skal genoplives, ligesom traditionen med arbejderuddannelser skal genoplives.

Ellers vil det, vi har set i ungdomsprotesterne i Frankrig de seneste par uger, ske. Vreden er stor. Viljen til at forsvare sig mod omstændighederne er også stor. Tankerne i uromagernes hoveder er dog diffuse, og der mangler fuldstændig en revolutionær ledelse. For at bygge dette op har vi brug for tid og tillid.

ret, havde hun ingen kontrol over deres beslutninger. Kilde: Wikipedia.

25 "Otte år efter deres sidste møde samledes EU's ledere og ledere fra Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC) i Bruxelles til det tredje topmøde mellem EU og CELAC. (...) På topmødet forpligtede EU's og CELAC's ledere sig til at forny deres langvarige partnerskab, som bygger på fælles værdier og interesser og stærke økonomiske, sociale og kulturelle bånd." Kilde: <https://www.consilium.europa.eu/>

Der er alt for lidt af begge dele. Endnu en grund til at starte nu.

Vi har ikke mere tid at spille. Vi skal bygge en revolutionær organisation, der er i stand til at formulere svar. Det skal vi bygge op. Sammen. International. I mange lande. Koordineret. Tiden løber ud. Så lad os gå.

Ellers er vi truet med det, Rosa Luxemburg engang formulerede: socialisme eller barbari.

Jeg er for socialisme.

Andreas Kutsche ("Bündnis für Frieden", Brandenburg an der Havel)

Kære fredens venner!

Vi har allerede hørt koalitionen "Was Tun?!" - det er det, vores koalition står for. Hvad skal der gøres?

"Bündniss für Frieden" fandt sammen sidste år. Den opstod fra fredselskende venstreorienterede, fagforeningsfolk, "Aufstehen", medlemmer af "DKP"²⁶ og skuffede medlemmer af "Die Linke" fra byen Brandenburg og omegn.

Vores hovedmål er:

Øjeblikkelig fred! En øjeblikkelig våbenhvile! Forebyg nuklear verdenskrig.

Fred omfatter ydre og indre (social) fred.

Vores "Bündnis" organiserede forskellige demonstrationer, senest et protestmøde mod Bundeswehr²⁷ og "Air Defender Day" i juni med omkring 1.000 deltagere. Vi holder også mindevagter²⁸ hver 14. dag. Bundeswehr-dagen²⁹ er selvfølgelig også et led i den tiltagende militarisering og selv små børn fik lov til at kravle ind i krigsudstyret.

Som fagforeningsmand er jeg optaget af spørgsmålet om, hvordan vi kan overtale de ansvarlige, der støtter krig, oprustning og våbenleverancer, til at ændre holdning. Efter 2. Verdenskrig var vores fagforeninger blandt de første i fredsbevægelsen.

Hvordan får vi fagforeningerne til at diskutere det igen i dag? Således at den demagogiske politiske propaganda, der er ved at finde vej til medierne, ikke bare følges?

At sammenkæde de sociale omvæltninger som følge af sanktionerne – eller sagt på en anden måde som følge af den økonomiske krig – bliver alt for lidt eller slet ikke overvejet af de fastansatte fagforeningsfunktionærer.

De nuværende forhandlingskrige endte med en massive reallønsnedgang!

Mens folk skal bruge flere og flere penge på deres daglige liv, beriger virksomheder sig selv ved skamløst at udnytte denne krise. Men det gør staten ikke noget ved. Massive budgetnedskæringer i den sociale sektor bliver dekretet af staten, så oprustningsmilliarderne kan finansieres.

Overskrifter som disse burde vække alle, ikke kun os:

- Ingen penge til fattige børn
- Nedsættelse af forældreydelsen
- Opløsning af Deutsche Bahn
- Reduktioner i bus- og togtrafikken
- Virksomhedernes overskud giver næring til faldende realløn og købekraft

26 *Deutsche Kommunistische Partei* er et tysk marxistisk-leninistisk politisk parti. Partiet havde i 2009 ca. 4.000 medlemmer. Partiet udgiver ugeavisen *unsere Zeit*. Partiet blev dannet i Vesttyskland i 1968 som erstatning for *Kommunistische Partei Deutschlands*, der var blevet forbudt af Bundesverfassungsgericht i 1956. Kilde: Wikipedia.

27 Bundeswehr er betegnelsen for den tyske hær.

28 *Mindevagter for freden* (Mahnwachen für den Frieden) er navnet på regelmæssige rækker af mindevagter, der har fundet sted om mandagen i mange byer i Tyskland, Østrig og Schweiz siden marts 2014. Wikipedia (engelsk).

29 Den første "Tag der Bundeswehr" fandt sted den 13. juni 2015 for at markere 60-årsdagen for Bundeswehr og 25-årsdagen som "enhedens hær". Siden har denne dag fundet sted en gang om året i første halvdel af juni. Kilde: Wikipedia (eng.).

Et citat fra NATO's generalsekretær Stoltenberg, som kansler Scholz endda var enig i, er forblevet helt ukommenteret:

"Hvis man bruger mere på forsvar, er der mindre til sundhed, uddannelse og andre vigtige ting."³⁰

Jeg forventer, at min fagforening tager et klart standpunkt imod dette og opfordrer til storstilede demonstrationer mod krigen og for fredsforhandlinger. Den kan ikke længere gå med til våbenmilliarderne. For der vil ikke være særlige aktiver i samme beløb til sygehuse, skoler og daginstitutioner.

Jeg er formand for samarbejdsrådet på et universitetshospital. Regeringen ønsker at nedbryde vores omkring 1.900 sygehuse med en "sundhedsreform". For, som Stoltenberg allerede sagde, den, der bruger mere på oprustning, har mindre til helbredet. I øjeblikket kan vi kun gætte på, hvor rejsen går hen. Men én ting står klart, nemlig at lønmodtagerklassen igen skal betale regningen.

Lad os derfor oprette fredsalliancer i alle byer og distrikter, lad os skabe netværker på tværs af Europa, vække folk og udvikle en stærk fagforeningskampkraft!

Venceremos!³¹

Michael Altmann³² (Initiativet "Gewerkschafter sagen Nein zum Krieg")

Kære kollegaer,

Vi fagforeningskolleger fra Hessen-regionen, der siger *"Nej til krig og nej til social krig!"*, hilser jer i de forskellige europæiske lande fra det Tyrkiske Folkehus i Frankfurt/Main.

Vi er medlemmer og ledere af fagforeningerne for de offentlige og private tjenester ver.di (børnehaver, hospitaler, posthuse), lærernes fagforening GEW, industriforbundet IG Metall og jernbanearbejdernes fagforening EVG, og vi arbejder sammen med fredsaktivister fra vores Rhein-Main-region. Vi er forenet af nej'et til krig! og nej'et til den sociale krig, vores regerings angreb på vores velfærdsstat og overenskomstfastsatte landvinger som løn, arbejdstid, sygesikring, pensioner...!

Efter den største demonstration siden *"vendepunktet"* (kansler Scholz, SPD), arrangeret af Sarah Wagenknecht og Alice Schwarzer, med 50.000 deltagere i Berlin den 25. februar 2023, samlede vi underskrifter fra fagforeningsfolk ved arrangementet den 4. marts i Berlin *"Enhver, der ønsker social retfærdighed, skal kæmpe for fred"*. Vi greb ind i den offentlige sektor og hospitalsstrejker for en inflationssikker lønaftale; under påskemarchen for fred; den 1. maj, arbejderbevægelsens internationale kampdag; i vores fagforeninger. Den er underskrevet af hundredvis af kolleger, strejkeledere og også fagforeningsledere, som ikke er enige i vores fagforeningers tilbageholdenhed og støtte til regeringens krigspolitik.

Siden århundredeskiftet har Scholz-regeringen udviklet en ægte krigspolitik i et alarmerende omfang i Tyskland. Våbenudgifterne i det almindelige statsbudget stiger drastisk...med den virkning, at hospitaler, børnehaver og skoler bliver skåret ned og lukket yderligere for at betale krigsomkostningerne. Ifølge et fagforeningsrelateret institut (WSI³³) er reallønningerne allerede kollapsede over hele Europa som følge af "inflationsschocket". Det her fortsætter! Fattigdommen i Tyskland vokser.

Derfor krævede de 100.000 strejkende i børnehaver ("Kita"), hospitaler og den offentlige sektor gentagne gange i demonstrationerne:

"Vi har brug for milliarderne til vores hospitaler, daginstitutioner, skoler - i stedet for til våben!"

30 ARD tagesschau, den 19. 6. 2023.

31 På spansk eller portugisisk: "Vi vil vinde!"

32 Michael Altmann er en af initiativtagerne til underskriftsindsamlingen *"Fagforeningsfolk siger nej til krig! Nej til den sociale krig mod velfærdsstaten"*.

33 *Wirtschafts- und Sozialwissenschaftliche Institut* (WSI) er et fagforeningsrelateret forskningsinstitut med base i Düsseldorf. Det går tilbage til Institute for Economic Research (WWI) grundlagt i 1946 og blev omdøbt i 1972. Kilde: Wikipedia (eng.).

Vi ønsker at demonstrere denne vilje ved at indsamle underskrifter og træffe beslutninger i vores fagforening til støtte for kravet *"Nej til krig! Nej til den sociale krig"*. Derfor går vi fagforeningsfolk sammen med fredsaktivister.

Kære kollegaer,

Jeg vil gerne vende tilbage til hilsenen fra den første bemyndigede repræsentant for IG Metall³⁴ Hanau-Fulda, Robert Weißenbrunner, som blev læst op her.

Vi støttede som *"fagforeningsfolk mod krig og social krig"* på præcis samme måde Hanau-konferencen for fred den 23./24. juni samt denne europæiske konference, og fik mange tilhængere til *"fagforeningsfolkenes underskriftsindsamling"*. Men ikke alle tilstedeværende fagforeningsledere skrev under på nej til våbenleverancer. Det er derfor meget vigtigt, at Hanau-konferencen i IG Metall Hanau-Fulda: *"(ønskede) at yde et bidrag til, at fagforeningerne igen positionerer sig klart og tydeligt som en stærk stemme for fred og diplomati, end det har været tilfældet siden begyndelsen af krigen i Ukraine."*

Jeremy Corbyn (tidligere leder af det britiske Labour Party og parlamentsmedlem, den politiske stemme for strejkende og fagforeninger i det engelske parlament, som ikke længere er repræsenteret af Stammers³⁵ Labour Party) sagde på konferencen, som han deltog personligt i:

"Vi kræver fred for Ukraine, vi kræver forhandlinger, vi kræver en øjeblikkelig ende på krigen."

"Overalt i parlamenterne er der en diskussion om levering af flere og flere våben til Ukraine i stedet for fred, konsekvenserne af fordoblingen af våbenudgifterne er nedskæringer i sundhed, uddannelse og infrastruktur. Det accepterer vi ikke og tager initiativer imod det."

50.000 fagforeningsmedlemmer, som ikke længere føler sig repræsenteret af [det norske] Arbeiderpartiet, samles i initiativet *"Fred & Rettferdighet"*, som den norske kollega talte om.

Det finder jeg meget opmuntrende. Derfor foreslår vi, som nævnt i resolutionen, at danne en europæisk koordination med henblik på at forberede en europæisk deltagerkonference mod krig i slutningen af 2023/begyndelsen af 2024 og udvide deltagelsen til andre lande. Held og lykke for!

Nu overdrager jeg ordet til min kollega Britta Brandau, medlem af fagforeningsrådet i ver.di, det højeste organ mellem fagforeningsdagene...

Britta Brandau³⁷ (ver.di³⁸ fagforeningsrepræsentant Hessen)

Kære kollegaer

Først og fremmest en stor tak til arrangørerne af denne videokonference, som muliggør en absolut vigtig udveksling af erfaringer på europæisk plan, der vil styrke os alle og drive yderligere aktiviteter fremad.

Alle arbejdskonflikter foregår i øjeblikket under et enormt pres fra krigspolitik, økonomisk krigsførelse og inflation. Som vi ved, er det ikke kun i Tyskland, men i alle europæiske lande, i Frankrig, Storbritannien, Spanien, Italien, Grækenland, ... overalt, hvor arbejdere, pensionister og unge mennesker rejser sig mod denne politik fra deres regeringer.

34 IG Metall, tysk metalarbejderforbund. IG Metall organiserer arbejdere og funktionærer i metalindustrien og er i 1990'erne verdens største fagforbund med 2,3 mio. medlemmer, hvoraf ca. 20% er kvinder. Forbundet organiserer knap 1/3 af tysk LOs medlemmer og spiller en betydelig rolle på arbejdsmarkedet. (...) Kilde: Den Store Danske.

35 Keir Starmer (født 1962) er en britisk politiker, som i 2020 efterfulgte Jeremy Corbyn som leder af det britiske arbejderparti, Labour. Kilde: Den Store Danske.

36 Fagforeningsdage er fagforeningens øverste besluttende møder. Oversætternote.

37 Britta Brandau er ver.di-tillidsrepræsentant i Hessen og viceskatsformand for partiet "Die Linke" Hessen

38 Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft (ver.di) er en tysk fagforening med base i Berlin, Tyskland. Det blev etableret den 19. marts 2001 som et resultat af en sammenlægning af fem individuelle fagforeninger og er medlem af det tyske fagforeningsforbund (DGB). Med omkring 1,9 millioner medlemmer er Verdi den næststørste tyske fagforening efter IG Metall. Kilde: Wikipedia.

Vores underskriftskampagne *"Sig nej til krig - til social krig"* blev støttet af basisfagforeningsledere, af strejkeledere på arbejdspladsen under overenskomstforhandlinger samt af fagforeningsfunktionærer.

I Hessen deltog repræsentanter for *"Friedensplattform Hanau"*, *"Forum Gewerkschaften Kassel"*, *"Wetterauer Aktion für Frieden"*, *"Heizen, Brot und Frieden"* og studerende fra SDS³⁹, *"Die Linke"* Frankfurt am Main i indsamlingen af underskrifter.

Så vores distriktsbestyrelse for ver.di Frankfurt og regionen besluttede at have deres eget banner ***"Nej til krig! Ja til velfærdsstaten!"*** til at bruge til at deltage i demonstrationen og 1. maj-manifestationer med os. Ved 1. maj-møderne i Berlin, NRW⁴⁰, Hessen og Sachsen sagde fagforeningsfolk på en række forskellige måder gennem foldere, bannere og skilte: ***"Nej til krig! Nej til angrebene på velfærdsstaten, på vores løn og overenskomster!"***. Den 1. maj krævede bygningsarbejderne i Köln: ***"Vi har brug for kolleger på byggepladsen og ikke soldater på slagmarken!"***

Befolkningen har fået nok af konsekvenserne af krigspolitik, økonomisk krigsførelse og inflation. Dette viser strejkebølge med hundredtusinder af strejkende i postvæsenet, i det offentlige, på kommunale sygehuse, i forsyningstjenesterne, ved jernbanen, ved den lokale offentlige transport, i handel osv. for inflations-sikrede overenskomster og reallønssikkerhed!

Det viser aktionerne og kampene for tilstrækkelige midler til sygehuse, skoler og kommuner – i stedet for de 100 milliarder ekstra midler til krigsbudgettet.

10.000 kolleger hævdede deres stemmer ved manifestationer i maj for en afslutning af Scholz-regeringens krigsvenlige, socialt ødelæggende og antidemokratiske politik i vores eget land.

Igen og igen støder kollegerne på problemer, når de forsøger at udtrykke denne vilje gennem deres egne fagforeninger. Landsledelsen i ver.di har udarbejdet et forslag til retningslinjer til fagforeningskongressen i 2023, som imod ønskerne fra den faglige basis godkender sanktionerne og våbenleverancerne til krigszonen Ukraine, altså Scholz' krigspolitik. Regeringen legitimeres.

Vi kæmper for, at vores fagforeninger bliver højborg for arbejderne kamp "mod krigen og mod vores regerings sociale krig mod sit eget folk." Med det for øje fortsætter vi underskriftsindsamlingen "Nej til krig! Nej til social krig!", med henblik på at tilskynde til diskussion i vores fagforeninger for at få en klar stillingtagen mod krigen, mod våbenleverancer og oprustning, for forsvaret og genoprettelse af velfærdsstaten og inflationssikre lønaftaler fremmer: Vi hos ver.di griber ind i retning af ver.di forbundskongres i september 2023.

Joscha Mecke ("SDAJ"⁴¹, medlem af landsledelsen)

Tak for at arrangere denne omfattende og ambitiøse konference, og tak for også at give mig lov til at tale for "SDAJ", altså den socialistiske tyske arbejderungdom.

Elever, praktikanter, studerende og ungarbejdere over hele Tyskland organiserer sig i "SDAJ", og i min tale vil jeg primært tage fat på konsekvenserne af det nuværende krigsforløb for unge, og hvordan vi kan forsvare os mod det.

Det, der offensivt er blevet efterspurgt af tyske militærstrateger og økonomiske eksperter senest siden 2015, har ikke kun taget konkret form med århundredeskiftet, men er siden blevet drevet frem med store

39 *Sozialistische Deutsche Studentenbund* blev grundlagt i 1946 i Hamborg, Tyskland, som den kollegiale afdeling af Tysklands socialdemokratiske parti ("SPD"). I 1950'erne opstod spændinger mellem "SDS" og hovedpartiet, især over partiets støtte til Vesttysklands oprustning, indtil SPD i 1961 ekskluderede alle medlemmer af "SDS" fra partiet. Kilde: Wikipedia (engelsk).

40 *Nordrhein-Westfalen* er en tysk delstat, der er beliggende i den vestlige del af Tyskland. Kilde: Wikipedia.

41 *Sozialistische Deutsche Arbeiterjugend* ("SDAJ") er en politisk ungdomsorganisation i Tyskland. Det er en marxistisk-leninistisk organisation og relateret til "Deutsche Kommunistische Partei". "SDAJ" er medlem af "World Federation of Democratic Youth". Kilde: Wikipedia (engelsk).

skridt. Det handler om at *"tage mere ansvar i verden"*, tysk militarismes selvstændige fremtoning for at kunne hævde tyske økonomiske interesser over hele verden - i tvivlstilfælde med militær magt.

Dette er ikke en fortolkning af os som "SDAJ", men kan læses på denne måde eller noget lignende i forskellige strategipapirer fra Bundeswehr, f.eks. i Bundeswehrs Hvidbog.

For at kunne håndhæve dette er forbundsregeringen på den ene side afhængig af den koncentrerede militærmagt fra alliancekonstellationer som EU eller NATO, men på den anden side også af et stærkt Bundeswehr og opbakning i samfundet til mere oprustning, våbeneksport og udenrigsmissioner.

Det har katastrofale konsekvenser for de unge. Den nuværende oprustning af historiske proportioner er krydsfinansieret gennem sociale nedskæringer, og det resulterer i underfinansiering af uddannelses-, sundheds- og fritidsområdet, som vi tydeligt kan se i forbundsregeringens nye budget. For os betyder det frem for alt faldefærdige skolebygninger, mangel på lærere, dårlige forhold på vores hospitaler og i sidste ende pres for at præstere i skolen og uddannelserne.

Men de unge bliver også konfronteret med stigende militær propaganda. Bundeswehr hverver med sine sikre job i skoler, universiteter, på jobmesser og i jobcentre. Dette udnytter ikke kun de dårlige muligheder for lærepladser til militære formål, men fremmer også mere accept af udsendelser i udlandet og oprustning. Bundeswehr inviteres til skoler til at bruge kunstige og forkortede scenarier for at hverve på, at et alternativ alternativ til krigsoperationer er udsigtsløst. Frit efter mottoet: *"Ingen kan rigtig godt lide krig, men nogle gange er det bare nødvendigt."* Vi skal føle respekt for de uselviske soldater og bør tjekke, om vi ikke også vil gøre noget for vores land. Det er knyttet til en stadig mere usikker fremtid og lokket med den påståede jobsikkerhed, som bliver mere og mere sjælden i dag, eller endda chancen for betalte studier. For slet ikke at tale om de gratis undervisningsmaterialer til lærere, som er i overensstemmelse med Bundeswehrs militære kurs og dermed også finder vej til, hvad der ser ud til at være normal undervisning.

Men som SDAJ siger vi, at det ikke handler om at forsvare menneskerettighederne, når Bundeswehr træner militært personel i for eksempel Mali, som så skyder flygtende forsvarsløse landsbyboere; når oberst Klein⁴² beordrer mordet på ubevæbnede civile i Afghanistan eller ukrainske soldater der i Tysklands trænes i brugen af kampvogne.

Vi er klart imod oprustningen og udvidelsen af Bundeswehrs kompetencer, fordi dette kun fører til, at potentialet for en storkrig, også på tysk jord, igen øges - især i den nuværende aggressive konfrontationskurs mod Rusland og Kina, som også fremmes af den tyske stat.

Vi er derfor aktive på skoler og jobmesser, hvor Bundeswehr præsenterer sig selv som en menneskerettighedsforkæmper, og sammen med lokale allierede forsøger vi at forstyrre Bundeswehrs optræden og ikke lade den militære propaganda stå ukommenteret.

Vi kæmper på skolerne imod mugne toiletter og utætte klasseloft, samtidig med at vi gør det klart, at vi kun kan tackle problemet, hvis vi bruger de penge, der går til oprustning og krig, på vores fremtid. Til sammenligning: renoveringsefterslæbet på tyske skoler kunne afvikles mere end to gange med den særlige fond for Bundeswehr. Vi kæmper i forbindelse med overenskomstforhandlinger og -afstemninger eller i forhold til overenskomsten i den offentlige sektor, for bedre arbejdsforhold og flere penge og viser, at vi ikke skal forholde os passive i forhold til forbundsregeringens krigspolitik.

Vi siger: Bundeswehr ud af skoler, universiteter, jobmesser og jobcentre! Nedrustning i stedet for oprustning! 100 milliarder til unge i stedet for oprustning og krig!

42 Georg Klein (født 1962) er som officer i det tyske Bundeswehr og udstationeret i Afghanistan. I den forbindelse er han blevet undersøgt for krigsforbrydelser. Oversættelse.

Alexander King (medlem af Berlins parlament⁴³, "Die Linke")

Kære venner

Tak fordi I inviterede mig til denne vigtige konference. Jeg er glad for at være blandt så mange fredsvenner fra hele Europa.

Jeg er medlem af Berlins "Abgeordnetenhaus", det vil sige Berlins delstatsparlament. Jeg er mediepolitisk talsmand for venstrefløjen der.

For det andet var jeg en af arrangørerne af "*Opstand for fred*", det store fredsmøde, der fandt sted i Berlin den 25. februar. Det var det vigtigste venstreorienterede fredsmøde i Tyskland i årtier. Op til 50 tusinde mennesker deltog i det.

Mødet blev indledt af venstrefløjspolitikerens Sahra Wagenknecht, som talte til jer i dag, og kvinderettighedsaktivisten Alice Schwarzer.

Fred og medier – det er mine temaer. Og i Tyskland er de desværre forbundet med noget negativt.

Jeg har været politisk aktiv i årtier, og jeg må sige, at selv jeg var overrasket over niveauet af mediernes hadefulde ytringer efter fredsmødet.

Stævnet blev beskyldt på falsk grundlag for at være pro-russisk og højreorienteret.

For at få det til at lykkes veg aviser og nyhedsplatforme, der ellers præsenterer sig selv som seriøse (såkaldte kvalitetsmedier, som man siger i Tyskland), ikke tilbage for direkte løgne.

Det blev rapporteret, at russiske flag havde domineret billedet af stævnet, selvom der ikke var nogen flag at se dér. Der var meldinger om en højreorienteret massemobilisering ved stævnet, selvom kun få spredte højreorienterede dukkede op i udkanten af stævnet – og blev skubbet til side af vores vagter.

Motiverne hos de mange titusinder, der deltog, almindelige mennesker, familier, arbejdere, blev dog ikke beskrevet.

En særlig modbydelig hetz væltede ud over initiativtagerne til stævnet, Sahra Wagenknecht og Alice Schwarzer. En heksejagt uden fortilfælde fandt sted.

Desværre var public service broadcasting ingen undtagelse. De offentlige medier var ofte særligt skamløse, når det kom til at sprede de værste fornærmelser, manipulerende vende intentionerne med fredsmødet og plyndre Wagenknecht og Schwarzer som Moskvas femte kolonne.

Man må sige, at public service-medier i Tyskland finansieres af sendeaftifter, som hver husstand skal betale: mindst 18,36 euro om måneden. De har faktisk det lovbestemte forpligtelse til at afspejle og fremme meningsmangfoldighed, de har et uddannelsesmandat, en informationspligt.

De formåede ikke at opfylde denne opgave selv under pandemien, og endnu mindre nu i forbindelse med krigen.

Påstanden om at være en torn i kødet på den herskende politik er alligevel gået fuldstændig tabt.

Der kan ikke længere være tale om, at public service radio og tv skal ligge fjernt fra staten. I stedet gentages magthavernes fortællinger, og de, der tænker anderledes, foragtes.

Det gode er, at overfor etableringen og dets medier står en genstridig befolkning.

Det er forbløffende, at der trods den 100 % hjernevask kom så mange mennesker til stævnet, og at halvdelen af de adspurgte i meningsmålinger er imod våbensalg og er for forhandlinger. Det giver håb, og det skal vi bygge videre på.

Følgende ting er vigtige, når man forholder sig kritisk til medierne:

1. Jeg appellerer altid i Tyskland til at støtte og styrke de modmedier og den modoffentlighed, der findes.

43 Berlins parlament (Abgeordnetenhaus) er delstatsparlamentet i bystaten Berlin. Kilde: Wikipedia.

2. Vi skal aktivt forsvare os mod de hadefulde ytringer i de konventionelle medier. Jeg appellerer til at skrive breve til redaktøren, til at kontakte redaktionen på aviser og tv-selskaber.
3. Og vi er nødt til at indse, at public service udsendelser er vores udsendelser. Vi betaler ham. Vi skal ikke finde os i den slags rapportering. Vi kan have og vi kan kræve højere kvalitetsstandarder.

Men frem for alt: Vi skal ikke lade os skræmme af medieagitationen – og bestemt ikke kopiere den.

Især venstrefløjens skal arbejde for, at der igen kommer en stærk fredsbevægelse. Der er stadig plads til forbedringer – i hvert fald i Tyskland. Jeg ser frem til at høre om jeres erfaringer, også i de andre lande.

Hilsen fra Robert Weißenbrunner

(1. bemyndigede repræsentant for IG Metall Hanau-Fulda)

Uddrag af hilsen fra Robert Weißenbrunner, 1. repræsentant for industriforbundet IG Metall Hanau-Fulda i Hessen, der er forfattet i eget navn, blev læst op under den europæiske konference.

”Vi er overbeviste om, at en vellykket og effektiv fredsbevægelse har brug for fagforeningerne og skal støttes af arbejderbevægelsen”

Kære kollegaer,

(...) Samarbejde mellem arbejder- og fredsbevægelserne har en årtierlang tradition i min by Hanau og regionen.

Og derfor var det indlysende, at man i disse vilde tider blev enige om en fælles tilgang fra fagforeningen og fredsinitiativet i faglige, sociale og fredspolitiske spørgsmål.

Den første fælles aktion, der var planlagt som led i overenskomstkampen inden for Metall, var en varslingsstrejke, som politisk skulle gå videre end de blotte lønkrav.

En bred lokal alliance, bestående af forskellige lokale organisationer, fagforeningerne, fredsbevægelsen, migrantforeninger, ungdomsorganisationer og sociale bevægelser afholdt så den 17. november 2022 et of-fentligt stævne og samtidig opfordrede IG Metall medarbejderne til at gå i varslingsstrejke.

Vores fælles slogan var: *”I stedet for paroler om at holde ud og energibesparende tips er der brug for fred og mere social retfærdighed.”*

Ud over en lønstigning på 8 % (for IG Metall) er vi blevet enige om yderligere sociale krav i alliancen. For os handlede det (blandt andet) specifikt om

- flere diplomatiske bestræbelser på at afslutte krigen,
- et stop for oprustningen af Bundeswehr,
- omfordeling af oprustningspakken på 100 milliarder til et investeringsprogram for unge, sociale anliggender, miljø, sundhed og uddannelse, (...)
- (...) men også en udvidelse af overenskomsterne.

Mere end 1.000 kolleger fulgte denne opfordring (den 17. november 2022). Men det skal ikke stoppe med en enkelt handling: Vi organiserede yderligere arrangementer sammen for at skabe et rum for diskussion.

Vi satte vores politiske holdninger til diskussion på virksomhedsmøder og brugte påskemarcherne, og vi måtte også tåle den ene eller anden modstand fra vores strukturer og også løse konflikter.

Et andet højdepunkt var overenskomstforhandlingen og en stor varslingsstrejke i den offentlige sektor, som blev tilrettelagt efter samme princip som i efteråret. Mere end 2.000 kolleger fulgte opfordringen (den 22. marts 2023) også på Hanaus Freiheitsplatz. (...)

IG Metall har altid været en del af fredsbevægelsen, og faglig engagement er altid en forpligtelse til fred, frihed, solidaritet, respekt og tolerance. (...)

Denne angrebskrig, som overtræder international lov, har nu raset i Ukraine i over et år, og det er en katastrofe, især for Ukraines befolkning og en frygtelig trussel mod os alle.

Det har også massive konsekvenser for afhængige medarbejdere og dem, der er økonomisk svagere i Tyskland og rundt om i verden. Dagligvarer og talrige forbrugsvarer, huslejer og frem for alt energi bliver dyrere.

Krigen truer med at eskalere yderligere og også med at bevæge sig geografisk ud over Ukraines grænser. (...)

Vi er overbeviste om, at en vellykket og effektiv fredsbevægelse har brug for fagforeningerne og skal støttes af arbejderbevægelsen. (...) Vores **Hanau-konference** [fredspolitisk fagforeningskonference den 23./24. juni 2023 i Hanau, red.] havde til formål at hjælpe fagforeningerne til at positionere sig som en stærk social stemme for fred og diplomati mere klart og utvetydigt end det har været tilfældet i Ukraine siden krigens begyndelse.

Meddelelse

Videodokumentationen af den fredspolitiske fagforeningskonference *"Vind freden, ikke krigen"* den 23./24. juni 2023 i Hanau kan findes på internettet her.

I udtalelsen *"Hvad nu efter den faglige konference om fredspolitik?"* blev hovedopgaverne formuleret således:

"Vi vil arbejde for, at fagforeningerne stiller fredspolitiske krav tydeligere end tidligere, om flere politiske initiativer, en øjeblikkelig våbenhvile og fredsforhandlinger med de relevante aktører og opfordringen til, at våbenleverancer fortsat afvises. Flere og flere våben vil ikke føre til mere fred! (...)

Derudover modsætter vi os fortsat enhver stigning i våbenudgifter og yderligere oprustning og afviser at øge våbenbudgettet til 2% af BNP!

Derudover bør sammenhængen mellem krig og kriser nævnes ligeligt og... nærmere overvejes med spørgsmålet om fordelings-, social- og lønpolitik. (...)

Vi afviser klart yderligere sociale nedskæringer, især til fordel for øgede våbenudgifter, og går aktivt ind for højere beskatning af kapitalindkomst, store arv og profit fra kriser og krige! (...)"

Den fulde redegørelse "Styregruppens Analyse og videre arbejdsgrundlag" af konferencen kan tilgås her som PDF-fil.

Hilsener og udtalelser før onlinekonferencen

Til dokumentation af den europæiske konference den 8. juli blev der sendt talrige andre skriftlige hilsener og udtalelser til koordinationsgruppen inden onlinekonferencen, som vi offentliggør her:

Hilsen fra Anti-Krieg-Forum Leipzig

Bemærk: "Anti-Krieg-Forum Leipzig" omfatter politisk engagerede mennesker såsom medlemmer af bl.a. medlemmer af "Aufstehen" og fredsgrupper, politiske organisationer og initiativer, såvel som fagforeningsmedlemmer.

"Anti-Krieg Forum-Leipzig byder den europæiske konference *"Imod krigen – imod den sociale krig"* den 8. juli velkommen. Vi glæder os over, at alle modstandskræfter fra fagforeninger, fredsinitiativer og organisationer samt fra politiske partier i arbejderbevægelsen i Europa er inviteret til denne konference, som i fællesskab har engageret sig i en øjeblikkelig våbenhvile og forhandlinger, standsning af våbenleverancer og ophævelse af sanktioner, et nej til oprustning og krigsbudgetter, og et ja til milliarder til hospitaler, skoler, kommuner og for at forsvare realløn.

For os er en øjeblikkelig våbenhvile og indledningen af forhandlinger det bedre alternativ til yderligere våbeneksport og eskalering helt op til gensidige atomangreb. Krig kender ingen vindere, den skaber død, ødelæggelse, lidelse og had på alle sider, sammen med social krig fremskynder den ødelæggelsen af livsgrundlaget. Vi er engagerede antikrigsaktivister fra forskellige venstreorienterede politiske organisationer, fredsgrupper og fagforeningskolleger, som er kollektivt aktive imod krig, våben, placering af rustningsindustri og militær brug af civile og militære faciliteter til krig, såsom Leipzig Lufthavn.

Våbenkoncernen "Rheinmetall"⁴⁴ planlægger i øjeblikket en våbenfabrik i Grossenhain (Sachsen) til at levere ammunition til krigszoner og til våben verden over. Ligesom mange af beboerne i Grossenhain er vi modstandere af disse planer. Vi er imod Scholz-regeringens destruktive økonomiske politik og destruktive miljø-, sundheds- og socialpolitik.

Vi glæder os over konferencens bekymring på grund af, at der kan finde en livlig diskussion sted for fælles aktiviteter mod krig og social krig i hele Europa, og at så mange modstandsstyrker som muligt mod krigen forenes i hele Europa.

Vi glæder os over forslaget om en europæisk fredskongres i efteråret 2023 i Berlin."

Hilsen fra kolleger i sundhedssektoren i Berlin

"Vi, undertegnede, bl.a. beskæftiget på hospitaler, vil gerne udtrykke vores fulde støtte til indbyderne til den europæiske konference *"Imod krig – Imod den sociale krig"*.

Vi følger med stor bekymring optrapningen af krigen i Ukraine, som bringer store lidelser til befolkningen. Der er talt mere end 100.000 døde og sårede soldater på begge sider, civile må lade livet eller er ofre for krigsskader.

Scholz-regeringen beslutter at bruge et stadigt stigende milliardbeløb på krigsoprustning, og for at finansiere dem gennemtvinger den smertefulde udgiftsnedskæringer i sociale budgetter – med undtagelse af krigsbudgettet.

"Den, der bruger mere på forsvaret, efterlader mindre til sundhed og uddannelse" – kansler Scholz har *"100 % overtaget"* dette motto, som han selv stolt meddelte.

⁴⁴ Rheinmetall AG er en tysk forsvarsindustri-koncern med hovedkvarter i Düsseldorf. De producerer militærkøretøjer og våben. (...) Rheinmetall AG er i dag børsnoteret på Deutsche Börse. Selskabets hovedkontor er fortsat i Düsseldorf. For regnskabsåret 2021 opnåede Rheinmetall en omsætning på 5.658 mio. € og et overskud på 594 mio. €. Virksomheden beskæftigede i 2021 20.185 ansatte. Kilde: Wikipedia.

Som sundhedsarbejdere bliver vi dagligt konfronteret med, at "trafiklysregeringen"⁴⁵ under Scholz systematisk ødelægger det offentlige sundhedsvæsen. De skaber betingelserne for, at medarbejdere forlader den synkende skude, selvom der er et akut behov for kvalificerede specialister overalt.

I et af de rigeste industrialiserede lande er der dramatisk mangel på medicin, især til børn.

Det nuværende finansieringssystem driver tyske klinikker ud i insolvens. Derudover betales investeringsomkostninger til nye bygninger og udstyr, som delstatsregeringerne er lovmæssigt forpligtet til at betale, kun delvist. Sygeforsikringsselskaberne beregnede et investeringsbehov på omkring 6,7 milliarder euro for 2021. Faktisk blev der kun udbetalt omkring 3,3 milliarder.

Det har klinikledelsen kompenseret for i årevis gennem løntyveri ved at erstatte jobs, f.eks. inden for rengøring eller teknologi, med usikre billige jobs. I flere byer samles kollegerne hele tiden i ugelange strejker mod sygeplejemanglen på afdelingerne. De kræver kollektive overenskomster for alle offentligt ansatte og flere medarbejdere gennem faste bemandingsforhold. Men overenskomster, vi har kæmpet hårdt for, undermineres af klinikledelsen, og det kræver langvarige konflikter at få dem håndhævet. Overarbejdet og tabet af realløn er ikke længere til at holde ud, og folk forlader sundhedssektoren i hobetal.

Sundhedsministeren ønsker at presse en radikal sundheds-"reform" igennem i parlamentet inden udgangen af dette år. Han ønsker at lukke 689 ud af 1.719 klinikker og gøre dem ambulante⁴⁶, det er næsten hver anden klinik! Det rammer især de kommunale sygehuse. Og der er en trussel om en enorm privatiseringsbølge. Akuthjælp er ikke længere garanteret. Apoteker protesterer mod regeringens sparepolitik. I 2022 måtte 393 apoteker lukke.

Oprustningen, som forbundsregeringen tvinger igennem med forfærdelige summer, sker blandt andet på bekostning af sundhedsvæsenet, og det skal befolkningen betale for. Det kan vi ikke acceptere!

Vi ved, at disse problemer ikke kun rammer sundhedsvæsenet i Tyskland, men at hospitaler og deres ansatte i andre europæiske lande også rammes af hårde nedskærings- og privatiseringspolitikker. Via erfaringsudvekslingen på en europæisk konference med kolleger fra andre lande håber vi, at vi kan hjælpe hinanden til bedre at organisere vores modstand mod regeringernes ødelæggelse af folkesundheden i vores lande."

Hilsen fra fagforeningsfolk i Köln

Kære kollegaer,

som fagforeningsfolk fra ver.di, IG Bau⁴⁷ og GEW⁴⁸ i Köln kæmper vi mod lukningen af to store byhospitaler. Denne kamp har nu stået på i to år med informationsstande, demonstrationer i Köln-Holweide-distriktet og stævner foran rådhuset. Læger og terapeuter lancerede for nylig en online underskriftsindsamling, der i øjeblikket har fået over 46.000 tilhængere!

45 Tysklands regering består af SPD (Socialdemokratiet), De Grønne og FDP (Frie Demokrater, dvs. liberale). Den går under navnet 'trafiklys-regeringen' ('Die Ampel-Regierung'), fordi de tre regeringspartier har farverne rød, gul og grøn.

46 En *ambulant* behandling betyder i bund og grund blot, at der er tale om en behandling, hvor man ikke bliver indlagt på et sygehus eller lignende, men stedet for får man udført en behandling hos en praktiserende læge eller på et ambulatorium. Kilde: kliniko.dk

47 Med godt 221.519 (159.453 mænd, 62.066 kvindelige) medlemmer (i 2022) er industriforbundet IG Bauen-Agrar-Umwelt (IG Byggeri-Landbrug-Miljø) den femtestørste enkeltfagforening i den tyske faglige landsorganisation (DGB). Kilde: Wikipedia (tysk)

48 GEW (Fagforeningen for Uddannelse og Videnskab) er den største uddannelsesfagforening i Tyskland. Ved - af 2018 havde den 279.389 (78.934 mænd, 200.455 kvindelige) medlemmer. De største statssammenslutninger af GEW er Baden-Württemberg (49.000) og Nordrhein-Westfalen (48.000), efterfulgt af Niedersachsen med omkring 31.000 medlemmer. Kilde: Wikipedia (tysk)

Ved stævnet sidste lørdag den 24. juni 2023, foran et af de to berørte hospitalet, Kinderkrankenhaus Amsterdamer Straße, blev der holdt en række taler, der omhandlede de problemer og spørgsmål, vi står over for i øjeblikket.

Vores kollega fra IG BAUs bestyrelse i Köln sagde der: *"Vi repræsenterer bygningsrengørerne på Holweide-hospitalet. Udover rengøring til en mindsteløn og "turborengøring" betyder lukningen nu også frygt for jobbet. Man kan kun sige: Mange tak, Kölns byråd, fordi I kæmpede så godt for job og hospitaler og for at gøre så meget for sundheden for befolkningen her i Köln. (...) Hospitaler skal give overskud, men vi har råd til et Bundeswehr til 70 milliarder om året og bruge yderligere 100 milliarder på våben, der i princippet ikke kan andet end at dræbe. Man kan kun sige: Stat, du gør det fantastisk, du skal simpelthen stemmes ud."*

Presset for at skabe overskud øges nu yderligere af inflationens konsekvenser for hospitalerne. De økonomiske sanktioner har fået energi- og vedligeholdelsesomkostningerne til at eksplodere.

Scholz-regeringen har i skikkelse af sin sundhedsminister besluttet at bruge denne situation til at gennemtvinge en masselukning af hospitaler og senge. Men hun mødte stor modstand, som mobiliseringen i Köln viser.

Dette er den sociale virkelighed i vores land i dag. Dette er resultatet af Scholz-regeringens politik. Denne krig er hverken det ukrainske folks, det russiske folks eller vores krig. Derfor siger vi velkommen til den europæiske konference, som har til formål at styrke modstanden i europæiske lande mod krig og forbindelse på tværs af grænser.

Eva Gürster (ver.di)

Thilo Nicklas (IG BAU)

Axel Droppelmann (IG BAU)

Henning Frey (GEW)

Christiane Krause (IG BCE)

Bemærk: Oplysningerne om underskriverne i parentes tjener kun til orientering.

Hilsen fra et møde mellem fagforeningskolleger i Frankfurt am Main den 21. juni 2023

Den 21. juni 2023 samledes kolleger, der støtter fagforeningens underskriftsindsamling "Nej til krig! Støt aktivt Nej til den sociale krig mod velfærdsstaten", i Frankfurt DGB-bygningen. Kolleger fra ver.di på hospitalet, social- og postarbejdere, jernbanearbejdere fra EVG, seniorer fra GEW og IG Metall samt repræsentanter fra "Fredsplatformen Hanau", "Wetterauer Aktion Frieden", GEW-AK "Krieg und Frieden", "Heitzung, Brot und Frieden" og "Nachdenkseiten" deltog i mødet.

"Vi fagforeningsfolk fra ver.di, EVG, GEW og IG Metall i Hessen, ...

...som kæmper eller har kæmpet i vores overenskomstforhandlinger for at forsvare reallønnens "plus" mod de enorme prisstigninger eller støtte disse kampe og

... vi, i og uden for vores fagforeninger, står for en øjeblikkelig våbenhvile og imod krigen i Ukraine...

... vi byder den europæiske konference "Imod krig - imod social krig" velkommen og erklærer:

Europakonferencens krav er også vores krav, som over 100 fagforeningsledere i Hessen skrev under på i strejke, i deres fagforening og på gaden: Nej til våbenleverancerne! Nej til våbenbudgetter og krigspolitik! Ophæv sanktionerne! I stedet har vi brug for milliarder til hospitaler, skoler, daginstitutioner, offentlige ydelser... til at genoprette velfærdsstaten! ...

Kravet *"Nej til Putin! Nej til NATO!"*, kan mange af os være enige om, fordi *"NATO er trods alt drivkraften i denne krig"*, som en Post-kollega rigtigt bemærkede.

"Hvis man vil have retfærdighed, skal man kæmpe for fred", derfor har vi brug for den internationale forbindelse: Nej til krig! Nej til den sociale krig!"

Britta Brandau, Michael Altmann (begge ver.di) for mødet.

Hilsen fra arbejdsgruppen *"Friedenserziehung und Friedenspolitik"* i GEW Berlin

Kære fredens venner,

Kære kollegaer,

Vi – AG Frieden fra GEW Berlin – sender vores solidariske hilsner til jeres konference.

Vi deler jeres opfordring til en øjeblikkelig våbenhvile og forhandlinger, og vi taler imod våbenforsendelser og sanktioner.

De aktuelle udfordringer som følge af krigen i Ukraine og forbundsregeringens oprustningsplaner kræver et større samarbejde mellem alle fredskræfter, både i vores land og internationalt. Jeres konference vil helt sikkert bidrage til dette.

Vi må sammen kæmpe for at standse NATO's, EU's og forbundsregeringens konfrontationspolitik. Lige nu må vi for eksempel gøre modstand imod den tyske forsvarsministers planer om at oprette en *"robust brigade"* og dens permanente tilstedeværelse i Litauen.

Sammen skal vi forhindre planer om at øge militærudgifterne. På den ene side fører disse oprustningsplaner uundgåeligt til en eskalering af spændingerne i Europa og til en yderligere stigning i risikoen for krig. På den anden side fører de uundgåeligt til nedskæringer på alle sociale områder. Den nuværende inflation som følge af sanktionerne resulterer allerede i stigende fattigdom og nød. Nedskæringerne i de sociale budgetter vil forstærke denne udvikling. Vores stemme – fagforeningernes stemme – skal blive højere og tydeligere i netop dette spørgsmål.

Med dette i tankerne ønsker vi vores fælles kamp og jeres konference al mulig succes!

Barbara Majd Amin, AG Frieden der GEW Berlin

Kontakt: [ag-frieden@gew- Berlin](mailto:ag-frieden@gew-Berlin)

Erklæring af Herbert Storn for GEW-AG *"Krieg und Frieden"* Frankfurt am Main

Note: Herbert Storn er medlem af delstatsbestyrelsen for GEW Hessen

Efter mit forslag gik både GEW's forbundsfaglige kongres sidste år i Leipzig og Frankfurt-distriktsforsamlingen af delegerede fra GEW imod en opdragelse i fjendebilleder som den, der blev iværksat efter starten af Ukraine-krigen, som især fremmes af formanden for den tyske forbundsdags forsvarskomiteé, Marie-Agnes Strack – Zimmermann fra FDP, og som næsten alle førende medier nu arbejder på.

Sådanne fjendebilleder er ødelæggende for international forståelse og har en langvarig effekt.

Det har dog også til formål at hvidvaske konflikten mellem kapital og arbejde, fordi omlægningen til massivt øget oprustning og sanktionspolitik også har øget de sociale spændinger og kampe i det tyske samfund.

Et nej til fjendebilleder betyder derfor også, at der gøres alle bestræbelser på at finde en diplomatisk løsning på konflikten, nemlig en våbenhvile og iværksættelse af øjeblikkelige forhandlinger om en afslutning på krigen samt etableringen af en sikkerhedsarkitektur, der fører til en løsning for alle sider; desuden

indførelse af et oprustningsstop, ophævelse af sanktioner og et stop for angrebne på vores sociale landvindinger og fælles goder i den igangværende økonomiske krig.

Dette inkluderer også at sige farvel til de rige vestlige staters "ø-udsyn", som ser verdenssituationen gennem deres egne nationale interesser. Enhver, der ikke noterer sig de sociale ubalancer i verden, handler – hvad enten det er bevidst eller ubevidst – på en racistisk måde.

Baseret på vores beslutninger fra GEW's forbundsdelegerede forsamling fra den 18. juli 2022...

A) "GEW-BDV afviser resolut "fjendebilleduddannelse."

B) 100 milliarder euro til uddannelse i stedet for oprustning!"

"Ingen overvæltning af omkostningerne fra krig og kriser samt konsekvenserne af sanktioner på befolkningen!"

.... går vi i undervisernes fagforening GEW ind for, at den gennemfører sine resolutioner om krigen i Ukraine og styrker indsatsen i fagforeningerne for at overvinde krigen og den økonomiske krig. Dermed styrker det også den faglige position i sociale konflikter.

"International solidaritet for en øjeblikkelig våbenhvile! For øjeblikkelige forhandlinger!"

Hilsen fra "Die Unbeugsamen" Nordrhein Westfalen

Kære kollegaer,

Verden er fuld af konflikter og krige, der forårsager store lidelser og ødelæggelser.

Vi, "De ukuelige", er kolleger, medlemmer af forskellige fagforeninger, partier og enkeltpersoner, der er forenet for at arbejde sammen. Derfor stiftede vi foreningen "Die Unbeugsamen – Linke Sammlungsbebewegung" for at arbejde for fred, social retfærdighed og overvindelse af kapitalismen.

I øjeblikket ser de store vanskeligheder med at gøre dette i de etablerede partier, herunder "Die Linke".

Vi er dybt overbeviste om, at kun ved at stå sammen og implementere et samfundssystem, der respekterer menneskerettighederne, kan vi finde en varig løsning på krigen. Vi er ubøjelige i forhold til vores mål og vil ikke holde op med at kæmpe, før vi når dem. Vi ønsker, at fred, social retfærdighed og frihed skal fremmes i vores verden. Vores engagement er vores bidrag til positive forandringer i vores samfund.

Vi hørte om videokonferencen den 8. juli 2023 "Imod krigen – imod den sociale krig", og vi mener, at Europas arbejdere skal forsvare sine rettigheder i en fælles erfarings- og meningsudveksling og fælles kamp.

Vi følger med stor interesse de franske og spanske kolleger, der gør oprør mod pensionsordningerne; de polske, der kæmper mod begrænsningerne af demokratiske rettigheder osv.

Det, vi alle har til fælles, er, at vores regeringer, under pres fra den amerikanske regering og NATO, har besluttet at finansiere krigen og ødelæggelsen og drabet på tusindvis af mennesker, der fulgte med den. Man risikerer en 3. Verdenskrig.

I Tyskland er det Scholz-regeringen (SPD/Gønne/FDP), der implementerer dette program.

Finansieringen af krigen i Tyskland sker via 100 milliarder-programmet i grundloven⁴⁹ (ifølge oplysninger fra det føderale indkøbskontor er 60 % nu blevet bestilt) og stigningen i forsvarsudgifterne til det niveau på 2 %, som NATO krævede.

At alt er underordnet dette, viser fremlæggelsen af det nye forbundsbudget, som giver mulighed for besparelser for alle afdelinger undtagen forsvarsafdelingen... Den tyske befolkning må derfor betale for krigs-omkostningerne med restriktioner på sundhedsvæsenet, uddannelse mv.

49 I slutningen af februar annoncerede kansler Scholz en stigning i militærudgifterne som en reaktion på den russiske angrebskrig mod Ukraine. Bundeswehr skal modtage 100 milliarder euro fra den planlagte særlige fond. Forbunds-dagen godkender en ændring af grundloven. Kilde: <https://www.n-tv.de/politik/Bundestag-aendert-Grundgesetz-fuer-Bundeswehr-Sondervermoegen-article23376667.html> (Dansk oversættelse).

På den anden side er der ved at opstå modstand i Tyskland. Demonstrationer finder sted overalt på forskellige måder, som den 25. februar 2023 i Berlin med omkring 50.000 deltagere. Men også i de overenskomstforhandlinger, der har fundet sted de seneste måneder for bedre lønninger og arbejdsvilkår. Der har været store kampe, især i den offentlige sektor (administration, hospitaler, posthus, jernbaner...), som er finansieret af staten eller vores skattepenge.

Vi står sammen med disse kolleger.

Hvad angår krigen, lad os ikke påtvinge en beslutning fra den ene eller den anden side og utvetydigt sige: *"Nej til NATO, nej til Putin"*. Vi sender jer vores solidaritetshilsener og ser frem til rapporter fra konferencen.

Hilsen fra "Aufstehen" Spandau

"Aufstehen" Spandau fordømmer krigen i Ukraine og opfordrer til en øjeblikkelig våbenhvile!

Vi er imod, at forbundsregeringen gennemfører sociale nedskæringer og en forarmelsespolitik mod os, mens den bruger flere og flere penge til deres deltagelse i Ukraine-krigen. Vi er imod våbenleverancer til de stridende parter!

Den 1. april gik vi på gaden med støtte fra alliancen *"Heizung, Brot und Frieden"* og søgte at få en offentlig debat med befolkningen. Med et gadeteater har vi tilskyndet til en kontroversiel diskussion.

Det var vigtigt for os at tale om, at hverken NATO-udvidelsen eller russisk grænseoverskridelse fører til en europæisk fredsordning, men at det kun kan ske gennem samtaler og forhandlinger. Også selvom vi ikke hidtil har været i stand til at opnå overbevisende svar og konsensus på alle spørgsmål i vores debatter om:

- hvordan NATO effektivt kunne have stoppet udvidelsen mod øst
- hvilke alternative handlemuligheder ville Rusland have haft for sine sikkerhedsinteresser
- hvordan en våbenhvile kan implementeres
- og hvilke mellemtrin er nødvendige for forhandlinger,
- og hvordan en overgangsperiode kunne se ud

... vi førte kampagne for en fredsproces i Spandau og vil fortsætte med at gøre det!

For en ting er indlysende: Krigen kan kun afsluttes ved forhandlingsbordet, så hvorfor ikke nu!

Yderligere kamphandlinger til formodede fordele er umenneskelige og kræver kun mere lidelse og ødelæggelse og øger faren for en udvidelse og intensivering af krigen.

Vi bifalder denne konference og dens bestræbelser på at diskutere muligheder for våbenhvile og forhandling på tværs af uenigheder.

Vi opfordrer forbundsregeringen til endeligt at tage del i den globale indsats fra forskellige BRIKS-lande⁵⁰, afrikanske lande, Vatikanet og andre og til at forlade vejen til at eskalere krigen.

Og vi glæder os især over debatten om sammenhængen mellem finansiering af en krig og massive sociale nedskæringer, som så hårdnakket benægtes i medielandskabet. I denne uge, i forbindelse med budgetdebatten og det asociale skænderi om børns grundlæggende sikkerhed, sagde den forbundsregeringens finansminister Lindner, at enhver, der kræver *"sociale ydelser"*, også skal angive, hvordan de skal finansieres.

Krigsmilliarderne ville være et godt sted at starte!

Vi ønsker konferencen al mulig succes!

50 BRIKS står for et samarbejde mellem Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. Dansk oversættelse.

Hilsener fra Chiles venskabsforening "Salvador Allende"

Chiles venskabsforening "Salvador Allende" overbringer som medarrangør fejringen af *"50-årsdagen for militærkuppet i Chile i 1973"* sender sine varme solidariske hilsener til fagforeningskonferencen den 8. juli *"Imod krigen – imod den sociale krig!"*.

I modsætning til hvad de europæiske og amerikanske militære og politiske eliter ønsker, har de latinamerikanske stater indtil videre ikke fulgt den ensidige retorik og propaganda mod Den Russiske Føderation. – Med rette, for internationaliseringen af krigen i Ukraine gennem den krævede støtte til den europæiske og amerikanske sanktionspolitik mod Den Russiske Føderation med yderligere foranstaltninger til fordel for den ene af de stridende part, såsom levering af våben og ammunition til den ukrainske side, inddrager de latinamerikanske stater i en militær konflikt og i en økonomisk krig, der ikke svarer til deres nationale og internationale interesser.

Allerede i den endelige erklæring fra det andet topmøde for "Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater" (Celac) den 28/29 Januar 2014 i Havana, Cuba, erklærede 33 stater subkontinentet for en fredszone, forpligtet til en kultur med fredsopbygning, til nedrustning og til forbuddet mod atomvåben.

Udviklingen af en varig fredsproces i Ukraine kan dog kun fungere på grundlag af universel og gensidig anerkendelse af retten til at eksistere og selvbestemmelse for de regionale stridende parter, der er involveret i krigen, og deres legitime sikkerhedsinteresser. – Vi glæder os over, at latinamerikanske personer også er klar til at tage ansvar for søgen efter en våbenhvile som en forudsætning for den tiltrængte fred i regionen.

De massive lidelser og virkningerne af krigen i Ukraine rammer igen først og fremmest den arbejdende befolkning i staterne i regionen, mens de stridende eliter og oligarker i begge stater ikke behøver at frygte nogen restriktioner på deres rigdom og privilegier som følge af krigen. Vestlig våbenkapital nyder også godt af enorme ordrer fra NATO, EU-lande og USA for at bevæbne Ukraine, mens inflationen stiger på verdensplan som følge af pandemien, forsyningsflaskehalse og krig. Siden da er frø, basisfødevarer og energi blevet ublu dyrt, hvilket i det globale syd er synonymt med sult og ødelæggelse af småbøndernes underhold, mens arbejderklassen i de rige kapitalistiske stater skal betale realløn og indkomsttab som en "frihedsdividende", der skal betales for Ukraines massive oprustning, bør acceptere. – Herimod kæmper vi som fagforeningsfolk sammen og internationalt med arbejderklassens respektive kamptraditioner i de forskellige lande, fordi vi ikke betaler for deres krige og kriser!

På den baggrund ønsker vi en militant international konference af fagforeningsforbundne kolleger mod krigen i Europa og en frugtbar diskussion om de strategiske muligheder for at opnå vores berettigede sociale og fredspolitiske krav. – Med det formål at samle dette igennem øget koordinering og integration af progressive fagforeningskampe på tværnationalt niveau.

Leve den internationale solidaritet!

Bidrag af Werner Rügemer

Dr. Werner Rügemer stiller et indlæg om tyske fattigdomspensioner til rådighed for den europæiske konference, hvori han kom til konklusionen:

"Forbundsregeringen og hovedstadslobbyen skjuler alle arbejdsmæssige og sociale spørgsmål med oprustning og afindustrialisering på grund af Ukraine-krigen og med hypen om e-mobilitet og miljøet. Derfor hører kampen mod våbenleverancer og oprustning, for demokrati og fred, også grundlæggende til kampen for en sundheds-, skole- og uddannelsesstruktur og også for højere lønninger og for fattigdomsbeskyttede, anstændige pensioner, lige nu! Tidernes skiften, kampevnen, bæredygtigheden ser meget anderledes ud, hr. kansler!" **Artiklen "FAZ: Dummlich-akademischer Renten-Zynismus" blev bragt på NachDenkseiten den 19. juni 2023.** Flere artikler, også om krigen i Ukraine, på www.werner-ruegemer.de.

Taler og støtteerklæringer fra andre europæiske lande på den europæiske konference den 8. juli 2023

Kolleger, fredsaktivister fra 15 europæiske lande deltog som talere på den europæiske konference. Nedenfor er de ikke-tyske talere og støtteerklæringer oversat fra tysk til dansk. De originale taler bliver gradvist oversat og offentliggjort på denne side.

José Nivoï, USB⁵¹, "Havnearbejdernes autonome komité i Genova", Italien

Jeg hilser jer, kolleger, på vegne af Genovas havn, og jeg takker arrangørerne for dette initiativ, som er meget vigtigt for os. Det er vigtigt på europæisk plan at opbygge et internationalt netværk mod logikken i denne krig og alle krige.

Ukraine-krigen har illustreret den nuværende karakter af de krige, der føres verden over, som en imperialistisk krig, der påvirker alle folk. Det gælder også den sociale krig, som vi er vidne til i dag, der som nævnt i indledningen plyndrer ressourcer. Dette er en krig mod de laveste sociale lag.

Vi har en lang erfaring med kamp, vi ønskede ikke at blive medskyldige i denne krigsspiral, hverken på universiteter, i våbenfabrikker eller på kampsportsniveau, med forsendelser af våben, der samles på havnen, før de sendes til forskellige lande. Da vi så, at krigen var ved at eskalere, besluttede vi os for en række blokader.

Vi har gennemført 6 blokader i vores havne fra 2019 til dato. Det gjaldt krigen i Yemen, i Syrien og i Gaza-striben. Vi forsøgte også at indkapsle denne opposition i en demonstration den 25. februar 2023 i Genova, Italien, mod Ukraine-krigen. Men det var også rettet som en symbolsk opposition til andre krige – som en mobilisering i forbindelse med den italienske lov § 85, som forbyder våbentransport fra Italien. Vi har påpeget eksistensen af denne lov.

Statens svar var at sende 70 politibetjente efter os, og de behandlede os som en "kriminell organisation". Demonstrationen var en appel til folket om at tage et fast standpunkt mod krigen. Vi repræsenterede ikke nogen politisk retning, det byggede en massemobilisering på gaden med meget klare slogans mod krigen. Det blev til en stor demonstration på 10.000 mennesker, og det lykkedes os at komme ind i havnen i Genova, hvor skibe til våbenleverancer lå for anker.

Hermed har vi bevist, at havnens industriområder er økonomisk involveret i krigen. Derfor er det vigtigt at nedsætte antikrigskomitéer også i Italien og at gå fra teori til praksis, altså at organisere blokader og demonstrationer.

Jeg er enig i forslaget fra begyndelsen af konferencen om at oprette anti-krigsnetværket, den internationale komité. Jeg takker jer alle.

51 USB (Unione Sindacale di Base) er en fagforening født i 2010 fra en fusion mellem en række forskellige basisfagforeninger (...). USB har også en regulær national struktur med nogle fuldtidsansatte og omkring 250.000 medlemmer. Den er især aktiv i den offentlige sektor og i nogle særlige vigtige kampe, såsom kampen for retten til bolig (gennem lejernes fagforening ASIA USB) og for migranternes rettigheder. Kilde: Kampe i Italien.

Pablo García Cano, Ansvarlig for ”Comisiones Obreras (CCOO)”⁵² på John Deere fabrikken, Den spanske stat

Hej, jeg er Pablo García Cano fra Madrid, og jeg taler **på vegne af holdet, der koordinerer kampagnen** i Spanien for en øjeblikkelig våbenhvile for en ende på krigen i Ukraine.

Jeg er fagforeningsmedlem af industriafdeling af ”Comisiones Obreras” (CCOO), medlem af forbundsledelsen og sekretær for samarbejdsrådet for landbrugsmaskinfabrikken John Deere i Getafe, med mere end 1.100 arbejdere.

Indtil videre har der i Spanien fundet omkring 20 arrangementer sted i forskellige byer, i Madrid, Castilla-La Mancha, Andalusien, Catalonien, Baskerlandet, regionen Valencia, med et samlet fremmøde på omkring 1.500 deltagere, hovedsagelig aktivister fra forskellige sektorer

Fagforeningsledere, politikere fra forskellige samfundssektorer, der afspejler en stor mangfoldighed. Der er også blevet indsamlet tusindvis af underskrifter, der kræver en øjeblikkelig ende på krigen, en øjeblikkelig våbenhvile i Ukraine. Vi startede denne kampagne for en ende på krigen, for en øjeblikkelig våbenhvile, lige efter krigens udbrud i 2022.

Først og fremmest vil jeg gerne fortælle jer, at vi den 5. maj havde mulighed for at modtage premierminister Pedro Sánchez⁵³ på min fabrik: han kom for at besøge vores fabrik for at høre om erfaringerne med det dobbelte erhvervsuddannelsessystem. Flere samarbejdsudvalgsmedlemmer kunne tale med ham. Vi satte hurtigt to ting foran ham.

Han skal fastholde og forbedre muligheden for den overenskomstsikrede delpensionsmodel. Det gælder især industrisektoren.

Det bør være muligt for en arbejdstager med 33 års arbejdsindsats at gå på pension som 61-årig uden at miste købekraften ved pensionering, og at der til gengæld vil blive ansat en fuldtidsansat på samme vilkår. I stedet for at skulle vente på den almindelige pensionsalder, som i år er 66 år og 4 måneder. Det er vigtigt for os; vi har en aftale på operationelt niveau om dette, og nu ønsker virksomheden ikke længere at bruge det.

For det andet bad vi Pedro Sánchez om at støtte og følge den fredspolitik, som Brasiliens præsident, Lula da Silva⁵⁴, havde foreslået i Lissabon og Madrid nogle dage tidligere. Vi fortalte præsidenten for den spanske regering, at vores land skulle lytte til Lulas forslag om en øjeblikkelig våbenhvile i Ukraine-krigen; fordi krigen i Ukraine påvirker os over hele Europa, på det sociale og økonomiske plan.

Sánchez fortalte os, at han virkelig værdsætter præsident Lulas ord og indsats for fred og en våbenhvile i Ukraine. Men han sagde også meget tydeligt til Lula, at vi også skal tage udgangspunkt i, at Ukraine er et land, der er anerkendt under international lov; og at et andet land er den aggressor, der har fremkaldt invasionen, millioner af flygtninge og ødelæggelse. Nå, det er, hvad Sánchez fortalte os i en meget kort samtale. Vi ville benytte lejligheden til at tage fat på to konkrete emner, der optager os arbejdere. Og at det ikke stopper med en simpel hilsen, et smil og et håndtryk til billeder.

I øjeblikket er spanske politiske nyheder fokuseret på et øjeblikkeligt parlamentsvalg den 23. juli, udskrevet af Pedro Sánchez efter at have tabt regionale og lokale valg den 28. maj i år.

52 *Arbejderkommissionerne* (spansk: Comisiones Obreras, CCOO) er siden 1970'erne blevet den største fagforening i Spanien. Den har mere end én million medlemmer og er den mest succesrige fagforening i arbejdsvalg, [og den] konkurrerer med Unión General de Trabajadores (UGT) (historisk tilknyttet det spanske socialistiske arbejderparti (PSOE) og med den anarkosyndikalistiske Confederación General del Trabajo (CGT), som normalt er nummer tre. Kilde: Wikipedia.

53 *Pedro Sánchez Pérez-Castejón* (født 1972) er en spansk økonom og politiker, som siden 2. juni 2018 har været Spaniens premierminister. Han holder samtidig posten som generalsekretær for det spanske socialistparti, som han har haft to gange, efter at have vundet et formandsvalg i juni 2017. Kilde: Wikipedia.

54 *Luiz Inácio Lula da Silva* (kendt som Lula) (født 1945) er en brasiliansk politiker og tidligere fagforeningsleder. Han var Brasiliens præsident 2003-10 og blev igen præsident fra 2023. Kilde: Den Store Danske.

Resultatet bliver utvivlsomt meget tæt, og resultatet er ikke afgjort på forhånd.

Selvom medier og meningsmålinger i første omgang spåede en klar sejr til højrefløjen, er der nu tegn på et vist opsving på venstrefløjen. Vi får se, hvad der sker.

Men hvis der er noget, der slår os, så er det, at det i primærvalget og nu i valgkampagnen er rigtig, rigtig svært at have en debat om konkrete forslag.

Debatten i valgkampen handler mest om den enkelte bloks mulige fremtidige alliancer og valgmatematik frem for reelle politiske forslag til samfundets fremtid.

Det, der slår os mest, er den absolutte tavshed om krigen i Ukraine og alt relateret til den, især spansk involvering i den.

Ingen af partierne griber ind, stiller spørgsmål, følger op på spørgsmål eller kommer med forslag vedrørende krigen. Som jeg siger, kritiserer ingen af de politiske kræfter, der stiller op til valget, de våbenforsendelser, som forsvarsministeriet sender til Ukraine eller for eksempel den spanske udsendelse af 1.500 soldater, fly, kampvogne, krigsskibe og missilsystemer til NATO-omringningen af Rusland, både i Østersøen og Sortehavet. Regeringen godkendte for nylig en forlængelse og udvidelse af amerikanske militærbaser i Spanien, og Sánchez var en solid støtte for Biden på det sidste NATO-topmøde.

Alt dette sker, uden at det er forelagt, drøftet eller godkendt i parlamentet. Det samme gælder regeringens beslutning om at fordoble forsvarsudgifterne til militæret og øge dem fra 1 % til 2 % af BNP, hvilket vil betyde en stigning i forsvarsudgifterne på 15.000 millioner euro om året frem til 2029.

Det virker utroligt, at næsten 100.000 millioner euro vil blive stillet til rådighed for oprustning i de næste 6 år, men ikke vil blive diskuteret offentligt eller andre steder.

Det er bekymrende, at det ikke er klart, hvor pengene til denne enorme oprustning skal komme fra, og hvilke sociale poster i budgettet de har tænkt sig at skære ned, eller hvordan samfundet som helhed vil blive holdt ansvarligt, hvis overforbrug fører til en stigning i gælden?

Vores kampagne når ud til hundredvis af fagforeningsaktivister og embedsmænd, politikere og sociale grupper, der deltager i offentlige arrangementer; der er tusindvis af mennesker, der underskriver anti-krigs appellen om en øjeblikkelig våbenhvile.

Vi mener, at der på trods af den herskende informationsblokade og politiske blokade – der synes at være en grundlæggende tavshedsaftale mellem de politiske partier, altså ikke at debattere eller endda kritisere krigen, krigspolitikken, stigningen i forsvarsudgifter og Spaniens involvering i NATO-manøvrer og omringningen af Rusland. Vi er overbeviste, at de store partier er nødt til at gøre dette, fordi de ved, at langt de fleste arbejdere i vores land er modstandere af krig og den sociale krig, der følger med militær krig. Den sociale krig her finder sted i nedskæringer i sociale udgifter og inflation, som især arbejdere lider under.

Vores kampagne mod krig og social krig passer perfekt sammen og er forstået og accepteret af brede dele af samfundet.

Vores land rejste sig og mobiliserede for 20 år siden mod udsendelsen af tropper i Irak, gennemført af Aznar-regeringen for at støtte Bush og Blair-krigen. Vores land har altid kæmpet mod krig og mobiliseret mod Spaniens optagelse i NATO for 36 år siden. Nationerne har endnu ikke sagt deres sidste ord. Vi er sikre på, at social modstand og mobiliseringer mod krigen vil vokse i vores land og i hele Europa.

En koordineret tilgang i de enkelte lande er afgørende herfor.

Vi er glade for at deltage i denne antikrigskonference, og vi opfordrer jer til at gøre følgende: Lad os i alle lande fremme initiativer og aktiviteter for våbenhvilen, for nej til krig, mod levering af våben til Ukraine, mod indsættelsen af tropper, fly, kampvogne osv. fra skibe, der omkranser Rusland.

Lad os rejse kravet til vores regeringer, uanset deres politiske sammensætning, om, at militærudgifter skal bruges til sociale formål, og at vi ikke ønsker, at omkostningerne ved krig skal betales af arbejdende mennesker, hverken gennem sociale nedskæringer eller gennem offentlig gældsætning.

Maurizio Coppola, "Potere al Popolo"⁵⁵ ("Magt til folket"), Italien

Al politisk handling tager udgangspunkt i analysen af den virkelighed, der omgiver os. Så vi må først forstå årsagerne til denne krig, som jeg tror bunder i en dyb krise i det herskende kapitalistiske system, og som manifesterer sig på mange niveauer:

For det første en økonomisk krise, der har grebet hele verden. SUBPRIME-krisen i 2008, gældskrisen i 2011 og Covid-19-pandemien i 2020 har alle forværret koncentrationen af kapital i hænderne på nogle få holdingselskaber og oligarker (og jeg taler ikke kun om de russiske oligarker, men også og hovedsageligt dem i USA, hvor 80 procent af al rigdom kun tilhører nogle få familier). Den neoliberale model for globalisering er i dyb krise.

For det andet fremkalder en geopolitisk krise betydelige ubalancer. Hvis USA-imperialismen forbliver dominerende i alle dens former (finansielle, militære og kulturelle), er den nu på grund af krisen i sin neoliberale model begyndt at vise sprækker, hvori nye magter med globale ambitioner, især Kina, og i en mindre grad også Rusland, trænger ind. Ruslands invasion af Ukraine skal derfor på den ene side ses som et forsøg på at udfylde den sprække, krisen skabte i den globaliserede økonomimodel, men på den anden side som et udtryk for Putins imperiale ambitioner (se hans bemærkninger om en tilbagevenden efter det zaristiske Ruslands model).

For det tredje en civilisatorisk og kulturel krise. Fremkomsten af ultrakonservative og (neo-)fascistiske kræfter verden over (fra Trump til Bolsonaro, fra Orbán til Erdoğan, fra Modi til Meloni osv.) afspejler en krise med neoliberal subjektivitet og en manglende evne til at tilbyde et progressivt alternativ. Dette kommer netop til udtryk i højre- og ultrahøjres sejr i praktisk talt alle europæiske lande, samt i diskriminerende klassepolitik (se f.eks. "dobbeltmoralen" i migrationspolitik) mv.

I denne globale kontekst repræsenterer Giorgia Melonis⁵⁶ regering i Italien en eksemplarisk model for den seneste herskende politik i vores epoke, især **krigsøkonomien**. Siden dagen for hendes udnævnelse som landets nye premierminister, har G. Meloni bekræftet kontinuiteten i sin politik, baseret på de transatlantiske og europæiske traktater til tjeneste for USA (økonomiske og finansielle sanktioner, militarisering af Ukraine-konflikten, frigørelse af brugen af italienske militærbaser og NATO's til operationer i denne krig, øger de offentlige udgifter til hæren osv.) og - på samme tid - holdt fast i sin politik mod arbejderklassen: blokerer for indførelsen af en lovbestemt mindsteløn, anti-reform af det sociale velfærdssystem, mangel på en industripolitik, undertrykkende foranstaltninger mod migranter og andre "minoriteter". Hendes regerings krigeriske udenrigspolitik i forhold til Ukraine-konflikten modsvares af krigsførende socialpolitik mod arbejderklassen og det italienske folk.

Vi er overbeviste om, at der i dag ikke er andre muligheder end at slutte sig til fredens politiske og sociale lejr. Men vi er også opmærksomme på den uundgåelige sammenhæng mellem krigen udadtil og den sociale krig mod arbejdere i alle lande. Og derfor kan vi ikke nøjes med kravet om en abstrakt fred, vi er nødt til at fylde dette koncept med et socialt indhold.

55 *Magt til folket!* (italiensk: Potere al Popolo!, PaP) er et politisk parti i Italien. Den blev lanceret i december 2017 som en venstreorienteret fælles valgliste over antikapitalistiske partier og bevægelser, der stillede op ved parlamentsvalget i 2018. I sit manifest beskrives PaP (...) som "*social og politisk, anti-liberal og antikapitalistisk, kommunistisk, socialistisk, miljøforkæmper, feministisk, sekulær, pacifistisk, libertær og sydlig venstrefløj*", hvis mål som koalition er "*at skabe ægte demokrati gennem daglig praksis, selvstyreeksp eksperimenter, socialisering af viden og folkelig deltagelse*". Kilde: Wikipedia.

56 *Giorgia Meloni* (1977) er en italiensk politiker, der har fungeret som Italiens premierminister siden 22. oktober 2022, og er den første kvinde til at besidde denne stilling. (...) I 1992 sluttede Meloni sig til Ungdomsfronten, ungdomsfløjen i den italienske sociale bevægelse (MSI), et neo-fascistisk politisk parti grundlagt i 1946 af tidligere tilhængere af den italienske fascistiske diktator Benito Mussolini. Kilde: Wikipedia.

Pro-fred betyder i dag at støtte ethvert initiativ til forhandlinger, det være sig forslag fra Xi Jinpings⁵⁷ Kina, paven eller den brasilianske præsident Lula; at være for fred betyder at kæmpe for social retfærdighed baseret på arbejdernes kamp mod afskedigelser, for at forsvare deres pensionssystemer, for at forbedre deres leve- og arbejdsvilkår; det betyder, at man læner sig op af, at ungdomsbevægelsen går på gaden rundt om i verden for klimaretfærdighed; og det betyder frem for alt sammenkædningen og sammensmeltningen af alle disse kampe til en omfattende social bevægelse, der er i stand til at skabe en alternativ model til krigsøkonomien.

Forenede er vi alt, splittede er vi intet!

Pedro Soares, "Bloco de Esquerda" ("Venstreblokken")⁵⁸, tidligere parlamentsmedlem, Portugal

Krigen er Den Europæiske Unions (EU's) nye nederlag. Vi har allerede været vidne til fiaskoen i et EU, der angiveligt skulle fremme solidaritet, ligestille udviklingsniveauet mellem lande og regioner, og hvor demokratiske værdier skulle være grundlæggende - et EU, der skulle gå foran med et godt eksempel i forsvaret af arbejdernes rettigheder og i kampen mod diskrimination, racisme og fremmedhad. I dag, efter Balkankrigene⁵⁹, er løftet om et fredsskabende EU forduftet. Hvordan kunne det være anderledes set i dagens lys? Det, vi ser, bortset fra krigsmageriet, er et EU af traktater, der dikterer en neoliberal kurs, et EU, der angriber suveræne rettigheder, som er relativt ligeglad med, hvad der sker i Middelhavet og over for menneskerettighederne. Et EU, der er afhængigt af USA og NATO og ikke er selvstændigt i sine geostrategiske beslutninger.

På baggrund af Ukraine-krigen og konfrontationen mellem stormagterne er ustabiliteten og det krigsdrivende pres steget i de seneste uger. Det nylige mytteri af Wagner-lejesoldaterne med den russiske oligark Jevgenij Prigosjin⁶⁰ har genoplivet alle euro-atlantiske forhåbninger om en strategi til at forlænge Ukraine-krigen indtil en militær sejr over Rusland.

Den formodede svækkelse af Putins regime på grund af Wagner-lejestyrkens truende march mod Moskva intensiverede diskussionerne om en optrapning af krigen og en styrkelse af NATO's positioner. Nogle siger, at dette er en mulighed for at besejre Rusland militært. Kort sagt er krigsstøttemekanismer blevet fremskyndet, hvilket øger enhver fare for eskalering.

Prigosjins aktion som svar på den annoncerede opløsning af Wagner-lejestyrken og dens helt eller delvis indlemmelse i den regulære russiske hær er et tegn på kampen om militær og økonomisk magt og mod-sætningerne i toppen af det oligarkiske styre. Den viser hverken splittelse i det russiske samfund eller stræben efter mere demokrati og fred, eller nogen oppositionslinje til et autoritært, voldeligt regime, der udnyt-

57 *Xi Jinping* (1953) har siden 2012 været generalsekretær for Kinas Kommunistiske Parti (KKP) og siden 2013 præsident for Folkerepublikken Kina. Kilde: Den Store Danske.

58 *Venstreblokken* (portugisisk: Bloco de Esquerda) er et venstrepopulistisk, demokratisk socialistisk politisk parti i Portugal grundlagt i 1999. Kilde: Wikipedia (engelsk).

59 *Balkankrigene* svarer til: "Krigene i Jugoslavien var en serie af krige og væbnede konflikter mellem 1991 og 2001 inden for det område, der før 1991 udgjorde landet Jugoslavien. Krigene påvirkede alle de seks tidligere republikker i Jugoslavien: Serbien, Kroatien, Montenegro, Slovenien, Bosnien-Hercegovina og Makedonien, der alle blev selvstændige lande. Krigene førte derudover til løsrivelsen af Kosovo fra Serbien og førte til en udvidet autonomi i Vojvodina, der fortsat er en del af Serbien." Citat fra Wikipedia under opslaget "Krigene i Jugoslavien".

60 *Jevgenij Viktorovitsj Prigosjin* (født 1961) er en russisk oligark og tidligere nær fortrolig af den russiske præsident Vladimir Putin. Prigosjin kaldes undertiden "Putins kok", fordi han ejer restauranter og cateringfirmaer, der leverer tjenester til Kreml. Prigosjin var en tidligere straffefange i Sovjetunionen, men kontrollerer i dag et netværk af indflydelsesrige virksomheder i Rusland. Han er særligt kendt for at være grundlæggeren og lederen af den statsstøttede paramilitære hær Wagner-gruppen. Kilde: Wikipedia (engelsk).

ter den nationale rigdom til oligarkernes fortjeneste, sender tusindvis af unge russere i døden og blodbad på det ukrainske folk. Putin og Prigosjin er djævlene, den ene lige så meget som den anden.

I mellemtiden har Rusland og Ukraine beskyldt hinanden for at planlægge at sprænge atomkraftværket Saporosje, det største i Europa, i luften. Der har allerede været sabotage af Nord Stream 1 + 2 gasrørledningerne og for nylig Kakhovske-dæmningen. Ingen ved, hvem der var ansvarlig for disse eksplosioner, men det er klart, at de fandt sted, og hvem der end har skylden, er der ingen tvivl om, at infrastrukturerne bliver brugt som krigsvåben med en direkte indvirkning på menneskers sikkerhed og miljøet påvirker.

Er det muligt at fortsat at reagere med stor ligegyldighed på den dramatiske fare for et angreb på Saporosje af nogen, hvilket ville have umådelige konsekvenser for mennesker, landskaber og økologiske systemer? Alt skal gøres for at afvise afpresningen og standse den eskalering, der fører til en total krig mellem imperialistiske magter, det vil sige dem, der i øjeblikket dominerer under amerikansk ledelse og dem i de nye lande og blokke, med risiko for atomkatastrofer og mulig brug af atombomber.

Den nylige beslutning fra EU-Parlamentet af 15. juni, der forbereder den europæiske kapitals interesser i Ukraines genopbygning efter krigen, understreger, at *"fred skal garanteres som et resultat af Ukraines sejr gennem Ukraines integration i NATO og EU"* og *"opfordrer indtrængende NATO-allierede om at opfylde deres løfte om Ukraines NATO-medlemskab og håber, at de kommende topmøder i Vilnius og Washington vil bane vejen for en invitation til Ukraine om at blive medlem af NATO."* Denne resolution dumper ideen om Ukraines neutralitet, som den ukrainske regering tidligere var enig i, til fordel for at styrke NATO's positioner i Europa, samtidig med at den fremmer en militær eskalering af konflikten med alle mulige midler. Desværre var der også venstreorienterede, der stemte for denne beslutning.

Den virkelig realistiske løsning på krigen begynder med at fordømme snakken om militær eskalering. Det kan ske gennem en udtalelse fra det internationale samfund, der afviser det morderiske spil mellem USA/EU og på den anden side Rusland. Erklæringen skal kræve en øjeblikkelig våbenhvile og indledning af forhandlinger om en fredsplan som den, Lula da Silva fortaler for.

Sådan ser den kamp for fred ud, der føres af en venstrefløj i solidaritet med folkene på basis af en linje med uafhængighed i enhver situation eller ethvert organ ud fra bevidstheden om, at arbejderne intet har at vinde på krigen. Det er en kamp for fred med sloganet "Putin ud af Ukraine, NATO ud af Europa".

Under dække af krigen i Ukraine intensiveres den sociale krig i EU. Demonstrationerne i flere franske byer mod politimordet på den 17-årige Nahel viser det dybe sociale problem, som bliver større i takt med, at Macrons neoliberale intensiverer deres angreb på rettighederne og indkomsterne for en stadig mere usikkert, diskrimineret og dårligt stillet befolkning, hvilket også spreder sig til det nordlige og sydlige Europa.

Den sociale krig udmønter sig i de generelle og reelle nedskæringer i lønninger gennem inflation og stadig stigende leveomkostninger, i angrebet på arbejderne rettigheder, usikre ansættelser og Uber-metoder, i forringelsen af de offentlige tjenester (...) og retten til anstændige boliger, i "transformationen" af klimabeskyttelsesmål til en kilde [til profit] for ny virksomhed, i stedet for drastisk at reducere den energiproduktion, der baserer sig på fossile kilder.

Stabilitets- og vækstpakten (SGP)⁶¹ i kølvandet på Maastricht-traktaten gav den europæiske neoliberale elite et redskab til at diktere restriktive nationale budgetter, smadre velfærdsstaten og fremskynde åbningen af offentlige tjenester og social sikring til den private sektor. Den Europæiske Centralbank (ECB) er ved at opbygge en mekanisme, der vil tillade direkte indblanding i de økonomiske, skattemæssige og sociale politikker i de lande, der ikke opfylder SGP-kriterierne. Dette sætter grænser for regeringerne i EU-med-

61 På EU-kommissionens officielle hjemmeside står der, at *Stabilitets- og vækstpakten (SGP)* er et sæt regler, der skal sikre, at lande i EU fører sunde offentlige finanser og koordinerer deres finanspolitik. Kilde: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact_en

lemsstaterne, der er enige i denne foranstaltning, og forlader en suveræn politik, der kunne tjene arbejderne og folkeflertallets interesser.

Vrangforestillinger om muligheden for at omstøde denne politik gennem handlinger fra ECB og dens præsident Christine Lagarde⁶² er farlige og komplicerer venstrefløjens kamp. Renterne fortsætter med at stige - med negative konsekvenser for alle, der lever af deres løn/vederlag eller deres pension. Det gælder især tilbagebetaling af ejendoms lån. I sin nylige tale på mødet mellem centralbankcheferne i Sintra svarede fru Lagarde arbejdere, der ønsker lønstigninger som et værn mod inflation. Formanden for ECB ønsker at holde lønningerne ansvarlige for den annoncerede fortsættelse af den inflationære krise i stedet for at se på de store forretningskoncerner og bankers konstant voldsomme profit.

Faktisk afviser ECB's egne forudsigelser dette argument og tillader gennemsnitlige lønstigninger i euroområdet på 14 % i 2025, mens inflationen akkumuleret på den dato estimeres af den samme ECB til 20 %. Med andre ord har lønstigningerne konsekvent været lavere end inflationen, hvilket betyder, at reallønnene falder, og det er åbenlyst forkert at give lønningerne skylden for krisen.

I virkeligheden er Christine Lagarde optaget af at retfærdiggøre yderligere renteforhøjelser, dvs. at øge [værdi]overførslerne til det finansielle system, angribe arbejdskraften og forsøge at dække over de skandaløse gevinster, som krisen giver i de største erhvervskoncerner og banker. Målet er at skabe et økonomisk recessionsmiljø, der vil føre til en stigning i arbejdsløsheden, og som vil øge presset for at skære i lønningerne.

Centralbanker er ikke neutrale i økonomien, de foregiver at tjene "det fælles bedste". Faktisk er de afgørende våben i kapitalens klassekamp mod arbejderne. Det er derfor, de får tildelt "uafhængighed" fra valg og skånes for yderligere demokratiske omfavnelser. Deres sprog ser ud til at være rent "teknisk" og "økonomisk" – hvilket ikke er sandt. Det er sproget i den nuværende sociale krig.

Det er vigtigt at forene venstrefløjens kræfter i denne sociale krig: i kampen mod løntab, til forsvar for arbejdstagernes rettigheder. Dette går hånd i hånd med kravet om foranstaltninger mod klima- og miljøkatastrofen og en alliance for kvinders rettigheder, med LGBTQIA+ og antiracister, og med at bringe kampen for fred ind i de sociale bevægelser, imod den militære eskalering, der prædikes af Euro-atlantisk akse. Elementer af ulydighed mod EU med dets traktater og sociale konfrontation med den neoliberale elite dukker op på alle niveauer. De udgør et væsentligt politisk element for modstanden, kampen mod højreekstremisterne og populismen – for at opbygge et politisk og socialt alternativ.

Lida Dodou, regionsrådsmedlem i Antarsia i det centrale Makedonien, Den Nye Venstre-strømnings (NAR)⁶³ internationale komité, Grækenland

Denne konference er med til at bringe en idé og et slogan frem – imod krigen/imod den sociale krig – som er af afgørende betydning, da krigen i Ukraine har stået på i halvandet år, hvilket gør det vigtigt, at styrke antikrigsbevægelsen. Enhver, der troede, at krigens afslutning ville komme snart, måtte tro om. Og det kunne ikke have været anderledes, for denne krig er en eskalering af langvarige stridigheder i området, som består af regioner fra Østeuropa til Østafrika. Disse sammenstød er blot det militære udtryk for større konkurrence på det økonomiske område. Så længe denne kapitalistiske krise bliver dybere - en krise, der var uundgåelig, da den ligger i hjertet af det kapitalistiske system - vil militære modsætninger også øges.

Denne krig er ikke en retfærdig krig fra nogen af de to sider. Det er en imperialistisk krig, og der er to fronter, der støder sammen; på den ene side USA og dets allierede, hvor EU er den mest loyale, på den an-

62 *Christine Madeleine Odette Lagarde* (født 1956) dannede hun for Den Europæiske Centralbank (ECB). Hun overtog dette hverv 1. november 2019 efter italienske Mario Draghi. Kilde: Wikipedia.

63 *Den Nye Venstrestrømning* (NAR) blev dannet i slutningen af 1989, hovedsageligt af tidligere medlemmer af Grækenlands kommunistiske ungdom (KNE). Kilde: Wikipedia (engelsk).

den side Rusland og dets tilhængere, som omfatter lande som Kina eller BRICKS, der sigter mod at udfordre det amerikanske overherredømme. På den ene side førte Rusland en imperialistisk politik med det formål at fremme dets bourgeoisiens interesser, kun ved at bruge såkaldt "afnazificering" som påskud. På den anden side kan inddragelsen af Ukraine, som er operationsstedet for de væbnede styrker i mange imperialistiske lande og overlader landet og nøgleinfrastrukturen til private monopoler, næppe beskrives som en "retfærdig krig for frihed og uafhængighed". Fra begge sider bliver folket kastet ud i slagterierne og behandlet som undværligt råmateriale, så kapitalen kan opnå profit og få dominans over indflydelsessfærer.

Venstrefløjen må sige nej til krig og nej til den sociale krig, som bourgeoisiet fører mod arbejderklassen, idet de drager fordel af militær krigsførelse. Fra den russiske opposition til de franske demonstranter bruger regeringer krigen til at undertrykke politisk opposition. Dette er især tydeligt i EU, hvis befolkning er stærkt påvirket af deres regerings beslutning om at overgive sig fuldstændigt til amerikanske interesser, til skade for de mennesker, der har lidt under stigende priser, ublu inflation og den konstante trussel om krig. Den græske sag er et eksempel på det. Mens regeringen har øget militærbudgettet for at hjælpe med at forsyne Ukraine med militært udstyr, har den forsømt sociale bekymringer, at folk mister livet som følge heraf, ligesom en person kan dø i det centrale Athen af mangel på ambulancer. På grund af målsætningen for regeringerne i både "Nyt Demokrati"⁶⁴ og det tidligere "Syriza"⁶⁵ om at blive opfattet som den nærmeste amerikanske allierede i regionen, foretager Grækenland imperialistiske ekspeditioner, for eksempel til Saudi-Arabien, i håbet – naturligvis forgæves – om at opnå en fordel opnået i tilfælde af en konflikt med Tyrkiet – en konflikt, som den konstant opmuntrer og fremkalder, og som kun gavner borgerskabet i begge lande. Samtidig opnår det græske borgerskab, især skibsrederne, takket være krigen uforudsete gevinster. Olieudvekslingen mellem russiske og græske skibe finder ironisk nok sted på det samme sted i Det Ioniske Hav, hvor et af de mest forfærdelige skibskatastrofer skete for en måned siden, hvor mindst 500 migranter døde i et forsøg på at flygte fra de krige, Europa har bragt deres lande.

Vi skal kæmpe mod enhver krig. Vi skal først og fremmest kæmpe for at besejre den imperialistiske enhed, som vores egen stat er en del af, for de fleste europæiske lande er det NATO og EU. De revolutionære kommunistiske kræfter skal stræbe efter at udnytte de forstyrrelser i de processer, som krigen kan forårsage, ellers vil radikaliseringen tage form af den ekstreme højrefløj. Det er af afgørende betydning at kæmpe for øjeblikkelig fred, jord og brød, så alle kan leve i værdighed. Det er bydende nødvendigt, at den revolutionære venstrefløj modsætter sig den politik, der ødelægger vores liv, og ikke vælger mellem imperialistiske poler eller systemets administratorer.

Derfor må vi modsætte os den imperialistiske krig og den sociale krig, som bourgeoisiet fører mod arbejderklassen og kæmpe for den antikapitalistiske omstyrtning af systemet og opbygningen af et nyt kommunistisk samfund.

64 "Nyt Demokrati" er Grækenlands store centrum-højreparti, der ved siden af socialistpartiet "PASOK" har været den ene af landets to traditionelt regeringsbærende partier siden militærjuntaens fald i 1974. Nyt Demokrati karakteriseres normalt som konservativt (...). Kilde: Den Store Danske.

65 SYRIZA er et venstreorienteret parti i Grækenland, ledet af den tidligere premierminister Alexis Tsipras. Det har siden 2012 overtaget det socialdemokratiske PASOK's rolle som landets store venstreparti, der kæmper med det borgerlige Nyt Demokrati om at være regeringsbærende. Kilde: Den Store Danske.

Pierre Bonnier, studerende ved universitetet i Nanterre, Frankrig

Hej, mit navn er Pierre, jeg er 21 år gammel og studerende i Nanterre, Frankrig.

Som I alle ved, har Moskva og Washington været i krig med hinanden i 500 dage nu. Med den makabre konsekvens, at 300.000 soldater allerede er faldet. Hvor mange af dem var teenagere?

Den økonomiske konsekvens er stigende inflation. Overalt i Europa stiger priserne, europæiske arbejdere rammes for at finansiere en krig, som ingen af os ønsker. Det gælder især unge mennesker; det er blevet normalt i vores samfund, at det at være ung betyder at være fattig. Det gælder også for de studerende, hvoraf halvdelen skal arbejde ved siden af studiet. Under Covid blev prisen på et måltid i kantinen reduceret til én euro. Dette blev dog så vendt igen for at spare 90 millioner euro. For man har ingen penge. Men der er 413 milliarder euro til krigen, sådan som parlamentet har besluttet. Se på de lange køer foran fødevarebankerne, mange af dem er på min alder.

De franske banlieus (forstæder) er særligt ramt af fattigdom. Det parisiske banlieu Seine-Saint-Denis er det yngste og samtidig det fattigste departement i Frankrig. Offentlige tjenester er mindre og mindre til stede i forstæderne, og dem, der stadig eksisterer, udsultes stadig mere. Republikken dropper gradvist disse franskmænd, hvoraf de fleste er fra vores tidligere koloniimperium. Kun én del af statsapparatet gør sig mere og mere gældende lokalt: politiet. Da 17-årige Nahel den 27. juni blev henrettet netop i Nanterre, 600 meter fra mit universitet, kom det hurtigt rundt på de sociale medier. Et frygteligt spørgsmål rejste sig for mange medborgere: hvor mange Nahels blev nok ikke filmet? Det var politiet, der holdt Macron ved magten under Gule Veste-bevægelsen. Det franske politi er langt mere undertrykkende end politiet andre steder i Europa. Og det foretrukne aktivitetsområde for dette statspolitis voldelige udskjelser er forstæderne. Folk, der såres eller endda dræbes af politiet, hører til dagens orden i Frankrig. Dette er en klassebeslutning: Staten foretrækker at brænde sin ungdom i stedet for at investere i offentlige tjenester.

Dette leder os til følgende spørgsmål: Hvem er ansvarlig for den aktuelle situation?

Overalt i Europa gennemføres angrebene på de sociale gevinster ved at indtage de mest reaktionære holdninger. Europæiske regeringer er klar til at ty til de værste overgreb for at opretholde den gamle orden. I Frankrig omtaler "Alliance", den største politiforening, nu banlieue-beboere som "*skadedyr*".

De værste racistiske fornærmelser hældes ud over faggrupper, der har vist sig at være uundværlige i Corona-krisen. I en krise, hvor de unge blev spærret inde i deres hjem i to år.

Og ved at hæve pensionsalderen til 64, berøver regeringen os yderligere to leveår. I bevægelsen imod dette var de unge derimod meget engagerede og blev udsat for meget store repressalier. Det faktum, at forstæderne går til modstand i slutningen af denne historiske sociale bevægelse, viser niveauet af klassebevidsthed og motivation i dette befolkningslag.

Det er hæren og politiet, der i stigende grad undertrykker en ungdom, hvis fremtid bliver det frarøvet.

Politiets undertrykkelse bliver vildere. I stedet for at reagere med sociale tiltag, foretrækker regeringen at stramme tommelskrue. Dette afspejles i de hidtil ukendte metoder til undertrykkelse af den økologiske bevægelse. Det kan ses i de påtænkte militærkasserne til gymnasieeleverne. Der er ingen penge til lærere til at lære dem at tænke, men der er penge til militæret til at lære dem at adlyde. Det er rimeligt at spørge: med en racistisk politistyrke, en regering, der opildner til vrede i ungdommen og i forstæderne, og denne militærtjeneste: hvor er Frankrig på vej hen? Ønsker regeringen at fremprovokere et socialt sammenstød? Men yderligere: Deltagelse i denne værnepligt er et udvælgelseskriterium for adgang til videregående uddannelse. For hvert år bliver hundredtusindvis af unge nægtet adgang til universitetet, fordi regeringen reducerer antallet af ledige pladser. Derfor er de studerende de seneste måneder blevet enormt mobiliseret til at kæmpe mod regeringen i forbindelse med afslaget på pensionsreformen.

Så ønsket at sikre, at de unge griber til handling, skal ses i sammenhæng med den franske regerings reaktion på Nahels død. **Denne regering og dens retsvæsen begår en statsforbrydelse.** Lad os huske, at 17-årige

Nahel blev henrettet med en politikugle i hovedet, fordi han ikke ville bøje sig. Det er derfor ikke overraskende, at de unge i disse kvarterer reagerede så voldsomt. Man skal heller ikke blive overrasket, når en så dårligt stillet befolkning plyndrer dagligvarebutikker. Anklage de unge for disse udskejelser? Hvor regeringen ikke kender andet end vold mod dem! Social vold! Krigens vold, den fører i Ukraine, med alle sine konsekvenser! Undertrykkelsens vold, når unge mennesker nægter at acceptere den skæbne, der er tiltænkt dem! Med et kommuniké har 100 politiske og faglige organisationer og foreninger opfordret til en march til ære for Adama Traoré, en anden person fra forstæderne, der døde i 2016 som følge af politivold. Demonstrationen blev forbudt. Endnu et symbol på undertrykkelse. Og netop i dette øjeblik er der atter demonstrationer i Paris. Et symbol på modstand.

Jérôme Legavre, POI⁶⁶-LFI⁶⁷, medlem af Nationalforsamlingen, Frankrig

Kære kammerater, god dag,

Jeg hilser alle de kammerater, der deltager i denne konference, som jeg synes er meget vigtig i betragtning af den situation, vi befinder os i i dag. Jeg er lige kommet fra en demonstration i Paris. Den franske regering, Macron-regeringen, vovede at forbyde den. Og jeg siger, det var en for meget.

Denne demonstration var relateret til noget, som I sikkert er bekendt med, men som jeg gerne vil minde om med få ord. Den 27. juni blev Nahel, en 17-årig dreng fra en af Paris' talrige forstæder, dræbt. Jeg understreger, at han var 17 år gammel. Han blev dræbt, nej, myrdet af en politibetjent. Dette mord på en 17-årig ungdom vakte straks en stor forargelse over hele landet og fremkaldte en veritabel eksplosion af oprør og vrede. Det er let at forklare, for der er mange, alt for mange sådanne Nahels. Duginvis af unge er blevet henrettet under lignende omstændigheder i de seneste år, myrdet af politibetjente.

Vredesudbruddet, der varede i flere dage i vores land og greb adskillige byer, og ikke kun slumkvarterer, blev meget hårdt og brutalt undertrykt af denne regering. En demonstration blev afholdt i Paris i dag af en komité kaldet "*Vérité et Justice pour Adama*" ("*Sandhed og retfærdighed for Adama*"). Hvem var Adama? Han var også et af de snesevis af ofre for statsundertrykkelse og vold. Han blev myrdet af politiet i 2016. Siden da har hans familie søgt efter sandheden og krævet retfærdighed. Komitéen "*Vérité et Justice pour Adama*" arrangerer en demonstration hvert år. Og disse demonstrationer er altid fuldstændig fredelige. Men selvom der ikke var tegn på nogen risici, blev den i år simpelthen forbudt af Macron-regeringen. Dette forbud er en del af en række af snesevis af andre forbud mod demonstrationer i de seneste uger og måneder.

Som I sikkert ved, gik først millioner af arbejdere for nylig på gaden sammen med deres fagforeninger imod Emmanuel Macrons pensionsreformer. Macron pressede denne reform igennem uden det mindste parlamentariske flertal. Og han lod demonstrationer imod det slå ned med knipler. Dagens forbud mod demonstrationen er en del af mange andre forbud. Men takket være deres arrangørers dygtighed kunne vi demonstrere, og det er noget, jeg synes er meget vigtigt.

Vi har en regering, der som sagt ikke har brugt andet end magtanvendelse til at håndhæve sin antidemokratiske og arbejderfjendske politik. Denne samme regering vedtog loven om militær planlægning i Nationalforsamlingen for et par uger siden.

66 *Det Uafhængige Arbejderparti* (Parti ouvrier indépendant, POI) er et fransk marxistisk politisk parti grundlagt i juni 2008 efter opløsningen af sin forgænger, Arbejderpartiet. Det angav at have 10.071 medlemmer på sin stiftende kongres i 2008, og 8.000 medlemmer på sin anden kongres i 2012. Kilde: Wikipedia.

67 *La France insoumise* (forkortet LFI eller FI) er et fransk politisk parti grundlagt d.10. februar 2016. Han placerer økosocialisme i hjertet af sit projekt og er klassificeret på den radikale venstrefløj af det politiske spektrum. (...) LFI støtter (...) Jean-Luc Mélenchons kandidatur til præsidentvalget i 2022, som opnår den højeste score af sine tre kandidaturer (21,95 % af stemmerne) og kommer et godt stykke foran venstrefløjen, men formår ikke at gå videre til anden runde og slutter i tredje position. Til det lovgivende valg gik partiet sammen med andre venstrefløjspartier for at danne NUPES, en koalition, der opnåede 151 valgte deputerede (inklusive 75 for LFI).

Den omfatter våbenudgifter på 413 milliarder euro over de næste seks år. 413 milliarder til hæren, 413 milliarder til krigen. Parlamentsgruppen *"La France Insoumise"*, som jeg tilhører, stemte imod denne militære planlægningslov. Og i dag leverer denne regering flere og flere våben til Ukraine for at øge sin indflydelse i NATO.

Jeg giver jer bare et eksempel, så I kan se, hvorfor disse 413 milliarder er uacceptabelt. I min valgkreds bor hundredvis af medborgere nu i kældre. 413 milliarder til krigen, men til boliger, til offentlige ydelser – ingenting. Så hvis Macron vil fortælle os, at der ikke er nogen anden løsning end at levere flere og flere våben og at investere flere og flere penge i våben, og at dette er den eneste vej til fred, så stol ikke på denne regering! Den eneste mulige løsning er at kæmpe side om side mod de regeringer, der undertrykker os – i vores tilfælde Macron-regeringen. Et sidste ord til afslutning: Lad os forblive forbundet i den fælles kamp, som vi har startet.

Tak skal I have.

François Livartovsky, fagforeningsmand i CGT⁶⁸, Frankrig

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at den franske fagbevægelse siden krigens begyndelse i februar 2022 er blevet presset til at underkaste sig den ensidige holdning til fordel for den *"ukrainske modstand"*, uden at stille det mindste spørgsmål om, hvordan den demokratiet og fagforeningsrettigheder har det i Ukraine, uden at spørge om russerne, der lider under Putins politik. Presset for at tvinge os til at følge kursen at støtte NATO, det vil sige at klassificere NATO og dets medlemmer i de påståede modstandsfolks lejr, det vil sige for at støtte Macrons og hans regerings holdning, er enormt.

Men jeg kan forsikre jer om følgende: På trods af presset fra staten, forstærket af alle de førende medier – endda helt ind i vores organisationer – for en linje, der kaldes *"atlantisk"*, og som ønsker at spille den ene lejr ud mod den anden, har der inden for arbejderbevægelsen i Frankrig været megen modstand imod krigen, og den afspejler, tror vi, det store flertals følelser. Jeg underskrev opfordringen til at stoppe krigen, det samme gjorde tusindvis af kolleger i Frankrig, især fra fagbevægelsen.

CGT, som jeg er medlem af, skrev i en appel fra sin ledelse i sidste måned - efter kraftigt at have fordømt loven på 413 milliarder euro om militær planlægning til fordel for krigsøkonomien - at *"bekæmpelse af krigskulturen i et land som f.eks. Frankrig, en af de største leverandører af våben, er et støttepunkt for hele verden"*. Flere fraktioner i fagforeningsafdelinger og fagforbund, inklusive mine, har opfordret til en øjeblikkelig våbenhvile. Lignende resolutioner er blevet vedtaget af fagforeningerne i *"Force Ouvrière"*⁶⁹, og vi kan kun være glade for dem. *"CGT Sundhed og Social Beskyttelse"* har stillet spørgsmålet: 413 milliarder, hvor mange tusinde social- og sundhedsarbejdere kunne det støtte, hvor mange tusinde sengepladser på hospitaler? I en tale i Marseille for to uger siden berettede Macron om opførelsen af et mega-militært hospital, der er i stand til at tage sig af de sårede i en fremtidig stor krig, samtidig med at ødelæggelsen af det offentlige sundhedssystem skal fremmes til fordel for private virksomheder, der ekspanderer på det meget lukrative marked for sundhedspleje – ligesom andre på det meget lukrative våbenmarked. Så vi bliver allerede advaret om en fremtidig mægtig krig. Der synes at være en forbindelse mellem krigsøkonomien samt ødelæggelsen og afviklingen af offentlige tjenester og fagforeningsrettigheder. Deres krigsøkonomi betyder yderligere byrder for alle offentlige budgetter, hvilket fører til en brutal social krig mod hele arbejderklassen. LPM (den ovennævnte lov), vi talte om, går endda så langt som at tillade muligheden for massive rekvisitioner ved en simpel præsidentiel beslutning. I sit fælles katalog af krav bekræfter CGT, at det støtter fred, at

68 *Confédération Générale du Travail*, CGT er en faglig landsorganisation, grundlagt i 1895 i byen Limoges. Det er den første af de fem store franske faglige landsorganisationer. Kilde: Wikipedia.

69 *Confédération Générale du Travail - Force Ouvrière*, eller blot Force Ouvrière, FO), er en af de (...) store fagforeninger i Frankrig. Med hensyn til følgende er det den tredje bag CGT og CFDT. Kilde: Wikipedia.

det *"per definition afviser enhver krigslogik"* og går ind for *"nedrustning og opløsning af alle militære alliancer, især NATO"*, og som første skridt støtter *"Frankrigs udtræden af denne den vestlige kapitalismes væbnede fløj"*. Der er intet at tilføje til denne vurdering, og det er netop dér, arbejderbevægelsens ansvar og uafhængighed ligger. Rammerne for en Forbindelseskomité, foreslået af arrangørerne af denne konference, vil give os mulighed for at overtale mange flere mennesker og komme videre.

Ludo De Brabander, talsmand for den pacifistiske organisation VREDE⁷⁰ og forfatter, Belgien

For en fredsplan for Ukraine

Europa og hele verden går igennem svære tider. Den tilsyneladende endeløse krig i Ukraine tynger Ukraine, Rusland, Europa og hele verden tungt. Vi er vidne til en stigning i militarismen. Energi- og fødevarerpriserne stiger, mens købekraften falder, og fattigdommen stiger. I mellemtiden strømmer milliarder og milliarder af dollars ind i våben. USA lægger ikke skjul på sit mål, som det forbinder med sine masseforsendelser af våben til Ukraine: Det handler ikke om at afslutte krigen hurtigt, men om at svække Rusland.

Vi har som fredsbevægelse agiteret for at fordømme Ruslands angrebskrig mod Ukraine. Konservative, nationalistisk-militaristiske kræfter er ved magten i Rusland. De står for næsten alt, hvad fredsbevægelsen kæmper imod. Vi siger direkte til de ansvarlige i Moskva: Stop jeres krigsmaskine!

Fredsbevægelsen er forpligtet til afrustning, demilitarisering, fredelig sameksistens og sikkerhed. Derfor afviser vi et sort/hvidt maleri i lyset af en kompleks virkelighed. For os fremstår krigen ikke som en krig mellem de gode mod de onde. I Ukraine udartede en konflikt om det nationale spørgsmål i 2014 til en åben krig, hvor supermagter involveres for at sikre deres overherredømme og deres materielle interesser, for markedsadgang, adgang til råvarerne og værdikæderne, for deres geopolitiske magt. Det er de samme motiver som i 1. Verdenskrig, som stadig spiller en rolle i dag.

Derfor skal fredsbevægelsen resolut kæmpe mod målene for denne krig, alle krige. Mere end nogensinde udnytter det militær-industrielle kompleks krigssituationen til at militarisere Europa til det maksimale. Det handler ikke om "forsvars"-våben. I sandhed positionerer den vestlige økonomiske blok sig og forbereder sig på en lang krig mod det, NATO kalder "systemiske rivaler".

I mellemtiden lever den ukrainske modoffensiv, der blev indledt for en måned siden mod Rusland, *"ikke op til forventningerne på noget frontafsnit"*, ifølge ordene fra højtstående vestlige embedsmænd. I de sidste par uger har den ukrainske hær kun generobret nogle få landsbyer og 130 kvadratkilometer fra en frontlængde på 2500 km. Russisk forsvar kan ikke let brydes på grund af store minefelter, soldater i dybe skyttegrave og russisk luftherredømme. Kort sagt skal det holdes skjult, at den ukrainske modoffensiv, som der ofte er blevet talt om, i sidste ende kan mislykkes. Et sådant nederlag passer ikke ind i den sædvanlige propaganda, fordi det kan bryde konsensus om massiv våbenopbygning i Ukraine. Den 4-stjernede general Mark Milley⁷¹, formand for de fælles stabschefer for de amerikanske væbnede styrker, gjorde det klart, at tingene går anderledes, end Vesten ønsker: *"Det vil tage lang tid, det vil være frygteligt morderisk. Ingen bør gøre sig nogen illusioner om disse aspekter."*

70 Vrede er en pluralistisk organisation, der stræber efter international fred og social retfærdighed. Talsmand Ludo De Brabander fortolker jævnligt pacifismens budskab i medierne. Derudover producerer organisationen kvartalsmagasinet *Vrede - Tijdschrift voor international politiek* og spiller en vigtig rolle i talrige antikrigsdemonstrationer. Kilde: Wikipedia.

71 Mark Alexander Milley (født 1958) er en amerikansk 4-stjernet general i *United States Army*. I august 2015 blev han den 39. *Chief of Staff of the United States Army*. Før det var han ét år chef for *United States Army Forces Command* og 750.000 aktive soldater. Milley er én ud af otte personer i *Joint Chiefs of Staff* som rådgiver USA's præsident og Forsvarsministeriet. Han har siden 1. oktober 2019 fungeret som formanden for *Joint Chiefs of Staff*. Kilde: Wikipedia.

Den tankegang, som Milley beskriver, minder om den, der herskede under Første Verdenskrig: Et par kilometers landforøgelse er tusindvis af ofre værd. Politikere og generaler skriver planen, og soldaterne sørger for kanonføden. Den illusoriske militære "heroiske" sejr kørte fast i mudder- og skyttegravskrig måned efter måned.

Den nuværende krig kan ikke vindes i nogen af de mulige scenarier: en lang fastlåst front, der koster tusindvis af ofre og konstant ødelæggelse; eller Rusland får overtaget, og Ukraine ender i en dårligere forhandlingsposition, end det er i dag; eller Ukraine vinder. Men i sidstnævnte tilfælde udelukker man brugen af atomvåben og de farlige konsekvenser af at destabilisere en atommagt. Ingen af disse scenarier kan bringe fred. Og de samme, der vil bevæbne Ukraine til tænderne, vil ikke betale de milliarder, der skal til for at genopbygge landet.

Med andre ord går den militære logik i denne krig ingen vegne. Jo længere krigen varer, jo mere lidelse og ødelæggelse forårsager den i landet.

Og alligevel er opfordringer til våbenhvile og forhandlinger tabu. Enhver, der spreder dem, bliver udsældt som Putins agent. Eller det hævdes, at Putin ikke ønsker fred og ikke kan støles på. Det er en del af sandheden, hvis der ikke var noget alternativ til de mulige militære scenarier. Der er en præcedens for dette: i slutningen af marts 2022 diskuterede Kiev og Moskva på forslag fra Tyrkiet en aftale, men denne udvej blev blokeret af London og Washington til fordel for krigsmuligheden.

At indrømme, at denne krig ikke ender godt, kan medføre en diplomatisk tilnærmelse til en våbenhvile og forhandlinger. At opnå en varig aftale vil tage tid, men det kan også styrke fornuften og en politisk vilje, når først våbnene tier. Langfredagsaftalen for Nordirland som grundlag for fred kom endelig efter mange års håbløs vold.

Flere elementer skal samles om en fredsaftale, der vil dække de forskellige aspekter af den voldelige konflikt: 1.- Slut på den russiske invasion; 2.- Løsninger på de interne nationale problemer, der udløste krigen i Donbass siden 2014; 3.- Geopolitisk lempelse mellem NATO/EU og Rusland ved at respektere de respektive sikkerhedskrav.

Krigen er en udfordring for fredsbevægelsen, som i øjeblikket er fragmenteret og ude af stand til at definere politik. Det vil ændre sig over tid, og det vil blive klart, at krigspolitikken er håbløs og en fiasko. Derfor skal fredsbevægelsen blive ved med at presse på for én ting: en offensiv for en våbenhvile, efterfulgt af forhandlinger om en retfærdig, men også varig fred. Militarisering og det nye våbenkapløb sker på bekostning af presserende sociale og miljømæssige investeringer. Spændinger mellem de militære blokke forhindrer hurtig handling for at redde planeten fra klimaændringer, for at bringe uligheder og utålelig fattigdom til ophør og for at stoppe truslen fra atomvåben. Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, der fuldt ud afspejler folkets vilje og fælles sikkerhed, der er i gensidig interesse.

Fredsbevægelsen skal fortsætte med at overbevise fagforeningerne og andre sociale bevægelser om, at vi har samme interesser, og at vi skal organisere en fælles kampagne for fred og social retfærdighed.

Bruxelles, 8. juli 2023

Videobesked fra Ratibor Trivunac, anarkosyndikalist og antimilitaristisk aktivist, Serbien

Bemærk: Videobeskedene var indtalt på engelsk.

Kære kammerater,

Mit navn er Ratibor Trivunac, jeg er antikvar af profession og er fra Beograd, Serbien. Jeg har været anarkosyndikalist⁷² og antimilitaristisk aktivist i mere end to årtier med fokus på aktiviteter i Balkanregionen i Østeuropa. Jeg var meget glad for invitationen til denne videokonference, og jeg er meget ked af, at jeg ikke kan deltage direkte på grund af tidligere planlagte engagementer, men via denne videobesked. På den anden side håber jeg, at der vil være andre lejligheder, hvor vi kan udveksle synspunkter og koordinere fælles aktioner mod det intra-imperialistiske blodbad, krigen i Ukraine.

Nogle af os, arbejderklasseaktivister fra den tidligere jugoslaviske region⁷³ på Balkanhalvøen, der er uheldige nok til at have oplevet og huske de jugoslaviske krige i 1990'erne, har vores egen borgerkrig, nationalistiske blodsudgydelser, imperialistisk aggression, sanktioner, antikrigsbevægelse, farvet revolution⁷⁴, brutal overgang til neoliberal kapitalisme, masseforarmelse af arbejderklassen, retraditionalisering og generel sænkning af civilisationsniveauet i vores samfund og i Østeuropa som helhed. Derfor er vores forståelse af disse begivenheder ikke kun teoretisk, men har også sin egen empiriske værdi, hvilket giver os vigtig yderligere indsigt i karakteren af den ukrainske krig, som unddrager sig mange kammerater i Vesten.

Bortset fra de ting, der er nævnt ovenfor, oplevede vi, antimilitaristerne fra Republiken Serbien, stedfortræderkrigen under den jugoslaviske borgerkrig. Slobodan Milošević⁷⁵, leder af Serbien (Forbundsrepublikken Jugoslavien), som ikke officielt deltog i krigen i Bosnien og Kroatien, bevæbnede, trænede, organiserede og dirigerede de serbiske styrker på disse steder. Denne erfaring kaster yderligere lys over karakteren og praksissen af stedfortræderkrigen, hvor USA og EU er involveret i den interimperialistiske konflikt i Ukraine. Men også i mekanismer, som krigsmagere bruger til at nægte deltagelse i krigen, mens de yder infrastrukturel og enhver anden praktisk støtte til nedslagtningen af arbejderklassen.

72 *Anarkosyndikalisme*: At arbejde for anarkistiske mål (en socialistisk samfund uden statsmagt) med syndikalistiske metoder (aktion ved anvendelse af fagforeningernes kamp). Oversættelse.

73 *Jugoslavien* var et land på Balkanhalvøen, der eksisterede i forskellige konfigurationer fra 1918 til 2006. Først som kongerige fra 1918 til 1945, siden som socialistisk republik fra 1945 til 1992, og til sidst som føderalrepublik fra 1992 til 2006 (fra 2003 også kendt som Serbien og Montenegro). **Kilde: Wikipedia.** Indtil begyndelsen af 1990'erne bestod Jugoslavien af de områder, der i dag udgøres af staterne Slovenien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Kosovo, Montenegro og Nordmakedonien. **Kilde: Den Store Danske.**

74 *De farvede revolutioner* (nogle gange blot farvet revolution eller farverevolutioner) er et udtryk, der siden omkring 2004 er blevet brugt af verdensomspændende medier til at beskrive forskellige protestbevægelser, der har været led-saget af forsøg på regeringsskifter (både succesfulde og ikke-succesfulde forsøg på regimeskifte). Protestbevægelserne har fundet sted i det post-sovjetiske Eurasien i begyndelsen af det 21. århundrede – i landene i det tidligere Sovjetunionen og det tidligere Jugoslavien. Udtrykket er også blevet mere udbredt anvendt på flere andre protestbevægelser og revolutioner andre steder i verden, herunder i Mellemøsten, Asien-Stillehavsområdet og Sydamerika, som alle har fundet sted fra slutningen af 1980'erne til 2020'erne. (...) Nogle af disse bevægelser har haft en vis succes, eksempelvis; Forbundsrepublikken Jugoslaviens bulldozerrevolution (2000), Georgiens rosenrevolution (2003), Ukraines orange revolution (2004) og Kirgisistans tulipanrevolution (2005). I de fleste, men ikke alle, tilfælde blev et omstridt valgresultat efterfulgt af massive gadeprotester og krav om et retfærdigt valg/nyvalg. De førte til tilbagetræden eller omstørtelse af de eksisterende regeringer, der af deres modstandere blev betragtet som autoritære. Nogle begivenheder er blevet kaldt "farverevolutioner", men adskiller sig fra ovenstående tilfælde i visse grundlæggende karakteristika, eksempelvis Libanons cederrevolution (2005) og Kuwaits blå revolution (2005). Kilde: Wikipedia.

75 *Slobodan Milošević* (1941–2006) var en serbisk og jugoslavisk politiker, der var Serbiens præsident fra 1989 til 1997 og præsident for Forbundsrepublikken Jugoslavien fra 1997 til 2000. Som tidligere højtstående medlem af Serbiens Kommunistiske Liga i løbet af 1980'erne ledede han Serbiens Socialistiske Parti fra dets grundlæggelse i 1990 til sin død i 2006. Kilde: Wikipedia.

Krig føres ikke kun gennem direkte militære konflikter, gennem finansiering, bevæbning, træning, organisering og kommandering af hære, men også gennem indførelse af sanktioner. Da vi, antimilitaristerne fra Serbien, levede under et strengt sanktionsregime i 1990'erne, har vi udover rationel forståelse også erfaring, der bekræfter, at sanktioner i virkeligheden er krig mod befolkningen i den sanktionerede stat. Vi er ikke i tvivl om de skræmmende sociale konsekvenser af sanktionspolitikken. Tusindvis af dødsfald, der kunne forebygges, og enhver anden form for yderligere lidelse blev pålagt befolkningen, som ikke bar noget ansvar for deres herskende klasses krigspolitik. Det er aldrig den herskende klasse, der lider under sanktioner: I tilfældet med en krig i Ukraine vil det ikke være Putin og hans klike, der vil kæmpe for at få den nødvendige medicin og andre fornødenheder, men almindelige mennesker, som altid arbejderklassen. Af denne grund er alle stater, der sanktionerer Rusland, en del af denne krig og fører krigen i kampen mod det russiske folk. Og derfor skal den antimilitaristiske kamp også omfatte den heftige kamp mod sanktioner.

Som alle krige har denne krig ført til en voksende nationalisme og chauvinisme. I den sammenhæng er det vigtigt for os som europæiske antimilitarister at understrege den anti-russiske racisme, der er udbredt i EU, diskriminationen af personer af russisk (og hviderussisk) oprindelse, nægtelse af deres ret til at bevæge sig frit, til at studere eller arbejde, forbuddet mod russisk kultur osv.

Vi skal huske, at vores vigtigste rolle som anti-militarister – og især under kapitalistiske og imperialistiske krigskonflikter – må være at kæmpe mod vores egen herskende klasse. Vi bør aldrig tillade vores herskende klasse at overbevise os om, at den herskende klasse, som er vores egne herres fjende, bør være det primære mål for vores aktiviteter. I tilfælde af en krig i Ukraine betyder det for antimilitarister, der er aktive i NATO eller NATO-kontrollerede lande, at vores primære mål skal være NATO-siden af krigen. Det betyder ikke, at vi støtter Rusland, men at vi forstår, at vores praktiske fokus primært kan og bør ligge på vores herskende klasses aktiviteter, bortset fra den abstrakte erklæring om, at vi er modstandere af begge sider i denne interimperialistiske konflikt. Og på Balkan, som i det meste af Europa, er dette den herskende klasse, hvis militære arm er NATO. Specifikt i Serbien: I førkrigstiden hævdede Serbien offentligt at være militært neutralt, da det afholdt fælles militærøvelser med NATO og Rusland i forholdet 10:1 – 10 med NATO sammenlignet med en med Rusland. Siden krigens begyndelse har Serbien erklæret neutralitet i krigen, hvilket det i realiteten respekterer ved ikke at pålægge Rusland sanktioner, men også meddele afslutningen på alle fælles militærøvelser med begge sider. Men lige efter et års krig har Serbien genoptaget sine fælles militærøvelser, nu /kun/ med NATO, mens våben og ammunition fremstillet i Serbien sendes i krig i store mængder på NATO's side. og Serbiens territorium anvendes til transport af militært udstyr, brugt i Ukraine, igen på NATO's side i dette blodbad. Jeg håber, at min korte præsentation ikke tog for meget tid, og at vi i den nærmeste fremtid vil fortsætte vores fælles kamp mod krigen.

Solidaritetserklæring fra Franz Koskarti og Axel Magnus, fagforeningsfolk fra Østrig

Den nuværende krig i Ukraine rejser spørgsmålet, som arbejderbevægelsen for længst har besvaret. Bureaucratiet ønsker bevidst at ignorere disse svar med det formål i kapitalens interesse at skjule, at arbejderklassen aldrig kan have en interesse i krige mellem nationer.

Så ligesom i 1914 er det op til os at udkæmpe krigen nedefra. Fordi hovedfjenden altid er i dit eget land. Det bliver så meget desto mere tydeligt, når der pludselig skal bruges milliarder på oprustning, mens der ikke er penge til social- og sundhedssektorens sammenbrud eller til bekæmpelse af fattigdom. Selv det angiveligt neutrale Østrig skal opgraderes. Krigsmagerne styrer den politiske diskurs.

Så vi lever i en tid, hvor selve systemet er i massiv krise. Krigen i Ukraine er ligesom alle andre krige, der i øjeblikket raser i verden, et udtryk for denne krise. Jo mindre profitten er i de store imperialistiske stater, jo

skarpere er kampen for fordelingen af den skrumpende kage. Den skarpeste form for denne fordelingskamp er krig.

I Ukraine ser det ud til, at en krig finder sted mellem to reaktionære regimer. Der skal ikke siges meget om Putin. Da sandheden altid er det første krigsoffer, må det siges, at Zelenskij ikke er bedre. Han forbød overenskomster og eksproprierede fagforeningerne. I dag er vi faktisk vidne til en krig, hvor arbejderne, pensionisterne og de unge i Ukraine bliver knust mellem stormagternes interesser og må dø for dem.

Det, der er særligt frastødende, er Vestens dobbeltmoral, som peger på Putin-klikens uomtvistelige forbrydelser, men skjuler Saudi-Arabien's forbrydelser, for eksempel i krigen i Yemen⁷⁶, og hvis såkaldte militærkoalition fortsætter med at levere våben, eller Tyrkiets konstante angreb på kurdere. Samtidig foregår der forhandlinger med lande fra denne region, hvor demokrati eller selv den mindste grad af ligestilling for kvinder stadig er langt væk, om levering af olie og gas *"for at blive mere uafhængig af Rusland"*.

Moralske spørgsmål er fuldstændig irrelevante for Vesten, så længe profitten af deres egen kapital kan sikres. Selv udseendet af neutralitet i Østrig er vildledende. Igen ser vi tog med NATO-kampvogne på togstationer næsten hver dag.

Ikke en øre og ikke en mand for denne hær var socialdemokratiets traditionelle motto, før det godkendte krigskreditterne i 1914. I det første partiprogram af SPÖ⁷⁷ fra 1889 krævedes opløsning af alle stående hære. Et krav, der den dag i dag ikke har mistet noget af sin rigtighed og er mere aktuelt end nogensinde.

Bekrig krigen. Fred til hytterne – bekrig paladserne. Leve den internationale solidaritet!

Franz Koskarti, formand for samarbejdsrådet ÖGK og sundhedscentre - Regionskontor Wien, formand for FSG's fanklub

Axel Magnus, formand for Afhængighed- og narkotikakoordinering Wien, formand for den sociale interesseorganisation i fagforeningen GPA Wien

Den 30. juni 2023

Videobesked fra Ögmundur Jonasson, formand for Sammenslutningen af Kommunal- og Statsansatte i 21 år, Island

"At udarbejde et nyt program, som vores enhed kan fremstille"

Tillad mig at præsentere mig selv: Mit navn er Ögmundur Jónasson. Jeg er født og opvokset i Island og har boet her det meste af mit liv. Jeg er ked af, at jeg ikke kan være ved jeres side i Berlin i dag, men vi er sammen i ånden.

Jeg mener at forstå, at jeres initiativ, som jeg helhjertet opmuntrer og støtter, især kommer fra fagbevægelsen.

Det var også dér, jeg startede: for mere end 20 år siden var jeg formand for Fagforeningen for Kommunal- og Statsansatte i Island, og på det tidspunkt var jeg også aktiv i den internationale arbejderbevægelse. Jeg har også erfaring som parlamentariker. Jeg har brugt mere end 20 år som medlem af det islandske parlament, en del af den tid som minister.

Så jeg ved en del om institutionernes politik. Det er ikke den retning, jeg vil gå i, for jeg leder efter en ny inspirationskilde til et nyt formål. Eller skal jeg sige, til en fornyet vision; for det er det, verden har brug for i

⁷⁶ I krigen i Yemen leder Saudi-Arabien en militær koalition domineret af sunnimuslimske lande. USA, Storbritannien, Frankrig m.fl. støtter den Saudi-Arabien-ledede koalition med våben osv. Fra begyndelsen af 2015 til slutningen af 2019 har omkring 233 000 mennesker mistet livet [o.u] som følge af krigen, ifølge FN, enten direkte af krigsførelse eller indirekte af sygdom, sult og andre dødelige konsekvenser forårsaget af krigen. Ved indgangen til 2020 var over 3,6 millioner yemenitter internt fordrevne. Kilde: Globalis.dk.

⁷⁷ Sozialdemokratische Partei Österreichs (SPÖ) er et socialdemokratisk politisk parti i Østrig. Kilde: Wikipedia.

dag. Jeg orienterer mig i stedet mod initiativer eller bevægelser som jeres, for at udarbejde et nyt program, der kan skabe vores enhed, således som det var tilfældet i tidligere tider. Jeg ser tilbage til 60'erne, 70'erne eller 80'erne, hvor antikrigsbevægelsen var ekstremt stærk, havde en enorm indflydelse på samfundet, efterlod ingen ligeglade og endda rystede den institutionelle verden.

Der var en tid, hvor røsterne var højlydte og bar det samme budskab som vores i dag, et budskab om fred, forsoning og mådehold. Og jeg vil gerne citere nogen for jer, en ret usædvanlig stemme fra USA i begyndelsen af 1950'erne. Hvem det er siger jeg senere - som sagt, det er temmelig.

Hans ord var som følger *"Hvert eneste gevær, der fremstilles; hvert eneste krigsskib, der angriber; hver eneste raket, der sendes afsted, er i sidste instans ensbetydende med et tyveri fra dem, der sulter og ikke får mad nok; dem, der fryser og ikke har nok tøj. Denne bevæbnede verden bruger ikke kun penge. Den bruger sine egne arbejderes sved, sine videnskabsmænds genialitet og sine børns håb. Prisen for et moderne tungt bombefly er dette: en moderne murstensskole i mere i 30 byer. Det er to elektriske kraftværker, der hver betjener en by med 60.000 indbyggere. Det er to gode, fuldt udstyrede hospitaler. Det er omkring 80 kilometer betonmotorvej. Vi betaler for et enkelt jagerfly med 13 millioner tons hvede. Vi betaler for en enkelt destroyer med nye boliger, der kunne have huset mere end 8.000 mennesker. Jeg gentager, at dette er den bedste livsstil, der findes på den vej, verden har taget. Dette er slet ikke en livsstil i ordets egentlige forstand. Under skyen af truende krig er det menneskeheden, som hænger fra et jernkors."*⁷⁸

Hvem kunne med rette sige det i USA i begyndelsen af 1950'erne? Det kunne den daværende amerikanske præsident Dwight D. Eisenhower⁷⁹.

Og hans ord var ikke tomme. På dette tidspunkt kæmpede han en krig, en personlig krig, en krig han tabte. Hans ønske var at holde det militær-industrielle kompleks⁸⁰ ude af de kapitalistiske interessers kløer. Han ønskede ikke, at våbenindustrien skulle privatiseres. Det blev det. Og senere sendte han endnu en advarsel: at samfundet skal forblive på vagt over for farerne ved det militær-industrielle kompleks. Da var det allerede for sent, og det var forgæves: For hvor er vi nu? Det militær-industrielle kompleks styrer verden med de store forretningsinteressers medvirken. Det er lykkedes det at reducere NATO's medlemslande til skakbrikker på sit skakbræt.

For 30 år siden, da den kolde krig sluttede, troede mange, at NATO i sidste ende ville gå i opløsning, men det var ønsketænkning. NATO var desperat efter et nyt formål, en ny eksistensberettigelse. Den fandt en sådan i Vladimir Putin, og våbenindustrien frydede sig.

Nu er det vores opgave at forklare disse enkle sandheder for verden og os selv, fordi de er enkle sandheder: Eisenhower havde ret.

En verden, der er styret af det kapitalistiske militær-industrielle kompleks, svæver i alvorlig fare; er en tikende bombe, en bombe, der skal uskadeliggøres. Vi skal arbejde hen imod det og indse, at vi kan gøre det, og frem for alt, at vi skal gøre det, før det er for sent.⁸¹

78 Dwight D. Eisenhower: *"Address to the American Society of Newspaper Editors"*, holdt den 16. april 1953, Statler Hotel, Washington, D.C. Kilde: www.americanrhetoric.com/speeches/dwigtheisenhowercrossofiron.htm

79 Dwight D. Eisenhower (1890-1969) var en amerikansk general og politiker. Fra 1953 til 1961 var han USA's 34. præsident. Kilde: Den Store Danske.

80 *Det militær-industrielle kompleks* er interessefællesskabet og samarbejdet i USA mellem det militære apparat og de store virksomheder inden for rustningsindustrien, hvis produktion forudsætter langsigtet planlægning og store statslige bevillinger. Betegnelsen blev almindelig kendt, da præsident Eisenhower i sin afskedstale 17.1.1961 advarede mod konsekvenserne af det militær-industrielle kompleks' voksende magt og den dermed forbundne trussel mod USA's traditionelle demokrati. Kilde: Den Store Danske.

81 Ögmundur Jonasson leverede sin videobesked på engelsk. Den blev optaget på den europæiske konference og samtidig oversat til forskellige sprog. Note fra den europæiske konferences arrangør.

Bidrag af Beppe Savary Borioli, "Forum Alternativo", medlem af lokalparlament, Schweiz

Bemærk: uddrag fra artiklen. Den fulde tale er endnu ikke tilgængelig.

"Hverken Putin eller NATO!"

"Jeg kommer fra det italiensktalende Schweiz fra *"Forum Alternativo"* (*"Alternativt Forum"*), en lille gruppe, og jeg er medlem af det regionale parlament. Fra begyndelsen var vores holdning *"Hverken Putin eller NATO!"* Dette er særligt aktuelt i Schweiz, fordi vores forsvarsminister kommer tættere og tættere på NATO. Det sidste skridt var et møde med Østrig og Tyskland om et luftforsvarssystem. Han håber også, at Schweiz vil deltage i NATO-ma-nøvrer.

Indtil nu har Schweiz deltaget i fredsbevarende missioner med et NATO-partnerskab. Det Socialdemokratiske Parti har vist sit sande ansigt, og vores ledelse ønsker at levere tanks. Leopard kampvogne blev indsat i Ukraine. Normalt må vi ikke sende brugte våben til konfliktlande.

I 1945 leverede Schweiz våben til nazisterne på hverdage og prædikede fred om søndagen.

Den schweiziske regering er ikke klar til at liberalisere vilkårene for våbeneksport, men det vides ikke, hvor længe det vil forblive sådan. Man er neutral i Schweiz, så længe det kan betale sig, og man forlader neutraliteten, når man tror, man kan komme tættere på USA. Det officielle Schweiz erklærer sig neutralt, men har tydeligvis været en del af den pro-amerikanske alliance siden slutningen af 2. Verdenskrig."

Hilsen fra Marcus Carlstedt, LO-fagforeningsmand - uddannelse, Sverige

Følgende hilsen fra Marcus Carlstedt, som nåede os inden Europakonferencen, blev læst op under Europakonferencen.

Kære initiativtagere til den europæiske konference mod krig den 8. juli,

Jeg støtter helhjertet jeres initiativ og takker jer for jeres indsats i denne meget svære tid, præget af krigersk retorik og handlinger på alle niveauer.

I Sverige er generelt støtte til krigen, til våbensalg og til sanktioner knyttet til processen med at blive medlem af NATO, som jeg også er imod.

Modstanden her er desværre stadig svag, men jeg oversatte jeres appel og gav den videre til adskillige fagforeningsfolk og antikrigskontakter her i Sverige.

Jeg vil med glæde deltage i konferencen, også personligt.

Med venlig hilsen,

Marcus Carlstedt

Fagforeningsdelegeret, uddannelsessektoren

Dario Oropallo, "Anti-Nato-Bevægelse" og "Abejdsløshedsinitiativet" Napoli, Italien

Den tyske oversættelse af denne tale under videokonferencen er endnu ikke tilgængelig. Vises her senere.

Hilsner og støtteudtalelser

før onlinekonferencen

Med henblik på dokumentation til konferencen blev der inden onlinekonferencen sendt talrige andre skriftlige hilsner og udtalelser fra andre europæiske lande til koordinationsgruppen i Tyskland, som vi udgiver i oversat form her:

Hilsen fra Jordi Salvador, medlem af parlamentet for ERC⁸², provinsen Tarragona, Den Spanske Stat

Kære kammerater, der er inviteret til konferencen den 8. juli,

Jeg støtter fuldt ud videokonferencen mod krigen, mod den sociale krig, som I arrangerer den 8. juli. Stigningen i militærudgifter fra alle europæiske regeringer er brutal. Her i landet har regeringen godkendt udvidelsen af den amerikanske base i Rota.

Dette har allerede alvorlige konsekvenser for arbejdernes levestandard sideløbende med den katastrofe, der rammer unge ukrainere og russere. Det er bydende nødvendigt, at vi fordobler vores indsats for at opbygge en massebevægelse mod krig og social krig. Jeg vil gøre denne appel almindelig kendt.

Det er ikke sikkert, at jeg kan deltage den 8. juli, da jeg er midt i kampagnen for det kommende valg den 23. juli. Men regn med, at jeg og mine venner fortsætter denne kamp.

Internationale hilsner,

Jordi Salvador, stedfortræder for Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), provinsen Tarragona

2. juni 2023

Bidrag fra "Comité de la Alianza de Trabajadores y Pueblos (CATP)" "Komitéen for Alliancen af Arbejdere og Folk (KAAF)", Den spanske stat

Kære kammerater, I, der indkaldte til konferencen den 8. juli,

Koordineringsudvalget for Komiteen for Alliancen af Arbejdere og Folk (CATP), som mødtes onsdag den 31. juni, drøftede jeres invitation til den 8. juli.

CATP lancerede en kampagne den 29. januar 2022 i Spanien imod krigen, før Putins tropper invaderede Ukraine.

Vi gennemfører aktiviteter under slogans som "Hverken NATO eller Putin", "Nej til militærudgifter", "Mod økonomiske sanktioner" og "Mod tilstedeværelsen af NATO og amerikanske militærbaser i Spanien".

Vi var med til at arrangere en europæisk konference mod krig den 25. juni 2022 i Madrid, på tærsklen til NATO-topmødet i Madrid den 29.-30. juni. Et topmøde, hvor alle europæiske regeringer, inklusive den spanske, forpligtede sig til en krigerisk dagsorden.

Vi mener, at det er nødvendigt at bidrage til dannelsen af en massebevægelse mod krigen i hele Europa, og vi henvender os derfor til alle organisationer, der hævder at forsvare folks frihed og rettigheder.

Vores regering har dog besluttet - og den har ikke engang hørt parlamentet - at acceptere udvidelsen af amerikanske militærbaser i det sydlige Spanien. Samtidig har det øget militærbudgettet på bekostning af de sociale udgifter.

82 ERC (Esquerra Republicana de Catalunya) er et socialdemokratisk politisk parti, der går ind for catalansk uafhængighed, i den spanske autonome region Catalonien med tilstedeværelse også i Valencia, De Baleariske Øer og det franske departement Pyrénées-Orientales (Nordlige Catalonien). Kilde: Wikipedia (engelsk).

Vi er helt enige i din invitation og er fast besluttet på at deltage.

I øjeblikket har Sanchez-regeringen udskrevet lynvalg til den 23. juli, så vi er midt i valgkampen den 8. juli.

Næsten alle, hvis ikke alle, af de partier, der deltog i valget, er på den ene eller anden måde involveret i at ansøre krigen, enten ved at forfølge NATO's kriminelle strategi eller ved at retfærdiggøre Putins invasion af ukrainsk territorium. Den ene efter den anden bidrager til at benægte eksistensen af krig. Vi vil derfor bestræbe os på at udvikle kampagnen under disse forhold.

Vi glæder os også over, at De foreslår at afholde en europæisk fredskongres i Berlin til efteråret, hvilket vi hilser velkommen og støtter.

Med broderlige og internationalistiske hilsner,
medlemmerne af CATP-koordinationsudvalget:

Juan José Llorente, kommunist, tidligere rådmand i Aldaia (Valencia)

Luis González Sanz, medlem af CCOO's generalforsamling, på egne vegne

Maria Pau Garcia Cupertino, UGT fagforeningsmand

José Antonio Iniesta, medlem af "Cataloniens Socialistiske Parti", UGT fagforeningsmand

Xabier Arrizabalo, underviser ved Universidad Complutense de Madrid, fagforeningsmand i CCOO

Jesús Béjar, CCOO-fagforeningsmand, pensionist

Manuel Cuso, pensioneret UGT-fagforeningsmand, "Información Obrera"-redaktionen

Juan Fernando Díaz-Mayordomo Martínez, UGT faglig aktiv, logistik og transport

Juan Miguel Fernández, UGT faglig aktiv, talsmand for Madrids koordinationskomité for forsvar af det offentlige pensionssystem. COESPE

Eduardo Hernández, formand for "Sammenslutningen Arbejde og Demokrati".

Silvia Martínez, generalsekretær for UGT Euskadi "Fagforeningen for Freelancere og Selvstændige", på egne vegne

Elsa Mora Ortiz, rådmand for Izquierda Unida i Yepes (Toledo)

Conchi Moreno, fagforeningsmand, Reunir Canarias

José Antonio Novoa, fagforeningsmand, UGT

Ángel Pasero, forbundssekretær for "Unidad Cívica por la República" (UCR)

Aitor Pazos, fagforeningsmand, CCOO

Neus Roig, fagforeningsmand i uddannelse, UGT

Aniceto Rubio, lærer, fagforeningsmand

Roberto Tornamira, tidligere UGT-landechef for finans-, forsikrings- og kontorsektoren

Ángel Tubau, redaktør af "Información Obreras"

José Miguel Villa, UGT-fagforeningsmand, pensionist

Bidrag fra initiativet "Fred og Rettferdighet", Norge

FOR ("Fred og Rettferdighet") er en nystiftet organisation i Norge, der har til formål at blive et registreret parti inden næste folketingsvalg i 2025.

Kære kammerater, fredsaktivister!

Som det er almindeligt anerkendt, har den nuværende verdenssituation mange ligheder med situationen lige forud for Verdenskrigen. Problemet er, at de regerende politikere og mainstream-medier i Norge som i store dele af Vesten foretager sammenligninger med den forkerte verdenskrig. Den nuværende situation ligner ikke 1939. Rusland af Vladimir Putin minder ikke om Hitlers Tredje Rige. Og det gør Ukraine og NATO

heller ikke på trods af det nuværende ukrainske regimes modbydelige fejring af nogle af de værste lokale nazistiske samarbejdspartnere som nationale helte.

Analogier, der sammenligner med 2. Verdenskrig, er en del af krigspropagandaen på begge sider, som ligner propagandaen lige før 1. Verdenskrig. Propagandaen fra NATO og det ukrainske regime peger med rette på Rusland som en autoritær, nationalistisk og imperialistisk trussel, ligesom de tyske propagandister med rette kunne fremstille Nikolaj 2.'s⁸³ Rusland på lignende måde. Problemet er, at ligesom de tyske propagandister ignorerede Tysklands egne imperialistiske grusomheder og dagsorden, mens de samlede befolkningen mod den russiske trussel, så gør NATO-propagandister det i dag. Ødelæggelsen af Jugoslavien, Irak, Libyen og Syrien⁸⁴ gennem illegale vestlige angrebskrige er lige så meget en del af årsagen til den nuværende krig i Ukraine, som Tysklands imperialistiske ambitioner, toppet med folkedrabet i Namibia, var en del af årsagen til, hvorfor Balkan-krisen i 1914 brød ud i verdenskrig.

At trække på korrekte historiske analogier er et spørgsmål om liv eller død. I 1939 var der intet alternativ til militær kamp for at stoppe ekspansionen af "Antikominternpagtens"⁸⁵ folkemordsregimer, men den verden, der startede i 1914, hvis langtidsvirkninger også førte til den krig, der startede i 1937/39, burde og kunne have været undgået ved en generalstrejke, iværksat af den organiserede internationale arbejderbevægelse. At det ikke skete kan i høj grad tilskrives en effektiv krigspropaganda på begge sider, der dygtigt udnytter dele af sandheden til at dæmonisere modparten og samtidig ignorerer de sandheder, der viser, at vores side rummer lige så imperialistiske og illegitime ambitioner. For at undgå en lignende fejl, skal vi altid insistere på at inkludere et bredere billede som en del af vores analyse. Derfor må vi altid afvise udtrykket "hvad-med-det-isme"⁸⁶, der er meget brugt for at forsøge at begrænse analysens omfang til det, der passer til vores propagandisters aktuelle behov.

Undladelse af at udfordre sådanne begreber og kunstige analytiske begrænsninger, har desværre plaget det parlamentariske Venstre i Norge, som af den grund er blevet ofre for NATO-propaganda, ligesom den parlamentariske venstrefløj blev ofre for deres propagandister i Tyskland såvel som i Frankrig og Storbritannien ved tærsklen til 1. Verdenskrig. Både de norske partier, der har tilknytning til "*Europæisk Venstreparti*"⁸⁷, "*Socialistisk Venstreparti*"⁸⁸ og "*Rødt*"⁸⁹, er endt med at støtte norske våbenforsendelser til Ukraine. For "*Socialistisk Venstreparti*" er det tredje gang, at partiet er blevet offer for NATO-propaganda, efter at det

83 Nikolaj 2. (1868-1918) var en russisk kejser 1894-1917; ældste søn af Aleksander 3. og hans danskfødte hustru, Marija Fjodorovna (Dagmar). Kilde: Den Store Danske.

84 *De illegale vestlige angrebskrige* mod Jugoslavien, Irak, Libyen og Syrien foregik i 1990'erne, 2000'erne og 2010'erne. Oversættelse.

85 *Antikominternpagten*, aftale indgået 25.11.1936 mellem det nazistiske Tyskland og Japan om bekæmpelse af Komintern (Kommunistisk Internationale) og Sovjetunionen. I 1937 tiltrådte det fascistiske Italien Antikominternpagten, som yderligere blev udvidet i 1939 med Ungarn, Spanien og Manchukuo. Da pagten blev fornyet i november 1941, underskrev også den kinesiske Nanjing-regering, der var venligt stemt over for Japan, samt Rumænien, Bulgarien, Kroatien, Slovakiet, Finland og efter stærkt tysk pres Danmark. Antikominternpagten blev opløst ved Aksemagternes sammenbrud i 1945. Kilde: Den Store Danske.

86 "*Hvad-med-det-isme*" betegner i en nedsættende forstand en procedure, hvor et kritisk spørgsmål eller argument ikke besvares eller diskuteres, men besvares med et kritisk modspørgsmål, der udtrykker en modanklage. Fra et logisk og argumenterende synspunkt betragtes det som en variant af en appel til hykleri, som er en undertype af ad-hominem-argumentet.

87 *Europæisk Venstreparti* er et europæisk politisk parti, der består af socialistiske partier i EU og andre lande i Europa. I Europa-Parlamentet er partiet en del af Forenede Europæiske Venstrefløj/Nordisk Grønne Venstre og har siden EU-Parlamentsvalget 2009 haft 18 af gruppens 35 medlemmer. Kilde: Wikipedia.

88 *Socialistisk Venstreparti* er et socialistisk politisk parti i Norge, der er søsterparti til danske SF. (...) SV var fra 2005 til 2013 i regering med Arbejderpartiet og Centerpartiet. Kilde: Wikipedia.

89 *Rødt* er et norsk revolutionært socialistisk og marxistisk politisk parti, der blev grundlagt 11. marts 2007 som en fusion af Arbejdernes kommunistparti og Rød Valgalliance. Organisationen "Internationale Socialister" tilsluttede sig senere partiet. Kilde: inspireret af Wikipedia.

tidligere også har støttet de ulovlige NATO-krige mod Jugoslavien i 1999 og Libyen i 2011. For det røde parti, der er nået over tærsklen på 4 procent for at få parlamentariske pladser for første gang i 2021, var det også første gang, partiet valgte at støtte NATO-aktionen. Som i store dele af Europa har det norske Grønne Parti også opgivet sin tidligere fredstopstilling til fordel for en nuværende hårdnakket pro-NATO holdning. Af disse grunde har de af os, der ønsker at fortsætte den antimilitaristiske arbejderbevægelses politiske tradition fra før 1. Verdenskrig, og andre fredsaktivister, besluttet, at vi skal oprette et nyt politisk parti forud for parlamentsvalget i 2025.

Vi bygger videre på den politiske tradition fra anti-Nato-bevægelsen ledet af Finn Gustavsen, der førte til oprettelsen af Socialistisk Venstreparti. Vi er en uafhængig norsk organisation, der opererer i den norske politiske kontekst, men vores navn – Fred og Retfærdighed, og vores valg af dyb lilla som vores politiske farve, er baseret på inspiration fra Jeremy Corbyn og hans *"Peace and Justice Movement"* i Storbritannien.

Svar fra Rumænien på invitationen til den europæiske konference

Vi takker arrangørerne for invitationen og muligheden for at udveksle og samarbejde med andre organisationer og foreninger, der er interesserede i hele menneskehedens skæbne, dens ve og vel; der ønsker at stoppe og afslutte den mest profitable forretning i verden: krig.

Mens jeg sender jer denne hilsen, rystes Rumænien af store protestbevægelser inden for sundheds-, uddannelses- og jernbanesektoren. Købekraften er faldet som følge af inflationen, som er højere end officielt rapporteret, og befolkningen stønner som hovedofre for en uansvarlig regerings handlinger.

De beskæftigede i disse brancher tages ikke alvorligt af regeringen, som ledes af en pensioneret hærgeneral. Tværtimod er regeringens største bekymring i lyset af protesterne at betale politifolkene højere løn, fordi det er velkendt, at undertrykkende tropper er et effektivt forsvarsvåben for alle regeringer i verden.

En anden prioritet for denne regering er konkrete våben- og ammunitionsforsyninger til den ukrainske hær, og de transporteres med jernbane forklædt som "humanitær bistand", som det er blevet afsløret i pressen. I skal vide, at den rumænske regering er den mest lydige medskyldige EU's hensigt om at gøre denne krig, der raser ved vores grænser, til en "langsigtet" krig. Officielt er over 4.000 soldater fra forskellige lande, en stærk besættelsesstyrke, stationeret i vores land. Vores "forsvars"-budgetpost er blevet øget med mere end de 2 %, som NATO kræver af alle dets medlemslande. Det "åbne lufrum", der tilbydes militæret, giver kun mulighed for overvågning og gradvis optrapning af den militære konflikt. Rumænien er et transitland for våben, våben og ammunition, infanteri og landgangstropper. Kort sagt er herskerne i dette land intet andet end en forlænget arm for de mål, der blev annonceret i Bruxelles af EU-Kommissionen, der som en illegitim struktur ikke er den retmæssige repræsentant for EU-medlemmerne.

Vi er overbeviste om, at denne krig vil bringe død og elendighed på begge sider, ødelægge skæbner, skabe had og grusomhed, ødelægge industrianlæg, infrastruktur, hospitaler, skoler og hjem. Den ukrainske nation lider under disse skader, og det russiske folk bærer omkostningerne ved en krig og stigende militærudgifter for at holde den i gang.

Galskaben hersker over hele planeten. Militære, politiske eller økonomiske kræfter står på den ene eller den anden side af kombattanterne i to lejre, hvor de krigsførende er økonomisk og logistisk støttet af store militærmagter.

Vi sidder fast i en verdenskrig, hvor alle borgere i de ramte lande betaler for eksistensen, fortsættelsen og eskaleringen af konflikten.

Menneskeheden går ind i det 21. århundrede med sådanne feberkrampe, hvor krigsstrategier igen udklækkes, og selv brugen af atomvåben med ødelæggende konsekvenser overvejes. Dette er bestemt IKKE fremtiden, vi drømmer om for menneskeheden: ingen kan ønske krig, når fred er inden for rækkevidde; ingen ønsker magtkampe, når vi kan have samarbejde og solidaritet; ingen vil have fjender i stedet for venner.

Vores budskab fremmer international arbejdersolidaritet som den kraft, der skal forene vores indsats mod ét mål: at stoppe krig og udvikle gensidige gode relationer af samarbejde og venskab.

Jeg har den ære at blive valgt som taler for Rumænien på konferencens dagsorden.

Mugurel Popescu (universitetsfagforeningsmand)

Svar fra Schweiz på invitationen til den europæiske konference

Kære venner,

Vi modtog jeres invitation til konferencen den 8. juli og vil gerne informere jer om vores beslutninger og vores vurdering af situationen.

Først og fremmest informerer vi jer om, at vi fuldt ud støtter det initiativ, I har taget, og som svarer til det ønske, som vi gav udtryk for i vores meddelelse til mødet den 4. marts i Berlin.

Vi vil organisere grupper i forskellige byer for at støtte den europæiske konference og deltage i videokonferencen.

På baggrund af situationen i Europa og i forbindelse med fortsættelsen og optrapningen af krigen i Ukraine fortsætter vi med at indsamle underskrifter til den europæiske appel "Stop krigen".

Hvad angår situationen i Schweiz, har Forbundsrådet og flertallet af parlamentet, som I måske ved, besluttet gradvist at øge udgifterne med op til 1 % af BNP inden 2030, hvilket svarer til omkring 8 milliarder francs i merudgifter.

Den schweiziske regering har foreslået at øge udgiftsloftet med CHF 600 millioner i løbet af de næste par år og give en forpligtelseskredit på 1,9 milliarder schweizerfranc til køb af kampvogne, øge beholdningen af ammunition og modernisere det nye "Patriot" overflade-til-luft forsvarssystem.

Derudover blev købet af 36 F-35 jagerfly i USA for et par måneder siden bekræftet for den fyrstelige sum af 6 milliarder schweizerfranc.

Endelig er der en igangværende debat om Schweiz' neutralitet og reeksporten af våben, som Schweiz sælger til tredjelande. En første parlamentarisk beslutning bekræftede forbuddet mod denne reeksport til de lande, der havde anmodet om det (Tyskland, Danmark, Spanien...). Det lykkedes dog den schweiziske militærindustrielle lobby, som forsvarer produktionen af våben, at skabe enighed om et kompromis til fordel for reeksport til krigstidslande med en femårig frist!

For at fortsætte samarbejdspolitikken med NATO fløj hærminister Viola Amherd til Bruxelles i marts for at møde NATO's generalsekretær. Schweiz har til hensigt at intensivere sikkerhedssamarbejdet med NATO, og Jens Stoltenberg var meget åben over for at intensivere dette samarbejde. Specifikt ønsker Schweiz at være mere involveret i NATO-øvelser og videreudvikle interoperabiliteten mellem den schweiziske hær og alliancen. Fra nu af vil den schweiziske hær være mere og mere i NATO's arme, med F-35 kampfly knyttet direkte til Pentagon.

Fra den 29. maj til den 9. juni deltog schweiziske F-18 kampfly således i NATO-manøvrerne "Arctic Challenge", hvori fjorten nationer deltog i år (tolv NATO-medlemmer plus Sverige, som er i færd med at blive medlem, og Schweiz). "Det er den største organiserede aktion til dato," sagde oberst Henrik Elo, der er ansvarlig for operationerne for det finske luftvåben.

Alle disse beslutninger bevæger os væk fra den alliancefri holdning, som udenrigsminister Ignazio Cassis offentligt forsvarede, da han den 24. februar, efter en delegation organiseret af vores bevægelse til parlamentet og udenrigsministeriet (EDA)⁹⁰ i Bern, svarede: "EDA fortsætter med at føre samtaler med alle parter. Derfor vil dialogen med Rusland ikke blive afbrudt. Schweiz stiller sin knowhow, sit engagement og sin

⁹⁰ EDA (Eidgenössisches Departement für auswärtige Angelegenheiten) Forbundsministeriet for udenrigsanliggender.

særlige position som et neutralt land til tjeneste for parterne i konflikten for at hjælpe med at deeskalere situationen. EDA er særligt villig til at udføre sine gode embeder."

Disse elementer tilskynder os til at fortsætte og intensivere vores kampagne mod krigen, for en øjeblikkelig våbenhvile og åbning af forhandlinger. Dette er så meget desto mere sandt, som midlerne til at styrke hæren trækkes tilbage fra andre områder af samfundet, der har et presserende behov for dem (offentlige tjenester, uddannelse, sundhed, pensioner, miljøbeskyttelse osv.).

Derfor siger vi sammen med jer: "NEJ til krig, NEJ til social krig!"

Med vores solidaritet og kamphilsener

Koordinering af underskriverne af opfordringen "Stop krigen":

Sarah Dohr, rådmand i Vevey, formand for avisen BPLT

Costanza Solari, kunstner

Boas Erez, matematiker, tidligere rektor ved Universitetet i Italiensk-talende Schweiz (USI)

Bladimir Meneses, politisk flygtning og fredsaktivist i Colombia

Albert Anor, fagforeningsmand, moderator for Tribune Libre/Free Tribune

Beppe Savary-Borioli, læge, medlem af Ticino-parlamentet

Saverio Raspa, pensioneret, UNIA fagforeningsmedlem

Mickael Beday, Student, Unionist

Hans Thurnherr, medlem af SP, animator af den socialistiske Lutte-bevægelse

Nathan Finkelstein, tidligere vicegeneralrådgiver for Tannay Ward

Vincent Leggiero, transportfagforeningsmand

Franco Cavalli, medicinsk onkolog, talsmand for "ForumAlternativo"

Rania Madi, international organisation

Graziano Pestoni, tidligere parlamentsmedlem og fagforeningsmand

Stephan Rossato, politolog, "Collectif Romand pour les Libertés"

Beat Löwensberg, filmskaber og fotograf

Hilsen fra Ophelie Sauger, POI-aktivist, stedfortrædende parlaments-medlem for LFI ("La France Insoumise"), Frankrig

Kære kollegaer,

Jeg har noteret mig jeres opfordring til en konference imod krigen den 8. juli.

Jeg deltog i konferencen i Berlin som POI-aktivist, stedfortrædende LFI-repræsentant og initiativtager til opfordringen til at stoppe krigen.

Jeg støtter derfor fuldt og helt jeres initiativ om at samles om våbenhvile i forhold til krigen i Ukraine.

Med solidaritetshilsener

Ophelie Sauger

POI-aktivist, LFI stedfortrædende parlamentsmedlem

Hilsen anti-NATO-aktionen, Grækenland

Kære medforkæmpere,

Tillykke med at koordinere flere initiativer for fred i hele Europa. Vi accepterer kravet:

"Nej til krig - Nej til social krig", som forbinder det grundlæggende spørgsmål om fred med arbejderbevægelsen og forskellige andre bevægelser.

Den seneste udvikling på krigsfronten, en krig ført af NATO mod Rusland på ukrainsk territorium, er yderst bekymrende. Kievs manglende evne til at iværksætte et modangreb og det massive tab af menneskeliv

og militært udstyr har ført til en voldsom eskalering i stedet for at bringe den europæiske/NATO-blok til forhandlingsbordet.

På trods af fornuftens stemmer, der bliver hørt rundt om i verden, selv fra konservative politikere (f.eks. Robert Kennedy Jr.)⁹¹, fortsætter den vestlige krigsblok med at bruge enorme summer på levering af militære varer, endda forbudt som sådan (f.eks. våben med forarmet uran⁹²), fortsætter med at dømme Ukraines unge generation til døden, fortsætter med at forårsage irreversible miljøkatastrofer (f.eks. i tilfælde af det nylige angreb på dæmningen og gødningsrørledningen osv.) og udvider i øjeblikket krigsoperationer på russisk territorium.

Det ser ud til, at der er planlagt nye provokerende aktioner, som søger åben, direkte NATO-inddragelse. Et nukleært holocaust bliver mere og mere sandsynligt.

Grækenland, under Mitsotakis-regeringen, som desværre blev styrket ved det seneste parlamentsvalg, støtter denne barbariske krig ved at levere militært udstyr, afstå NATOs militærbaser over hele landet og støtte sanktioner. Med undtagelse af at favorisere græske redere, der overfører russisk olie.

Desværre er fredsbevægelsen i Grækenland meget svag. Det kan ikke sammenlignes med den bevægelse, der engang udviklede sig i vores land, udløst af krigen i Irak og krigen i Jugoslavien. Det samlede antal mobiliseringer mod krigen i Ukraine på et år svarer til de protester, der fandt sted på blot tre dage lige efter, at NATO's bombing af Jugoslavien begyndte.

Vi mener, at en af hovedårsagerne er uenigheden om, hvem der er en aggressor. (...) Uanset hvordan man har det med Putin-styret og dets handlinger, er det klart for os, at NATO-udvidelsen udgør den største trussel mod freden i Europa.

Derfor er vores hovedfokus på følgende:

At påvise virkningen af denne krig, som ikke er andet end massive nedskæringer i folkesundhed og uddannelse. Vi ønsker at gøre det klart, at denne krig kan nå vores dørtrin når som helst, eftersom de droner, der formodes at ramme russiske mål, er piloteret fra NATOs militærbaser i vores land.

At belyse sandheden om denne krig, sandheden der drukner i muddret af misinformation og neo-McCarthyistisk praksis, designet til at undertrykke alle meninger, der ikke stemmer overens med den herskende fortælling.

Vi er interesserede i at bidrage til enhver handling, der kan bidrage til at opnå fred, venskab og samarbejde mellem folk og kollektiv sikkerhed for alle lande fra Atlanterhavet til Ural.

Vi ønsker jer al mulig styrke til jeres kamp!

Anti-NATO-aktion, den 6. juli 2023

Hilsen fra Anton Schou og andre kollegaer fra Danmark

Mens USA's udenrigsminister Blinken besøgte Kina, og den danske statsminister Mette Frederiksen – den amerikanske præsident Bidens håndlanger – besøgte Afrika, begge med det formål at bane vejen for en ny eskalering af den imperialistiske krig mellem USA og Rusland, er Danmark langsomt men sikkert ved at forandre sig fra en såkaldt velfærdsstat til en militær krigsstat med en regering, der både har startet en social krig imod arbejderklassen og ungdommen og en dansk trecifret milliardstor militær oprustning uden fortilfælde.

91 *Robert Francis Kennedy, Jr.*, (født 1954) er en amerikansk radiovært, aktivist og advokat i miljøret. Han er nu vært på radioprogrammet Ring of Fire. Han er også vaccinesikkerhedsaktivist. Kilde: Wikipedia.

92 *Forarmet uran* anvendes i ammunition til kampvogne, fordi disse granater kan gennemtrænge panser relativt let på grund af dets densitet. Der er en særlig helbredsrisiko knyttet til de steder hvor ammunitionen har været anvendt, og hvor støv kan trænge ind i menneskers lunger og vitale organer. Kilde: Jyllands-Posten den 21. 3. 2023.

Til lyden af propagandaens krigstrommer med parolen om at "redde" den danske velfærd, demokrati og sikkerhed forbereder den nyligt dannede koalitionsregering med den socialdemokratiske statsminister Frederiksen i spidsen det danske samfund på en total anderledes fremtid med dramatisk mindre sikkerhed, velfærd og demokrati.

De seneste meldinger fra regeringen om, at man forbereder at levere danske F-16 jagere til Ukraine vil med sikkerhed blive anset af den russiske imperialismes repræsentanter som et yderlige skridt hen imod direkte krig mellem NATO og Rusland.

Vi sender denne lille tekst som en uforbeholden støtteerklæring til videokonferencen den 8. juli 2023. Kun ved at stå sammen og ved at hjælpe Europas befolkninger med at finde vejen til sammenhold imod militær og social krig kan vi undgå truslen om en tredje verdenskrig, hvis konsekvenser er utænkelige.

Magnus Carlsen, Universitetsstuderende, filosofi, Aalborg;

Steffen Larsen, universitetsstuderende, filosofi, Aalborg;

Anton Schou, pensioneret, tidligere handelsskolelærer, Aalborg;

Anne Mette von Barnekow, tidligere byrådsmedlem, Nibe

Ane Kristensen, kunstner, Klarup

Hilsen fra Portugal

Kære kammerater og alle ansvarlige for dette initiativ, vi er opmærksomme på jeres opfordring til at arrangere en europæisk videokonference med det formål at *"udveksle vores erfaringer indbyrdes, diskutere den måde, vi kan organisere os på i et netværk på europæisk plan og beslutte, hvilke andre aktiviteter der kunne fremmes"* som anført i invitationen.

Vi hilser dette initiativ hjerteligt velkommen.

Vi vil udbrede det blandt de 500 portugisiske borgere, der underskrev "Manifestet mod Krigen", baseret på en arbejdsplan organiseret af "Gruppen for Fremme af Aktioner mod Krigen".

Aktivisterne samledes til en åben konference arrangeret af den portugisiske sektion af 4. Internationale som en del af forberedelserne til dens verdenskongres.

Lissabon, 10. juni 2023

Aktivisterne præsenterer:

Aires Rodrigues og Carmelinda Pereira (tidlige medlem af Portugals grundlovgivende forsamling)

Ana Paula Santos og Joaquim Carvalho (medlemmer af lærernes fagforenings ledelse)

Susana Rosa (fagforeningsdelegeret)

Isabel Coelho (bestyrelsesmedlem i lokal fagforening)

Ana Tavares Silva, Isabel Pina, Maria João Vieira, Joana Vargas og Prudência Videira (lærere)

Henrique Gomes da Costa (banksattes fagforening)

João Custódio (historiker)

Ana Sofia Cortes (offentligt ansatt, aktivist fra "Bloco de Esquerda")

Afsluttende bemærkninger af Carla Boulboulé, medlem af koordineringen for den europæiske konference den 8. juli 2023

"Vi har travlt", advarede en kollega.

De øger eskaleringen af denne krig endnu mere (gennem levering af klyngebomber fra USA; gennem planen for Ukraines optagelse i NATO) til det punkt, hvor der er fare for en verdensbrand.

Alle bidrag har dokumenteret, at denne militære voldsspiral er ledsaget af tiltagende undertrykkende foranstaltninger mod ens eget folk, fordi det kræver en intensivering af angrebene på alle arbejderbevægelsens sociale tilkæmpede landvindinger efter 2. Verdenskrig. Det er den arbejdende befolkning, man forsøger at få til betale for krig og krise. Det blev her for eksempel berettet fra Frankrig, giver unge mennesker ikke gives ret til en fremtid, til uddannelse, undervisning og sundhed - heller ikke til livet.

Nej til NATO - Nej til Putin!

Som Rosa Luxemburg allerede sagde i lyset af den forestående 1. Verdenskrig: Kun de arbejdende masser kan stoppe oprustningsvanvidet og krigsorgiet.

Alle os her på denne konference er forenet i viljen til at kæmpe mod denne morderiske militære og sociale krig, som regeringerne – under kommando af USA – udløser.

Denne konference bliver imidlertid også mandatet for os til at forene os og gøre alt for at styrke og fremme vores kampe mod de krigsfremmende regeringer i alle lande. Og for at tage spørgsmålet fra Gotthard Krupps indledning op: Hvordan kan vi hjælpe arbejderne, folkene, til at mobilisere til aktioner mod krigen og mod den sociale krig fra deres regeringer i hvert land?

Forslaget om at netværke de modstandskræfter, der er samlet her på europæisk plan, og at oprette en Europæisk Forbindelseskomité "mod krigen - mod den sociale krig" blev taget op i flere bidrag.

Vi bør i dag konkretisere dette forslag ved at beslutte at lade afholde et første videomøde i september med repræsentanter for de lande, der er til stede her! Et første skridt vil være offentliggørelsen af dokumentationen fra denne konference, som kan være et værdifuld udgangspunkt for yderligere diskussion. De foreslåede aktiviteter omfatter overvejelserne om at forberede en europæisk deltagerkongres "imod krigen – imod den sociale krig" i Berlin i slutningen af i år eller begyndelsen af 2024.

Endelig: Jeg beder jer sende alle bidrag til dokumentationen. Vores særlige tak går til oversætterne, de tekniske kolleger og de naturelskere, som stillede lokalet til rådighed for at støtte konferencen.

DOKUMENTER FRA FØR DEN EUROPÆISKE VIDEOKONFERENCE DEN 8. JULI 2023

Indhold

Invitation til en Europæisk videokonference den 8. juli 2023 "Imod krig – imod social krig"

Underskriftsindsamling "Stop krigen!"

"Invitation til en Europæisk videokonference

den 8. juli 2023

"Imod krig – imod social krig"

Vi henvender os til:

- underskriverne af *"Manifest for fred"*, fremlagt af Sahra Wagenknecht og Alice Schwarzer;
- underskriverne af den europæiske appel *"Stop krigen"*, støttet af aktivister fra 17 europæiske lande;
- deltagerne i kampagnen *"Imod krig – imod social krig"* den 4. marts i Berlin og underskriverne af appellen *"Fagligt aktive siger nej til krig"*.
- såvel som kollegaer fra ni europæiske lande, der sendte solidaritetserklæringer til mødet den 4. marts.

Fortsættelsen af kampagnen **"Imod krig – imod social krig"** bygger også på 50.000 deltagere i massemødet *"Oprør for fred"* den 25. februar, der blev afholdt på opfordring af Sahra Wagenknecht og Alice Schwarzer. Invitationen til en Europæisk videokonference er et svar på et forslag, fremsat på mødet den 4. marts, om at invitere modstandskræfter til en fælles videokonference i juni/juli med det formål at udveksle erfaringer, diskutere hvordan der kan skabes et netværk på europæisk plan og at beslutte, hvilke andre aktiviteter, der kan sættes i gang. Blandt de foreslåede aktiviteter er en **Europæisk Fredskongres**, der kunne blive afholdt i efteråret 2023 i Berlin.

Vi henvender os til alle europæiske kontakter, nævnt ovenfor, og alle modstandskræfter i Europa, der støtter:

- *En øjeblikkelig våbenhvile og forhandlinger.*
- *Nej til våbenleverancer!*
- *Nej til oprustning og krigsbudgetter!*
- *Ophæv sanktionerne!*
- *Hverken Putin eller NATO!*

"Nej til krig – nej til social krig"!

- *Nej til krigsbudgetter på hundreder af milliarder! Milliarder til hospitaler, skoler, kommuner...*
- *Forsvar reallønnen! For generel fastfrysning af priserne!*

Alle disse interesserede i konferencen den 8. juli opfordres også til at sende skrevne bidrag til underskriverne af dette brev, som kan videresendes til alle interesserede personer. Vær venlig at sende svar straks (på engelsk, fransk, tysk, italiensk, spansk) til konferencens arrangører.

Med vores solidariske hilsner:

Gotthard Krupp, (faglig aktiv i ver.di, medlem af den regionale bestyrelse for Berlin-Brandenburg, arbejdsgruppe for uafhængig medarbejderpolitik); **Carla Boulboulé**, (i redaktionen af *"Socialpolitik & Demokrati"*); **Harri Grünberg**, (bestyrelsesmedlem i *"Oprør"*); **Andrej Hunko**, (medlem af den tyske forbundsdag, "Die Linke"); **Andreas Grünwald**, (*"Hamborg Forum for International Forståelse og Global Afvæbning"*); **Kathrin Otte**, (koordinationsudvalg for Kongressen *"Was Tun"* ("Hvad må der gøres")); **Markus Staiger**, (aktivist/publicist, *"Alliancen Varme, Brød og Fred"*); **Andreas Kutsche**, (*"Alliancen for Fred"*, Brandenburg an der Havel, samarbejdsudvalget, ver.di); **Michael Altmann**, (Initiativ *"Fagforeningsfolk siger nej til krig"*, medlem af delstatsbestyrelsen i ver.di Hessen)

De tyske underskrivere af dette invitationsbrev har konstitueret sig som en forberedende gruppe til fortsættelsen af kampagnen **"Imod krigen - Imod sociale krig"**.

Den 8. maj 2023

Kontaktadresse: Gotthard Krupp, GottahardKrupp@t-online.de

Stop krigen

Krigen udvikler sig i Europa. Den har allerede politiske og økonomiske konsekvenser rundt om i verden. Det udgør en dødelig fare for alle folk i Europa og folkene på alle andre kontinenter.

Hvis menneskeheden skal kunne reddes, må denne march ind i barbariet stoppes. Hverken Putins krig eller NATO's krig, som Zelenskyj fører, er vores krig. Vi er hverken i krig med det russiske folk eller med det ukrainske folk. Vi ønsker fred for det russiske folk såvel som for det ukrainske folk.

Ved at invadere Ukraine har Putin begivet sig ud på et kriminelt og håbløst eventyr for det russiske folk og ukrainske folk. Putin forsvarer ikke det russiske folk. Vi kræver, at Putins tropper trækkes tilbage. Vi fordømmer NATO's krigeriske optrapning og kræver alle NATO-landes tropper trukket tilbage.

Den amerikanske regering i spidsen for NATO forsvarer ikke det ukrainske folk, men interesserne hos de monopoler, der ønsker at tage kontrol over Ruslands enorme rigdomme, således som denne regering gjorde i Irak - under påskud af masseødelæggelsesvåben, der ikke fandtes i Irak.

Vi accepterer ikke denne krig, der bruges til at sætte folk op imod hinanden.

Vi accepterer ikke den amerikanske præsident Bidens, EU's og Putins gentagne afvisning af en øjeblikkelig våbenhvile og stop for krigen.

Hvor fører dette hen?

At EU træner 15.000 ukrainske soldater ud fra den antagelse, at krigen vil vare længe, uden våbenhvile, indtil Rusland er besejret, med alle de døde, sårede og flygtninge til følge;

at lederne af vores stater leverer våben, der dræber og sårer hundredtusinder af mennesker på begge sider med blodbade samt skaber flygtningestrømme og ødelæggelser, der minder om de værste billeder fra de krige, der allerede har rystet det europæiske kontinent;

at der efter krav fra den amerikanske regering pålægges "økonomiske sanktioner" mod det russiske folk, hvilket udnyttes til enorme prisstigninger, rekordprofitter for olieselskaber og oligarker, til omfattende handel med skifergas samt skaber et begyndende industrielt kollaps i Europa;

at regeringerne i alle europæiske lande sætter stigende militærbudgetter til afstemning i parlamenterne, hvilket parlamenterne stemmer for, og dermed frigør enorme summer til militæret;

at der bruges milliarder og atter milliarder på at bevæbne Ukraine, til gavn for forsvarsindustrien og til skade for arbejdende mennesker gennem nedskæringer i alle offentlige budgetter, sundhed, uddannelse mv.

I mange europæiske lande viser demonstrationer for fred og mod krig den befolkningernes modstand i det gamle Europa – startstedet for to verdenskrige - mod denne march ind i barbariet.

Vi slår alarm: denne eskalering kan føre til en planetarisk katastrofe. Det vil vi ikke deltage i. Vi opfordrer alle arbejdere og aktivister i Europa til at gå sammen for at stoppe denne dødsspiral og nedslagtning og kræve et stop for krigen og en øjeblikkelig våbenhvile!

UNDERSKRIFT

Fornavn: _____ Efternavn: _____

Organisation/funktion: _____

Adresse (email): _____

Angivelse af organisation tjener kun som information.

Denne appel er udsendt af deltagere på "Det Europæiske Møde Imod Krig" i Madrid med deltagere fra 10 europæiske lande den **25. juni 2022** i anledning af NATO-topmødet i Spanien samme måned.

DE FØRSTE UNDERSKRIFTER (på egne vegne)

TYSKLAND: Altmann Michael, Verdi, faglig aktiv, SPD Afa aktivist; Bahr Detlef, Verdi, faglig aktiv; Becker Heinrich, GEW, faglig aktiv; Birkhahn Manfred, Verdi, faglig aktiv; Blind Laura, faglig aktiv, Verdi; Boulboulé Carla, faglig aktiv, GEW, medredaktør af "SoPoDe" ("Sociale Politik & Demokratie"); Brandau Britta, Verdi, faglig aktiv, Die Linke aktivist; Christian-Carlberg Regina, GEW, faglig aktiv; Dallmer Marianne, Verdi, faglig aktiv; Dietz Eckhard; Engstfeld Ellen, Verdi, faglig aktiv, SPD aktivist; Dr. Faber Ulrike, Verdi, faglig aktiv; Frey Henning, GEW, faglig aktiv; Garbatz-Aras Ulrike, Verdi, faglig aktiv; Goldenhaus Helga, faglig aktiv Verdi; Gürster Eva, faglig aktiv Verdi; Jerichow Hannelore, faglig aktiv Verdi; Klein Brigitte, faglig aktiv GEW; Klingmüller Ursula, tidligere leder af Land Brandenburgs ministerium; Krupp Gotthard, faglig aktiv Verdi, medredaktør af "SoPoDe", ILC koordinationen; Kunze Mario, faglig aktiv Verdi; Kyanowski Brandt Doris; Lätsch Winfried, faglig aktiv NGG; Leisling Monika; Matzke Cornelia, læge, tidligere medlem af det Saksiske parlament efter genforeningen i 1989; Mentzen Faye; Nicklas Thilo, faglig aktiv IG Bau; Oettershagen Mirko, faglig aktiv Verdi; Oldenburg Petra, faglig aktiv Verdi; Pope Gabriele; Prasuhn Volker, faglig aktiv Verdi, medredaktør af "SoPoDe"; Röser Ingo, faglig aktiv Verdi; Rut-Sperling Charlotte, Verdi, faglig aktiv; Schlagheck Lisa, faglig aktiv Verdi; Scholz Angelika; Thyret Josephine, faglig aktiv Verdi; Werner Uhde, faglig aktiv Verdi, medredaktør af "SoPoDe"; Warschau Heike, Verdi faglig aktiv; Weise Reinhard, faglig aktiv GEW; Wernecke Monika, Verdi faglig aktiv, Die Linke aktivist; Wolf Pia, faglig aktiv Verdi; Zingraf Svetlana, faglig aktiv GEW. **ØSTRIG:** Magnus Axel, faglig aktiv, socialdemokratisk aktivist. **BELGIEN:** Bertrand Luc, Internationale Liaison Committee korrespondent; Chaineux Jeanine, LDH aktivist fra Verviers og CGSP-ADMI faglig aktiv; Eeckman Yves, FGTB-Setca aktivist; Galand Pierre, æres-senator; Henrotte Thomas, FGTB aktivist, præsident for CGSP provinssektoren (uddannelse - Liège); Verhaegen Mathieu, FGTB aktivist, præsident for CGSP ALR (Brussels); Willems Martin, national ansvarlig for United Freelancers ACV-CSC. **DANMARK:** Schou Anton, pensioneret gymnasielærer, medlem af the Folkebevægelsen imod EU; Von Barnekow, Anne Mette, faglig, tidligere byrådsmedlem for Socialistisk Folkeparti (SF). **SPANIEN:** Abanades Oscar, faglig delegeret CCOO Stellantis – Madrid; Alcazar José, præsident for den tværfaglige komité i CCOO Airbus; Alejandro Roland Sebastián, talsmand for Koordination af Avalot-Ungdom UGT i Catalonien; Almendros Bejarano Davinia, faglig delegeret for arbejdsmiljø-CCOO, John Deere i Getafe – Madrid; Alonso de Armiño Paco, faglig aktiv CCOO; Alonso Feroso Carmen, UGT faglig aktiv, socialpædagog – Barcelona; Alonso Malpesa José Joaquín, medlem af den regionale koordinering af IS-PSOE i Castilla-La Mancha; Álvarez García Gerard, kongresmedlem (Den republikanske parlamentsgruppe), talsmand for Kongressens forsvarskomite; Álvarez Rodríguez Fernando, økonom; Andrades de Diego Eduardo, byrådsmedlem i Alcobendas (Podemos); Andrés Daniel, tidligere præsident for arbejdsrådet i CCOO-Coca Cola-Fuenlabrada-Madrid; Andrés Florencio, medlem af arbejdsrådet i CCOO på John Deere i Getafe-Madrid; Arcederillo Martín Beatriz, råds kvinde i Parla; Ariza Manuel, generalsekretær for Sammenslutningen af pensionister-CCOO Madrid; Arrizabalo Montoro Xabier, professor ved Madrids Complutense Universitet, CCOO personlig delegeret; Arrizabalo Iratxe, PHD-studerende ved the National University of Arts; Arrúe Pintó Ramón, medlem af Venstresocialisterne PSOE-PSE, faglig aktiv ELA; Autric Crespo Rosa, medlem af Madrids regionalråd CCOO; Barredo Fernando, stifter af "Democracia Activa"; Bayona Dutú Eduardo, journalist; Bernal Ruiz Luis, ansvarlig for beskæftigelse og privat sikkerhed CCOO byggeri Madrid; Blanco Alfonso, medlem af Madrids metroarbejdernes råd CCOO; Campuzano Valles María Carmen, faglig aktiv FeSP-UGT, lærer; Carrera Murillo Susana, råds kvinde Dos Hermanas, medlem af den nationale koordinering af Adelante Andalucía; Carvalho Dantas María, kongresmedlem (den republikanske parlamentsgruppe); Castiñeira Ruiz Carmen, medlem af det føderale permanente råd af det Socialistiske Venstre Left-PSOE; Cordero Ampuero Fidel, lærer, direktør for dokumentation "La Mala Muerte"; De Blas Ortega Clemente, fagligt aktiv FeSP-UGT, pensionist, slægtning til en deporteret og myrdet i Mauthausen-Gusen-lejren; De Blas Ortega Jesús, faglig aktiv i lærernes fagforening i UGT, slægtning til en deporteret og myrdet i Mauthausen-Gusen-lejren; De Blas Padilla Ana, lærer; De Blas Padilla Laura, faglig aktiv i FeSP-UGT, klinisk psykologi; Del Cerro Moyano Rosa, slægtning til en deporteret til Mauthausen-lejren; Del Rosal Mario, professor ved Madrids Complutense University, CCOO faglig aktiv; Delgado Francisco, tidligere præsident for Secular Europe; Díaz-Mayordomo Martínez Juan Fernando, UGT faglig aktiv og medlem af arbejdsrådet i Stef (transport); Elosua Alvarado Alberto, vice-generalsekretær for FeSMC-UGT i Euskadi; Eritjá Ciuró Francesc Xavier, kongresmedlem (den republikanske parlamentsgruppe); Fernández Álvarez Manuel Santiago, alias Manuel Forcadela, professor på Fakultetet for Breve og Oversættelse ved universitet i Vigo; Fernández Juan-Miguel, talsperson for COORPENMADRID for COESPE; Fernández Asenjo María-Jesús, medlem af den nationale koordinering af IS-PSOE i Euskadi, faglig aktiv UGT; Fernández Guerras José-Antonio, UGT faglig aktiv; Fernández Vinuesa Ana, lærer, faglig aktiv i FeSP-UGT; Ferrero Álvarez Elena, talsperson for Avalot (UGT Cataloniens Ungdom); Franquelo Robles Yves, vicegeneralsekretær for FeSMC-UGT på De Kanariske Øer; Galera Joan, havnearbejder i Tarragona; Garcés Ramón Vicent Miguel, tidligere PSOE parlamentsmedlem; García Saúl, medlem af bestyrelsen for Madrid Metro for CCCOO; García de las Heras Juan Pedro, lærer, faglig aktiv CCOO; García Martín Joaquín, tidligere præsident for "Sammenslutningen af ofre for arbejdsløshed"; García-Cano Locatelli Pablo, sekretær for CCOO John Deere arbejdsråd i Getafe – Madrid; Giménez Solá Miguel Ángel, tillidsrepræsentant CCOO John Deere i Getafe – Madrid; Giménez Rosario, CCOO delegeret til Vías i bygningsarbejdernes råd – Madrid; Gimeno Ostariz Pepe, generalsekretær

for FeSMC-UGT i Aragonien; **Gómez Benito Cristóbal**, pensioneret professor i sociologi; **González Carrasco Raquel**, faglig aktiv i CCOO; **González Mendoza Miguel**, socialarbejder, faglig aktiv UGT Baix Llobregat (Barcelona); **González Sanz Luis**, medlem af generalrådet i CCOO; **González Sola Mikel**, organisationssekretær for UPTA-UGT-Euskadi; **Granollers Cunillera Inés**, medlem af kongressen (den republikanske parlamentsgruppe); **H. Rodríguez Javier**, journalist-redaktør for Diarios, Galicien kontor; **Hernández Aparicio Pepe**, generalsekretær for FeSMC-UGT i Murcia; **Hernández Martínez Mario**, organisationssekretær for "Forbundet af Fratrådte og Pensionister" CCOO i Toledo; **Hernández Oñate Eduardo**, præsident for "Sammenslutningen Arbejde og Demokrati" (ASTRADE); **Herranz Barnés María Ángeles**, CCOO faglig aktiv og lærer, slægtning til en deporteret og myrdet i lejren Mauthausen-Gusen; **Herrero Enrique**, medlem af den nationale bestyrelse af "Recuperando", CCOO faglig aktiv; **Caballero Jordi Albert**, deputeret i Cataloniens parlament for ERC; **Iniesta García Víctor**, student, medlem af "Komitéen for Barcelonas Offentlige Uddannelse"; **Iniesta Martín José Antonio**, socialistisk aktivist i PSC, tidligere medlem af eksekutivkomitéen for UGT i Baix Llobregat; **Izaga Urrutia Joseba**, faglig aktiv FeSP-UGT-Euskadi; **Jiménez Castro Miguel**, sekretær for CCOO arbejdsråd i "Pogar varehusforretning"; **Lagos José**, præsident for arbejdsrådet Corrugas, CCOO i Getafe – Madrid; **Laine Álvaro**, Ph.d-studerende; **Lezcano García Silvia**, pensioneret lærer; **López Bueno Ángel**, koordinator for beskæftigelse og social sikkerhed ISPSOE i Castillien i León; **López de Andújar Pastor Ramón**, advokat, første underskriver (på egne vegne) undertrykt af francoismen; **López de Andújar Imelda**, faglig aktiv CCOO, arkitekt på universitetshospitalet Gregorio Marañón (Madrid); **López Guerra Luis**, præsident for "Company's" Cab Group (2017-2020); **López López Pedro**, professor på Complutense University of Madrid; **López Valladolid Eduardo**, faglig aktiv (Baskerlandet); **Lumbreras Heredia Orlando**, medlem af "Hemen salida por la izquierda" (Toledo); **Llorente Juanjo**, tidligere rådgiver for Aladaya (Izquierda Unida - IU); **Madrid Cenalmor Marisa**, CCOO tillidsrepræsentant i en bank; **Magán Pineño Fernando**, advokat, medlem af "Sammenslutningen for Genskabelse af den Historiske Bevidsthed" (ARMH); **Margall Sastre Joan**, kongresmedlem (den republikanske parlamentsgruppe); **Martínez Fernández Silvia**, generalsekretær for UPTA-UGT-Euskadi; **Martínez Moraleda María**, kommunalansat i den sociale sektor; **Martínez Pereda Lucio**, historiker, lærer; **Martínez Puente Alfredo**, medlem af «Hemen salida por la izquierda»; **Martínez Real Francisco**, faglig aktiv CCOO lærer; **Merino Montes Iñaki**, fagforeningsdelegeret for UGT-Euskadi af ALSE Multiservicios; **Molina Arroyo Nacho**, tidligere medlem af Andalusens parlament, medlem af "Adelante Andalucía"; **Mondaloniz Leal Sonia**, generalsekretær for CCOO fagforeningsafdelingen på John Deere (Getafe-Madrid); **Moñino Chacón Ernesto**, rådmand IU i Yeles (Toledo), medlem af arbejdsrådet på John Deere CCOO (Getafe - Madrid); **Moreno Rodríguez Sebastian**, faglig UGT i Catalonien; **Mulet García Carles**, senator for Valencia (Compromis parlamentsgruppe); **Muñoz González Asier**, sundhedsansvarlig IU; **Muñoz Lázaro Miguel**, IU aktivist, talsmand for Platformen til forsvar for det offentlige sundhedssystem (Tarancon og dens region); **Muñoz Murillo Fran**, rådgiver for Leganes listen af den folkelige union Leganemos; **Murphy Ruiz Alejandro**, dimitteret i internationale studier på UAM; **Nicolau Patxi**, fagforeningsdelegeret ESK-Osakidetza (den baskiske sundhedstjeneste); **Novoa José Antonio**, medlem af Unionen af Fratrådte og Pensionister UGT Euskadi; **Ocaña López José Manuel**, tidligere generalsekretær UGT faglig aktiv i BBVA; **Oliden Antía Alejandro**, førsteviceborgmester i Zumaia (Guipuzcoa) for Bildu; **Ortega Llavador Blas**, medlem af redaktionen af "Información Obrera"; **Pablo Torrecilla Carlos**, national sekretariatsmedlem i UGT Catalonien; **Pampín Amboage Joseba**, medlem af "Hemen salida por la izquierda"; **Parada Mejuto Jorge**, medlem af "Den Føderale Permanente Kommission" i Socialist Left-PSOE; **Pasero Barraón Ángel**, PCE aktivist, føderal sekretær for "Borgerforeningen for en Republik" (UCR); **Pazos González Aitor**, faglig aktiv i CCOO i Madrid; **Pedros i Cortasa Xabier**, social aktivist (Baix Llobregat - Barcelona); **Pérez Acero Bernat**, pensionist (Montcada - Barcelona); **Piñana Pereira Elisa**, medlem af PSOE's ledelse i Majadahonda, tidligere rådmand; **Pita Cárdenes María del Carmen**, Medlem af kongressen (blandt parlamentarisk gruppe); **Pozo Josep-Antoni**, faglig UGT; **Raboso Palomo Luis**, IU aktivist, talsmand for "Platformen af pensionister" Santa Cruz de la Zarza (Toledo); **Recuero Casado Julio**, "Platform imod straffrihed for Francismen"; **Redondo Ginés Jesús**, rådgiver for El Boalo, Cerceda og Matalpino, PSOE Madrid; **Regodón Cercas Rufina**, faglig aktiv i FeSP-UGT, retired; **Reyero Hernández Ángel**, faglig aktiv i FeSP-UGT, teacher; **Rivilla López María**, faglig aktiv i FeSP-UGT, lærer; **Robledo Camacho García-Moreno Imelda**, CCOO tekstil, faglig, pensionist, offer for Franco's undertrykkelse; **Robledo Camacho García-Moreno Natividad**, tekstil, faglig CCOO, pensionist, offer for Francos undertrykkelse; **Robles Vadillo Elena**, CCOO faglig, laboratorium teknikker i Sermas; **Rodríguez Aragón Julián**, CCOO faglig, computerforsker, økonom; **Rodríguez Luengo Ricardo**, tidligere sekretær for organisationen for "Det nationale forbund for pensionister og tilbagetrukne i the UGT"; **Rodríguez Teresa**, medlem af Andalusens parlament, national talsmand for Adelante Andalucía; **Roig Sáiz Neus**, faglig aktivt UGT-Uddannelse i Tarragona; **Rojo Rodríguez Guillermo**, ungdomsleder for "Føderationen for boliger" CCOO i Madrid; **Rovira Ángel**, UGT faglig aktiv, petrokemisk arbejder i (Tarragona); **Rubio Valverde Aniceto**, folkeskolelærer; **Ruiz Robles Manuel**, kaptajn i de væbnede styrker, pensionist, tidligere medlem af "Det Demokratiske Militære Forbund" (UMD); **Sabina Blasco Eduardo**, tidligere generalsekretær for UGT inden for undervisning i Madrid; **Sádaba Javier**, filosof, forfatter, æresprofessor ved Complutense Universitetet i Madrid; **Sagüés Navarro Miguel**, arbejderadvokat CCOO, pensionist, medlem af CATP; **Salvador i Duch Jordi**, medlem af Kongressen (den republikanske parlamentsgruppe); **Sánchez Mato Carlos**, medlem af ledelsen af "Izquierda Unida"

(IU), ansvarlig for programudvikling; **Seisdedos Joaquín**, UGT faglig aktiv, socialpædagog (Tarragona); **Serrano Blanquer Jordi**, historiker; **Serrano Cesar**, medlem af eksekutivkomitéen i CCOO sydregionen af Madrid; **Surra Spadea Ana-María**, senator i Barcelona, medlem af parlamentsgruppen "Esquerra Republicana-Euskal Herria Bildu"; **Tornamira Sánchez Roberto**, talsmand for CATP; **Torrecilla Carlos Pablo**, medlem af UGT's nationale sekretariat i Catalonien; **Torrico Catalán Josep**, kollektivet "la Moderna" (Baix Llobregat - Barcelona); **Trancho Lemes Jesús**, general-sekretær for FeSMC-UGT på De Kanariske Øer; **Tubau Àngel**, medlem af redaktionen for "Información Obrera"; **Urión-do Gijón Juan**, medlem af den permanente forbundskommission for Det Socialistiske Venstre-PSOE; **Vega Amanda**, lønarbejder (Madrid); **Vila Gómez Miguel**, tidligere deputeret på kongressen "Unidas-Podemos"; **Villa Antoñana José Miguel**, tidligere forbundsgeneralsekretær for FeS-UGT; **Wanceulen Castuera Maria-José**, generalsekretær for CCOO sundhedsforbund i Sevilla. **FRANKRIG:** **Aidaa Ramata**, MP suppleant LFI-Nupes, boligaktivist; **Al Hamdani Salah**, digter og forfatter; **Alliot Marie-José**, læge; **Authier Daniel**, den offentlige finansfagforbund; **Audoux William**, automekaniker faglig aktiv; **Aurigny Nicole**, fritænker, ansvarlig for associations af pacifist monuments; **Bagayoko Bally**, LFI aktivist; **Berrahal Ahmed**, trade unionist RATP; **Besse Pierre**, trade unionist; **Bochard Frédéric**, trade unionist; **Bontemps Marc**, faglig aktiv Energi; **Bouhnik Laurent**, direktør; **Bourgasser Mathieu**, PS viceborgmester Tournepieuille 31; **Bourhis Gilles**, faglig aktiv; **Boussel Hélène**, POI-aktivist; **Brunet Michèle**, "Kommunistisk oprør"; **Bucaille François**, faglig aktiv; **Capanema Silvia**, departementsrådmænd Seinei; **Castandet Barbara**, faglig aktiv "Caisse des dépôts et consignations"; **Cathala Jean-Claude**, faglig aktiv; **Cavillon Arlette**, pacifistisk aktivist; **Cernon Berenger**, faglig aktiv, jernbanearbejder; **Colombel Anne**, faglig aktiv i den kemiske industri; **Coulomme Jean-François**, MP LFI-Nupes; **Couturier Catherine**, MP LFI-Nupes; **Crepin Kevin**, faglig aktiv **Delalandre Clarisse**, faglig aktiv Energi; **Delaune Josiane**, faglig aktiv; **Didaoui Fatiha**, LFI kandidat; **Duquenoy Adrien**, POI aktivist; **Duval Anne-Valérie**, kandidat for LFI-Nupes; **Ennelin Gérard**, sundhed faglig aktiv; **Essoufi Imane**, suppleant LFI-Nupes; **Eyschen Christian**, fritænker, pacifist, internationalist; **Fourré Jean-Pierre**, LFI tidligere vicepræsident for Nationalforsamlingen; **Garnier Julie**, Ile-de-France regional rådmænd LFI; **Gaudy Gabriel**, faglig aktiv; **Germain Cécile**, PG-LFI aktivist; **Ghini Gilbert**, faglig aktiv; **Gonzalez Georges**, faglig aktiv i byggeriet; **Gouty Michel**, "Kommunistisk enhed", medlem i Arac; **Grasa François**, faglig aktiv; **Gries Aurélie**, viceborgmester i Lyon (7th district), LFI; **Hadj-Hamou Yacine**, faglig aktiv, arbejdstilsynet; **Herbeck Philippe**, faglig aktiv; **Jouffret Jacqueline**, LFI-aktivist; **Jouffret Robert**, LFI-aktivist; **Jouteux Stéphane**, faglig aktiv; **Juraver Philippe**, LFI-aktivist, faglig aktiv; **Lagny Isabelle**, læge og forfatter; **Lardeux Sébastien**, faglig aktiv; **Latruffe Alexandre**, faglig aktiv; **Legavre Jérôme**, POI aktivist (LFI-Nupes MP); **Le Roc'h Michel**, faglig aktiv; **Livartowski François**, offentlig service faglig aktiv; **Majdoub Farida**, pensioneret lektor, LFI aktivist; **Manauta Michel**, pensioneret faglig aktiv; **Martin Elisa**, MP LFI-Nupes; **Martineau Sébastien**, faglig aktiv; **Martins Joris**, LFI-aktivist; **Massé Christophe**, faglig aktiv; **Meyer-Abbatucci Arthur**, LFI-aktivist; **Montet Maurice**, sekretær for "Frankrigs Pacifistforbund"; **Morel de Sarcus Christian**, forfatter; **Niati Hamid**, viceborgmester i Lieusaint, LFI aktivist; **Navarro Philippe**, POI-aktivist; **Nosbé Sandrine**, LFI-Nupes kandidat; **Persia Cédric**, faglig aktiv GeoPost; **Petit Astrid**, faglig aktiv; **Pichon Hervé**, praktiserende læge ved akuthospitalet i Voiron; **Pierre Jean-Sébastien**, akademisk emeritus, fritænker; **Pontvianne Raymond**, faglig aktiv; **Portes Thomas**, parlamentsmedlem LFI-Nupes; **Poullet Clément**, faglig aktiv; **Pozzo François**, faglig aktiv; **Prandt Victor**, kandidat for Nupes; **Prigent Jérémie**, faglig aktiv i sundhedssystemet; **Prigent Philippe**, faglig aktiv, "Social aktion"; **Raguin Hubert**, faglig aktiv; **Richol Joëlle**, kandidat for LFI-Nupes; **Ricque Bruno**, POI-aktivist; **Roques Alain**, faglig aktiv; **Salhi Nadia**, faglig aktiv; **Salvi Pierrick**, faglig aktiv; **Samouth Pascal**, faglig aktiv; **Sangès Marc-Antoine**, borgmester i Creysseilles; **Sauger Ophélie**, MP suppleant LFI-Nupes, medlem af lærernes fagforening; **Schiappa Jean-Marc**, fritænker, historiker; **Serra Franck**, faglig aktiv; **Shapira Daniel**, POI-aktivist; **Sigal Nicole**, forfatter og skuespiller; **Sigaux Azelma**, talsmand for REV; **Soudant Lucia**, LFI aktivist; **Szeferowiz Sylvie**, faglig aktivist; **Taïbi Azzedine**, borgmester i Stains; **Taurinya Andrée**, MP LFI-Nupes; **Traoré Diangou**, animator for NUPES' parlament og associative aktivist; **Tranchant Lionel**, praktiserende hospitalslæge ved universitetshospitalet i Grenoble; **Venet Cyrille**, hospitalspraktiserende anæstesi-lægegenoplivningsassistent på hospitalet i Grenoble, faglig; **Vervoort Valérian**, LFI-Nupes kandidat; **Yazid Aamar**, faglig aktiv, offentlig service. **STORBRITANNIEN:** **Bresheeth Zabner Haim**, filmskaber, forfatter, associativ professor på "School of Oriental and African Studies of London". **GRÆKENLAND:** **Dalakogiorgos Antonis**, præsident for PENEN ("Den Panhelleniske Føderation af Handelssøfolk"), vicepræsident for "Piræus Labor Center"; **Dodou Lida**, valgt medlem af regionsrådet for Central-Makedonien; **Fotis Sourtzis**, bestyrelses-medlem for OLME ("Føderationen af Folkeskolelærere"); **Koutsouba Despoina**, valgt medlem af regionsrådet i Attica; **Mavroeidis Panagiotis**, medlem af centralkomitéen for NAR ("Den nye venstrestrømning"); **Papanikolaou Panos**, generalsekretær for EINAP ("Forbundet af hospitalslæger i Athen and Piræus"); **Reppa Dina**, medlem af bestyrelsen for DOE ("Føderationen af grundskolelærere"); **Rizos Michalis**, præsident for forbundet for ansatte på Attikos hospital; **Tosonidou Despoina**, medlem af direktionen for EINAP ("Forbundet af hospitalslæger i Athen og Piræus"); **Toulgaridis Kostas**, medlem af eksekutivkomitéen for ADEDY ("Forbundet for offentlig service"). **ITALIEN:** **Cazzola Bruno**, aktivist i "Sinistra Italiana" – Vicenza; **Colantuono Gaetano**, faglig aktiv CGIL Bari; **Collot Marta**, aktivist "Unione Popolare", talperson for "Potere Al Popolo"; **De Magistris Luigi**, talsmand for "Unione Popolare", tidligere borgmester for Neapel; **Granato Giuliano**, "Unione Popolare" aktivist, "Potere Al Popolo" talsmand; **Pilan Mattia**, aktivist i "Sinistra Italiana" – Vicenza;

Seda Torres Alejandro, regional koordinator af "Sinistra Italiana" – Vicenza. **MOLDOVA: Polyarush Vladimir. PORTUGAL: Alves Silva Ramos Francisco**, medlem af ledelsen af "Forbundet af Fremstillingsindustri, Energi og Miljø" (center, syd og autonome regioner); **Avelãs Antonio**, medlem af ledelsen af SPGL; **Custodio Jorge**, industriel arkæolog, lærer; **Fernandes Jaime**, forfatter, politisk fange befriet af Nellikerevolutionen; **Loureiro Isabel**, medlem af ledelsen af STAL i Leiria; **Martins Guerreiro Manuel**, soldat under Nellikerevolutionen april 1974; **Pego Julio**, psykiater; **Pereira Carmelinda**, deputeret i den grundlovgivende forsamling (1975-1976), medlem af ledelsen i SPGL; **Soudant Lucia**, medlem af "Venstreblokken" (BE), LFI aktivist; **Tomé Mário**, soldat i April 1974, tidligere deputeret for "Den folkelige demokratiske union"; **Vasconcelos João**, lærer, tidligere MP for "Venstreblokken" (BE); **Vintém Diogo**, medlem af Den Nationale Kommission for "Socialistisk Ungdom". **RUMÆNIEN: Constantinescu Rares**, ungdomsaktivist; **Chitiburea Vasile**, sekretær for Craiova-komiteen for "Sammenslutningen for Arbejdernes Frigørelse"; **Curdov Aurel**, faglig aktiv; **Flueran Denis**, ungdomsaktivist; **Ionita Eusebiu-Rosini**, faglig aktiv; **Ozonlancu**, sekretær for Bukarestkomiteen for "Sammenslutningen for Arbejdernes Frigørelse"; **Popescu Mugurel**, præsident for fagforeningen "Solidarity University"; **Raducan Marian Ion**, lokal valgt embedsmand; **Somîcu Silviu**, arbejderaktivist, tidligere MP. **SERBIEN: Milikic Nebojsa**, forsker og aktivist i "No Rehabilitation and ReEx"; **Zoran Pavlovic**, faglig aktiv; **Treister Noa**, kunstner, fællesskabsaktivist. **SCHWEIZ: Andenmatten David**, faglig aktiv i sundhedsvæsenet; **Anor Albert**, faglig aktiv, SP aktivist, leder af "Tribune libre"; **Barblan Reto**, pensioneret EPFL ingeniør, SP aktivist; **Buscaglia Aïla**, student ved "Haute école en travail social"; **Buscaglia Léonor**, faglig aktiv, omsorgsarbejder; **Beday Michael**, student, SUD faglig aktiv, leder af "Tribune libre"; **Cavalli Franco**, onkolog, PS aktivist, "Forum Alternativo"; **Chaperon Fabrice**, regional faglig sekretær, POP byråds; **Daviaud Thierry**, faglig aktiv i sundhedsvæsenet; **Erez Boas**, matematiker, ex-rektor for University of Italian Switzerland; **Finkelstein Nathan**, fra Tannay kommune, medlem af "Palestina i nød"; **Gindrat Michel**, lærer, faglig; **Hafiz Thomas**, lærer, faglig; **Kunzi Daniel**, filmskaber; **Landry Abdou**, faglig sekretær; **Leggiero Vincent**, faglig aktiv i transportsektoren; **Mangeat Paule**, byrådsmedlem for PS, forfatter; **Mangin Magali**, LFI aktivist; **Marchand Liliane**, faglig aktiv, biologisk analysetekniker; **Nouchi Fred**, byrådsmedlem, præsident for POP, **Vallais-Wallis**, faglig aktiv; **Nydegger Edith**, lærer; **Paggani Rémi**, MP for "Venstresamlingen", tidligere borgmester i Geneve; **Patiño Alejo**, faglig sekretær, industrisektoren; **Payré Fabienne**, lærer, faglig; **Pestoni Graziano**, faglig aktiv i offentlig service unionist, tidligere PS deputeret; **Revaz Françoise**, pensioneret litteraturlærer; **Saro-Nydegger Eva**, projektleder i visual undervisning; **Savary Borioli**, vagtlæge, Forum Alternativo; **Sebastiao José**, faglig sekretær i byggeindustrien; **Simeth Marc**, lærer unionist; **Solari Luca**, fotograf og musiker; **Soldini Jean**, filosof; **Thurnherr Hans**, medlem af SP, leder af strømningen "Socialistisk Kamp".

Liste over nogle af de forkortelser af navne på organisation, som ovenstående underskrivere har anført

Tyskland:

SPD ("Sozialdemokratische Partei Deutschlands")

SPD AfA ("Arbeitsgemeinschaft für Arbeit in der SPD")

GEW ("Gewerkschaft Erziehung und Wissenschaft"): Lærerfagforening.

IG Bau ("IG Bauen-Agrar-Umwelt"): Fagforbund for ansatte i byggeri, skov- og landbrug, gartneri.

Die Linke ("Venstrepartiet"): tysk erklæret socialistisk parti.

NGG ("Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten"): Fagforbund for ansatte i nærings- nydelsesmiddel- og restaurationsbranchen.

Verdi ("Vereinigte Dienstleistungsgewerkschaft"): Tysk fagforbund for offentligt ansatte,

SoPoDe ("Soziale Politik & Demokratie"): Tysk venstreorienteret tidsskrift.

Belgien:

LDH ("Ligue des droits humains"): Belgisk menneskerettighedsorganisation.

CGSP ("Centrale Générale des Services Publics"): Fagforbund af offentligt ansatte.

FGTB ("Fédération générale du travail de Belgique"): Belgisk faglig landsorganisation

ACV/CSC ("Algemeen Christelijk Vakverbond /Confédération des syndicats chrétiens"): Kristent fagforbund

Spanien:

CCOO ("Comisiones Obreras"): Faglig landsorganisation.

UGT ("Unión General de Trabajadores"): Faglig landsorganisation.

PSOE ("Partido Socialista Obrero Español"): "Spaniens socialistiske arbejderparti" – det spanske socialdemokrati.

PSE ("Partido Socialista de Euskadi"): Baskisk socialistisk parti.

IU ("Izquierda Unida"): Et politisk parti ved navnet "Det Forenede Venstre"

Información Obrera ("Arbejderinformationer"): Kommunistisk tidsskrift.

Unidas Podemos ("Vi står sammen"): Demokratisk socialistisk valgalliance, der eksisterede fra 13. maj 2016 til 9. juni 2023.

Frankrig:

LFI-Nupes ("La France insoumise – Nouvelle Union Populaire écologique et sociale"): Venstreorienteret valgliste "Det oprørske Frankrig – Det nye folkelige forbund økologisk og socialt"

POI ("Parti ouvriers indépendant"): "Det uafhængige arbejderparti".

Italien:

Sinistra Italiana ("Det Italienske Venstre"): Venstreorienteret parti.

Unione Popolare ("Den Folkelige Union"): Venstreorienteret valgliste.

CGIL ("Confederazione Generale Italiana del Lavoro"): Italiens næststørste faglige landsorganisation.

Potere Al Popolo ("Magt til folket"): Antikapitalistisk valgliste.

Portugal:

SPGL ("Sindicato dos Professores da Grande Lisboa"): Lærerfagforening.

Generelt:

MP: Parlamentsmedlem eller medlem af parlamentet

ILC (International Liason Committee): Internationalt socialistisk netværk